

ZARJA

Glasiło Slovenske Ženske Zveze v Ameriki

DAWN

Official Publication of Slovenian Women's Union of
America

THANKSGIVING DAY—ZAHVALNI DAN—25. NOV.

V resnici je to en najpomembnejših postavnih praznikov v letu.

All we have, and are, or ever hope to have, and be, it is a gift from God to Whom we bow our heads in silent Thanksgiving.

Number 11

NOVEMBER 1934 Volume 9

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1928
v Chicagu, Ill.

Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje,
1709 E. 81st St., Lorain, Ohio.

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President

Mrs. Marie Prislant,
1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica—First Vice President
Mrs. Frances Rupert,
19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio.

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Goghe,
4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Smoltz,
227 West Poplar St., Chisholm, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Agnes Mahovlich,
9525 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Gollk,
3016 N. Gantenbein Ave., Portland, Ore.

Tajnica—Secretary

Mrs. Josephine Racie,
2054 W. Coulter St., Chicago, Ill.

Blagajničarka—Treasurer

Mrs. Mary Tomazin,
1903 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Nadzornice—Auditors

Mrs. Josephine Erjavec,
1018 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Mrs. Mary Otoničar,
1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Josephine Schlossar,
5801 W. National Ave., W. Allis, Wis.

ZARJA

THE DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE
V AMERIKI

OFFICIAL ORGAN OF THE
SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina\$2.00 na leto

Za članice SZZ..... 1.20 na leto

Subscription price.....\$2.00 per year

Members of the SWU..... 1.20 per year

Office of Publication:
"ZARJA"
1135 East 71st St.

Editorial Office:
ALBINA NOVAK, Editor
1135 East 71st St.
Tel. HENDERSON 1572

Entered as Second - Class Matter
June 28, 1929, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of
August 24, 1912.

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized Dec. 19th, 1928
in Chicago, Ill.

Incorporated Dec. 14th, 1927
in the State of Illinois

Member of National Council of Catholic
Women
Member of National League of Women
Voters

Glavni Odbor — Supreme Committee

Prosvetni odsek—Educational Committee

Mrs. Albina Novak
urednica in upravnica "Zarje,"
1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Sušelj,
726 E. 160th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Brešak,
1769 E. 81st St., Lorain, Ohio.

Mrs. Anna Petrich,
2178 Burton St., Warren, Ohio.

Mrs. Emma Šimkus,
1105 Fifth St., La Salle, Ill.

Mrs. Mary Kurre,
423 Sheridan St., Ely, Minn.

Svetovalni in porotni odsek—Advisory
Board

Mrs. Barbara Kramer, predsednica,
476 Kansas St., San Francisco, Cal.

Mrs. Mary Kopach,
1464 So. 89th St., Milwaukee, Wis.

Mrs. Anna Kameen,
P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Mary Srebernak,
511—Fifth St., Calumet, Mich.

Mrs. Mary Kolbezen,
1048 S. Santa Fe Ave., Pueblo, Colo.

Direktorica športnih klubov in vešbalnih
krožkov (drill teams):

Mrs. Antonia Tanko,
1161 E. 60th St., Cleveland, O.

POZOR

Članstvu Slovenske Ženske Zveze se naznanja, da se prične kampanja za novo članstvo s 1. decembrom letos. Agitatorice si naj že sedaj ogledajo kam bodo šle nove članice nabirati, ker nagrade za to kampanjo bodo zelo zanimive in se bo vsaka hotela potruditi za nje. Več o tem v prihodnji Zarji.

CELOKUPNI GLAVNI ODBOR.

Vezi s staro domovino

Skoro vsakogar izmed nas še vežejo na našo staro domovino moralni, kulturni, gospodarski in razni drugi oziri in kadar imate s starim krajem kako opravilo, tako na primer:

KADAR ste namenjeni potovati v stari kraj;

KADAR želite dobiti koga iz starega kraja;

KADAR hočete poslati denar v stari kraj;

KADAR imate dobiti denar iz starega kraja;

KADAR imate kak drug opravek s starim krajem,

je v Vašem lastnem interesu, da se obrnete na:

LEO ZAKRAJŠEK

302 East 72nd Street

New York, N. Y.

REV. MILAN SLAJE:

ODPRIJMO OČI!

OPTIČU noju pripovedujejo, da potisne glavo v zemljo, kadar ima zasledovalce za seboj in čuti, da jim ne bo mogel uiti. Po svoji ptičji pameti si razlaga, da je nevarnost minuta, kakor hitro je on ne vidi.

Prav ptičjo pamet, nojevo razsodnost imajo oni naši slovenski katoličani, ki nam venomer zatrjujejo, da je najbolje, ako ne vidimo in ne slišimo, kar počenjajo naši nasprotniki, češ, da je to najuspešnejše sredstvo kako jih ugnati. Po mnenju teh bi si morali zatisniti oči in zamašiti ušesa ter slepo korakati naprej. Kam? Do uspeha in zmage? Kaj še! Do poraza! Slepa in gluha armada še ni nikdar odnesla zmage. General, ki ne mara slišati o načrtih sovražnika ter jih ne izkuša po svojih najboljših močeh prepričati — takšen general je že vnaprej izgubljen. Izgubljen, predno je bitko pričel in njegova armada z njimi. Takšen je zločinec in izdajalec svoje vojske in domovine.

V moderni dobi živimo, torej se moramo posluževati tudi modernega orožja. Le enega orožja mi katoličani ne smemo rabiti, namreč, laži. Laž prepuščamo nasprotniku. Konečno pa, saj je ravno laž, proti kateri se borimo, ali bi se vsaj morali boriti. Mogočno orožje proti laži je dober katoliški časopis. Dober katoliški časopis ne pri naša samo vesele in nevesele dogodke, politične novice, opise zabav in veselice, dober katoliški časopis bi moral biti od prve do zadnje strani prepleten z idejo, kako utrditi katoliška načela v svojih bravcih. To je eno. Drugo pa je, da bi moral dober katoliški časopis neprestano zasledovati podtalno rovarenje naših verskih nasprotnikov, njihove brezbožne načrte ter jim vsikdar tudi primerno odgovoriti. Postaviti se na stališče miru in sloge, se pravi, postati izdajalec svojega tabora in svojih načel.

Sovražnika imamo prav pred durmi, sredi med nami in s tem, da ga ne maramo videti, ga ne bomo ugnali. Postal bo le še bolj korajžen in predrzen, kar nam dokazuje nad vse žalostno dejstvo, da so se med stoprocentno katoliškim slovenskim

narodom ugnezdele organizacije, ki že dolga leta vodijo gnusno protiversko propagando. Ali mislite, drage Slovenke, da nam je to v čast? Tujec ki nas ne pozna, bi čisto naravno moral priti do zaključka, da ali smo mi slovenski katoličani tako zabiti in duševno zaostali, in ne uvidimo ciljev in iskrenih želj naših nasprotnikov, ali pa nam manjka vsakršne borbenosti in energije, da se ne moremo niti več braniti. Vem, da ni ne eno, ne drugo. Nam Slovincem ne manjka niti inteligence niti bojevitosti, le da svoje možgane mučimo v nešetih dopisih in opisih raznih brezpomembnih zabav in prireditvev in nastopamo bojevito proti vsakemu, ki nam pokaže kriv prst. Le za Boga in Cerkev njegovo nimamo niti razuma niti srca. Kadar gre za obrambo vere, takrat kar nekako otopimo in vsa naša sicer zelo znana Slovenska bojevitost, kar nekako izgine. In pojavijo se klici in svarila: le mir in sloga; čemu bi se ujedal itd. To so glasovi, katerih bi človek ne pričakoval od vernega katoličana, glasovi, ki netijo v naših verskih nasprotnikih vedno večjo predrznost in bojaželjnost, nam samim pa so v sramoto. In ko bi bilo samo to; toda škoda, ki so nam jo slični glasovi naredili, je nepopravljiva.

Čujejo se tudi glasovi: Kaj me brigajo nasprotniki. Naj pišejo in delajo karkoli. Jaz nimam z njimi nikakih zvez.

Da, ako bi mi katoličani ne imeli z njimi nikakih zvez, potem bi bil jaz prvi, ki bi rekel, da jih pustimo pri miru. Vem pa, in vi vsi veste, da imamo z njimi zelo prisrčne, četudi nenaravne zveze. V stotine naših katoliških domov prihajajo brezbožni listi dan za dnem, tisoče naših katoličanov in katoličank podpira jednote in organizacije, katerih glavni cilj je uničiti Cerkev.

Porečete, da se ne brigate, kaj pišejo. Pa bi se morale. Mati vsaj bi morala biti natančno poučena, kaj njen otrok dela, kaj čita, v kakšno družbo zahaja . . .

Sovražnik ni samo pred durmi, v naši hiši je že. Le zavejte se tega dejstva, odprite oči in pokažite mu vrata, dokler je še čas.

Slovenska flota dne 17. septembra, 1937, ob priliki, ko je ves Cleveland praznoval 150-letnico ameriške ustave. Ameriški dnevniki so častno omenjali to lepo floto in nje pomen, narodne noše in vežbalne krožke, ki so se udeležili parade. V ozadju iste vidite veliko sliko prvega ameriškega slovenskega škofa in misijonarja Friderika Barage s primernim napisom, spredaj je pa 4. člen ustave Zedinjenih držav.

Flower Float with a large painting of Missionary Bishop Baraga entered by the Slovenians of Cleveland, Ohio, in the Constitution Day parade on September 17, 1937. Our S. W. Union was well represented.

URADNE ČESTITKE!

Koncem oktobra in pričetkom novembra, slavijo kar štiri podružnice svoj desetletni obstoj. — Podružnica št. 12 v Milwaukee se je ustanovila 31. oktobra 1927, in je bila še isti dan telefonično priglašena v Zvezo.

Podružnica št. 12 v San Franciscu je bila ustanovljena 30. oktobra, priglašena pa 6. novembra, ali ravno na dan otvoritve prve konvencije SZZ.

Podružnica št. 14 v Cleveland-Nottinghamu, je bila ustanovljena 31. oktobra, priglašena je bila 7. novembra, toraj tudi kot darilo prvi konvenciji.

Podružnica št. 15 v Cleveland-Newburghu, je zagledala luč sveta 7. novembra in je bila priglašena ravno, ko se je prva konvencija zaključila.

Poleg teh podružnic, praznujejo desetletnico uradovanja tudi nekatere odbornice. Naprimer: Podružnica št. 7 v Forest Cityju ima še isto predsednico in tajnico kot je imela ob ustanovitvi. Mrs. Ana Kamen je predsednica, Mrs. Pauline Osolin pa tajnica. — Podružnica št. 9 v Detroitu ima v osebi Mrs. Theresa Caizer, desetletno tajni-

co. — Mrs. Frances Rupert od št. 14 v Clevelandu, je pa desetletna predsednica svoje podružnice. Naše iskrene čestitke vsem tem lojalnim in vztrajnim odbornicam!

Vsem gori omenjenim podružnicam pa želimo mnogo uspeha in lepega napredka tudi v prihodnje! Na sedajšnjih lavorikah jim pa iz srea čestitamo, kakor čestitamo tudi vsem ostalim, ki so letos ali prejšnje leto slavile desetletnico obstanka. Da bi vam bila vsa nadaljnja leta polna uspehov in blagoslova, vam iskreno želi v imenu celokupnega glavnega odbora,

Marie, Priland, predsednica.

NOVA PODRUŽNICA!

Uredništvo je prejelo od glavne tajnice Josephine Račić brzojav, da je bila dne 19. oktobra, 1937, ustanovljena nova podružnica št. 84 v mestu New York. Za tajnico je bila izvoljena Mrs. Paulina Šubelj. Podrobnosti sledijo prihodnjič.

Pozdravljene in iskreno dobrodošle!

ŽENSKI SVET

Premoženje in visoke plače nekaterih žensk

Statistika finančnih manipulacij nam kaže zanimivo sliko kako velik delež vsega bogastva v Ameriki je v ženskih rokah. Od vsega narodnega bogastva, katero cenijo na 300 bilijonov, pripada 210 bilijonov ženskam. Resnica je, da si niso same s svojim trudom nabrale toliko dolarjev. Nekatere so bogastvo podedovale kot žene ali hčere bogatinov. So pa tudi posamezni slučajji, kjer je ženska pokazala svojo pretkanost, bistroumnost in znanje, da se je uveljavila med financirji. Jako zanimiva oseba je bila pokojna Hatty Green, katera je dnevno zahajala v svoj urad na Wall Street, kjer se vršijo velike denarne kupčije. Za njenega časa je bila edina, ki se je trudila za milijone in moški sodrugji so jo smatrali za izjemo. Niso pričakovali, da ji bodo sledile tudi druge ženske na to polje, ki je bilo izrecno v moški oblasti. Njena hči, Mrs. Wilks, je sama priznala, da ima toliko denarja, da ne ve kam ž njim, a kljub temu jo strast vleče na Wall Street, kjer postaja jako aktivna.

Statistika o ženskem premoženju je financirje jako neprijetno presenetila. Sprva so se čutili ponižane in poražene, a končno so se potolažili z dejstvom, da je bilo skoro vse to veliko žensko bogastvo pridobljeno od moških in so ženske le kot dediči prišle do njega. Seveda si je marsikatera svoje premoženje pomnožila, kar ni nič posebnega za tacega, ki ima.

Tabela dohodninskih davkov nam pa zopet kaže veliko sposobnost žensk, ki so se s svojim trudom in znanjem prerile do jako visokih plač. Teh mest niso podedovale, ampak dobile so jih vsled referenc in izvanrednih kvalifikacij.

V trgovini in industriji so ženske prave finančne Amazonke, katerih zaslužek je posamezno tako velik, da bi si ga lahko deset moških delilo in bi se še bahali kako so dobro plačani.

Mary Lewis Finley, podpredsednica trgovine Best & Co. v New Yorku prejema \$56,307.00 letne plače. Blanche Green, pri Conn. Spencer Corset Co. zasluži \$57,629.00 na leto. V Zanesville, Ohio plačajo predsednici lončarije Bonville Pottery po \$51,300.00 na leto. American Creosote Co. v Kentucky plača nadzornici \$55,000.00. Brilijantna časnikarica iz New Orleansa Elizabeth Gilmer dobiva po \$71,864.00 na leto. (Kar premislite koliko je vredno delo žensk. Ured.) Seveda, Slovenke, nas to še čaka.

Naštela sem le nekaj imen in števil tako, da boste imele pojmo kakšne plače dobivajo nekatere ženske.

Dohodninska tabela nam pove, da je 25c do-

bro plačanih služb oddanih ženskam. Leta 1934 so ženske plačale nad dva bilijona davka. Večina teh davkoplačevalk je še neporočenih.

Ali je kakšno pravilo, po katerem more ženska doseči tako dobroplačano službo? Miss Curtiss, direktorica od Women Investors je rekla, da je izobrazba potrebna. Ona bi priporočala ženskam študije prava "Law." Rekla pa je, da so ženska v jako dobrih plačanih službah, do katerih jim je pomagala njih prirojena incijativa, vztrajnost in želja po napredku. Vse niso bile tako srečne, da bi imele akademsko izobrazbo. Nekatere so začele s skromno plačico in izobrazbo, katero jim je dala le ljudska šola. Ena izmed teh je Mary Dillon, ki je začela delati za borih \$6 na teden, a danes je predsednica petmilijonske korporacije.

Madame Masaryk

Madame Masaryk, žena predsednika čehoslovaške, je bila Američanka, rojena v Brooklynu. Pisala se je Garrigue in ta priimek si je pozneje prisvojil tudi njen mož, kateri se je podpisoval kot Thomas Garrigue Masaryk.

Vzgojena v verskem duhu je ohranila vero in upanje v večno življenje do svoje smrti, katera je prekinila njeno viharo življenje leta 1923. Smrt si je predstavljala kot prehod iz ene sobe v drugo, iz enega življenja v drugo. Bila je v resnici visoko izobrazena ženska in posebno veselje je imela do računstva, v katerem je bila sijajna. Na svojega moža je vedno blagodajno vplivala in gotovo mu je one pripomogla, da bo ostalo njegovo ime zapisano v zgodovini češkega naroda, ki ga smatra za svojega osvoboditelja. Mir in pokoj slavnemu državniku in njegovi zvesti družici, Madame Masaryk.

Začetek ženske višje izobrazbe v Ameriki

To jesen poteče sto let odkar je Oberlin College naznanil nepričakovano vest, da hoče sprejemati tudi ženske dijakinje v svoje prostore. Kolegij je bil sprva namenjen, kakor vsi drugi, samo za moške dijake. Po treh letih pa je sprejel prve ženske gojenke v svoje učne hrame. Pogoji za sprejem so bili malo čudni za današnje razmere. Seveda, vsak začetek je težak in treba je velike previdnosti pri prvem koraku. V prvem katalogu imenuje ženske "krivo sojen in zanemarjen spol." Tem zanemarjenim človeškim bitjem je pred sto leti Oberlin kolegij prvi odprl svoja vrata. Slušateljice so morale pomagati pri vseh hišnih delih. Prale so, likale, pomivale in šivale ne samo za sebe, ampak za privilegirani spol za dijake.

Od prvega skromnega števila dijakinj je graduiralo več tisočev žensk, ki so po vsej deželi tekom stoletja zanesle idejo za višjo žensko izobrazbo.

Oberlinskemu kolegiju so sledili drugi in danes je le malo učnih zavodov, kamor bi ženske ne smele pohajati.

Oberlin College ni daleč od Clevelanda in ker "Slovan povsod brate ima," se tudi na tem kolegiju danes nahaja nekaj dijakinj, katere bi za Zarjo lahko kaj zanimivega napisale. Katera ni zmožna materinskega jezika, naj piše v angleščini. Gotovo bo nas starejše vse zanimalo, kako se mlada generacija trudi za boljšo izobrazbo in lepšo bodočnost v Ameriki. Me, zapostavljene ženske, pa se v hvaležnosti spomnimo modrih pionirjev, ki so prvi odprli pot do ženske izobrazbe.

Omika in izobrazba

Omika in izobrazba sva dva različna pojma. Človek lahko veliko ve in zna, pa ni s tem rečeno, da je tudi omikan. Nasprotno je patudi mogoče, ker ima marsikateri naraven dar, da zna ločiti dobro od slabega.

Prva otrokova učiteljica je mati in ona bi morala začeti učiti otroka lepih navad in lepega obnašanja. Vsaka mati pa ne zna in ne zmore vsega. Logično je, da bi šola nadaljevala in popravila, kar je zamudila mati. Če pridemo v družbo pa vidimo, kaj vse ljudem manjka. Našteli bi lahko toliko napak, da bi se čudili.

V ameriških šolah niso nikjer posebej učili o lepem vedenju in vsled tega so bogatini pošiljali svoje hčere tako imenovane "Finishing School,"

DR. F. J. KERN:

BOLEČINE V TREBUHU

BOLNIK pride k zdravniku in pravi, da ga boli trebuh. Navadno so bile bolečine precej hude ali dolgotrajne, ker za vsako manjše zavijanje, tiščanje ali ščipanje po trebuhu ljudje ne letijo k doktorjem.

Dober zdravnik bo preiskal bolnika od glave do nog. To se zdi nekaterim bolnikom nepotrebno, ker mislijo, da je treba le kakih zdravil za želodec, pa bo vse dobro. Seveda ni to resnica: najrazličnejše bolezni v drugih delih telesa lahko povzročijo bolečine v želodcu in trebuhu. Včasih že vsled hudega glavobola bljuvamo; pri pljučnici otroke dostikrat hudo boli v trebuhu, vsled česar jih je bilo že mnogo operiranih za navidezno vnetje slepiča z usodnimi posledicami. Bolezni ledvic in srca povzročajo vodenico v trebuhu in slabo prebavo; bolezni v hrbteničnem mozgu in v možganih lahko povzročajo hude bolečine in krče v drobu. Prvi znak zastrupljenja s svinčcem je mučno tiščanje in zavijanje po trebuhu. Tudi tu se pripeti dosti napačnih diagnoz, da so ljudje operirani na slepiču, ker zdravnik ni preiskal ust in ni zapazil modre svinčene črte na dlesnih ob zobeh.

V zadnjih letih prihajamo vedno bolj do pre-

kjer so jih učili lepega vedenja in takta.

Letos je prvič odprt tečaj za lepo obnašanje — Manners, na Hunter kolegiju v New Yorku. Takoj se je zapisalo 40 učenk in če bo kaj uspeha, se bo lahko zapazilo vsepovsod. Učiteljica je postavila deset zapovedi, katere bodo učenke morale upoštevati. Zelo pametna se mi je zdela opomba, da vse lepo vedenje izhaja iz plemenitosti srca.

Svila in vojna

Nenapovedana vojna med Japonsko in Kitajsko zna povzročiti velik preobrat v svilni industriji. Če bojkotiramo Japonsko, potem se kar potolažimo in sprijaznimo, da bomo nosile bombažaste obleke in nogavice. Če bo to edina žrtev, smo lahko srečne.

Mary W. Dewson

V odsek za socialno varnost je bila imenovana ženska z jako pestro preteklostjo. Pečala se je s kmetijstvom, udeležila se je svetovne vojne kot članica Rdečega križa, vodila je kampanjo za Alfred E. Smitha, in v zadnji predsedniški kampanji je bila na čelu demokratske stranke. Mrs. Roosevelt ne more dovolj prehvaliti zaslug in zmožnosti, katere ima Miss Dewson. Udejstvovala se je povsod, kjer je šlo za koristi delavstva in se je mnogo trudila za dosego brezposelnega zavarovanja. V zvezi s Consumers League je preiskovala kako bi se dalo izboljšati ekonomsko stališče delavstva.

pričenja, da je mnogo napadov slabe prebave, krčev in bolezin v želodcu posledica neredno delujočih živcev in možganov. Dr. Alvarez iz Mayo klinike je spisal celo knjigo o nervoznosti neprebaivi ("nervous indigestion"). Skrbi, žalost, jeza, razočaranja, prenaporno delov plivajo na prebavo in povzročajo včasih hude bolečine. Nekateri zdravniki celo trdijo, da so želodčna uljesa, na katerih trpi morda desetina odraslih ljudi, posledica razdraženih živcev. Človek proizvaja v želodcu vodikovo kislino, ki pomaga razkrojiti trda jedila in jih deloma razkužiti. Močno razburjeni živci vplivajo na proizvodnjo kisline, da je je preveč in da razje želodčno ali dvanajsternikovo služnico: od tod uljesa ali vredi. Če spijemo mleko ali vzamemo kako lugasto snov (alkali) kakor zmleto kredo ali sodo bikarbonato, nevtraliziramo kislino in bolečine pojenjajo.

Iz zgornjih podatkov sledi, da je pri mnogih obolenjih želodca treba zdraviti celega človeka, ne le želodec ali druge trebušne organe. Če ne vršimo tega, bomo dostikrat po nepotrebem izrezali zdrave slepiče ali izvršili druge operacije, ki bolniku nič ne hasnejo.

PATRIJOTIČNA SLAVNOST NA GILBERTU, MINNESOTA

Na dan 150 letnice podpisa ustave Združenih držav (17. septembra t. l.) se je na Gilbertu, Minn. vršila v novem Harry Hopkins parku lepa patrijotična slavnost, o kateri poroča v dopisu tajnica št. 31 sestra T. Prosen.

Prva vrsta od leve na desno: Mrs. Kristina Kolar, Rev. Frank G. Schweiger, župnik slovenske cerkve na Gilbertu, Mrs. Anton Intihar Sr., predsednica tozadevnega odbora, in mestni župan Mike Kohler.

V ozadju so še sledeče rojakinje: Mrs. Blaž Kern, Mrs. Joe Germ, Mrs. Louis Prosen, Mrs. Frank Spanko, Mrs. Frank Boročan, Mrs. John Kraker, Mrs. Frank Gruden, Mrs. Frances Francel, Mrs. Joe Lopp, Mrs. Jake Drobnič, Mrs. John Ferkul, in učiteljica višje šole Miss Magdalene Feyerisen.

Tedaj se je zasadilo s primerno napisno tablo več spominskih dreves; eno v spomin 100 letnice prihoda prve Slovenke v Ameriko, sestre škofa Baraga (Antonija pl. Hoeffern), eno v spomin pok. Msgr. Buhu, in eno pa v spomin pok. Msgr. Bilbanu, eno v spomin št. 31 SZZ.

KONTESTNI ČLANKI

V kontest za slovenske članke, ki bi vsebovali novo idejo za napredek SZZ in kako bi postala organizacija bolj privlačna za staro in novo članstvo se je priglasilo več naših vrlih članic. Tukaj sledijo članki in prosvetni odsek bo presodil kako naj se razdelijo nagrade. V decemberski izdaji bodo objavljena imena tistih, ki so prišle v poštev za nagrado.

1

Prvotno ni bil moj namen spuščati se v kontest, toda sem se premislila in hočem vseeno podati svoje mnenje, kaj bi bilo koristno za SZZ.

1. Da je mesečina plačana ob pravem času in se s tem prihrani mnogo dela tajnici in v glavnem uradu.

2. Da se članice redno udeležujejo mesečnih sej in s tem prihranijo mnogo popraševanja in naznanil, kaj vse se je sklenilo na redni seji.

3. Da se vsaka članica udeleži mesečno sv. spo-vedi in sv. obhajila, da bo že na tem svetu deležna milosti, katero Bog podeli.

2

Težko je pisati nove ideje za Slovensko žensko Zvezo, ker je organizacija itak bogata na njih. Saj imamo skoro vsako leto kako novo idejo, ki vzbuja zanimanje in čvrsti naše vrste in našo zavednost. Ker se pa ravno vrši kontest za nove ideje, sem se tudi jaz zavzela, da nekaj povem. Dva tedna sem ponoči in podnevi tuhtala, kaj bi bilo še dobro svetovati in kaj še pridjati za izboljšek že itak naglo in dobro napredujoče Zveze. Tole se mi zdi umestno;

1. Dvigniti splošno zanimanje za kegljaške krožke, ter imeti poleg navadnih tekem ob zaključku sezone, še državne tekme tistih podružnic, ki imajo krožke v državi.

2. Kakor so kegljaški klubi sport zime, tako

bi naj bili vežbalni krožki sport poletja, kjer bi zlasti naša mladina nastopila. Vsaj vsaka druga podružnica bi naj imela vežbalni krožek. Priporočam tudi skupen nastop teh krožkov.

3. Vsaka država naj bi enkrat na leto priredila en velik skupen Zvezni dan, pri katerem bi bile zastopane podružnice iz vse države.

4. Prihodnja kampanja naj bi nam prinesla število 10,000 članic. Dotični, ki bi dobila certifikat številko 10,000 naj gl. odbor pokloni lepo nagrado za spomin.

To so moja priporočila. Če ima pa katera druga boljše, mi je pa čisto prav. Vse skupaj lepo pozdravljam.

3

Moje ideje, kako bi postala organizacija SZZ še bolj privlačna za mladino in starejše so sledeče:

1. Slovenska ženska zveza naj bi določila primerno svoto za nagrobni spomenik umrle članice.

2. V ta namen naj bi prispevale članice gototo svoto vsak mesec in s temi prispevki naj bi se pričel posebni sklad, iz katerega se bi krili izdatki. Ali pa naj bi se določilo polovico od pogrebnih stroškov za spomenik, seveda, ako ni proti-postavno.

3. Na spomeniku naj bi bil usekan Zvezin znak in tri začetne črke SZZ in s tem bi na leta in leta ostal spomin umrli sestri kakor tudi, da je bila članica SZZ.

Čeprav bi bilo nekaj sitnosti urediti to stvar, ampak bi se izplačalo. Marsikatera bi bolj temeljito premislila kaj vse deli SZZ, predno bi se odločila zapustiti članarino.

Kaj pravite k tej ideji članice SZZ? S pozdravom do vseh gl. uradnic in članic SZZ!

4

Da bi bila naša ljubljena SZZ še bolj popularna in prikupljiva, priporočam sledeče:

1. Da bi kot praktične katoličanke redno prejemale sv. zakramente in s tem dajale lep zgled svoji družini.

2. Da bi svoje hčere vzgojile kot dobre katoličanke in ko dopolnejo 14. leto jih gotovo vpisale v SZZ in jih nagovorile, da gredo z nami na seje.

3. Da ostanemo vztrajne pri vsakem koristnem, započetem delovanju. Podam vam sledečo zgodnico:

Sv. Monika je imela brezbožnega moža in sina, za katerega je molila 22 let. Ko pride neko soboto pijan domov, se mati raztogoti nad njim in reče: "Ko nisi bil še rojen, se mi je sanjalo, da sem porodila volka. Molila sem in volk se je spremenil v jagnje. Za Tebe pa že molim 22 let in si kar naprej pravi volk. Še bom molila za Te, da tudi Ti postaneš jagnje." Sinu so šle te stroge, pa ljubeče besede matere k srcu in prosi odpuščanja. Ta sin je postal škof in cerkveni učenik sv. Avguštin. Na vztrajno molitev sv. Monike je tudi njen soprog postal vnet katoličan. Posnemajmo svetnico sv. Moniko in naša priljubljena SZZ bo omajala srca tudi naših mož in naposled bodo zahtevali od svoje žene in hčere, da so članice SZZ.

Slednje sem napisala ne za nagrado temveč za povzdigo naše dične organizacije SZZ.

5

Ker je naša Zveza katoliška organizacija bi bil njen procvit lepši in uglednejši, če bi pri procesijah, kjer se skupno moli, imele odločeno po vrstah ene naprej moliti in druge za njimi odgovarjati. Tako bi se boljše slišala molitev in vsaka bi molila še bolj zbrano v svoji vrsti. Od vsake podružnice naj bi bila tudi izbrana ena članica za rediteljico ali maršalko pri procesijah, katere naloga bi bila paziti, da se v redu uvrstimo in bi jo vse ubogale.

Potrebujemo tudi duhovnih vaj, ki bi bile določene enkrat samo za žene in drugič samo za dekleta. S tem bi si vsaka okrepila dušno moč. Več naših članic se bi zelo zanimalo za duhovne vaje za katere bi nam oskrbeli v kakem zavodu proti primerni odškodnini. Kakor članice rade potrošijo nekaj za raznovrstna razvedrila, tako bi se tudi zanimale za duševno korist. V tem nam bodo najboljše svetovali naš spoštovani duhovni vodja preč. g. Milan Slaje.

6

Iz svoje skušnje bi svetovala naslednje za napredek SZZ. Če hočemo, da bo Zveza napredovala v članstvu, ko me starejše umremo, in da bodo naše hčere čislale in spoštovale našo SZZ in matersko govornico, potem moramo naši mladini tudi nekaj za to dati. Pravijo tako-le, ko grem med nje: "Smo še premlade in ne bomo nič dobile dokler ne umremo in to ne bo še tako hitro." Moj nasvet bi torej bil, da ko pristopi dekleta v 14 letni starosti, in ko dopolni 30-letno starost, da bi se ji izplačalo \$100 v gotovini in članica, ki pristopi s 30 letom, in ko dopolni 50 leto, da tudi prejme izplačano svoto \$100. Tiste pa, ki so stare več kot 50 let ob pristopu, naj pa prejmejo za pogrebne stroške kot imamo sedaj v pravilih. Vse, ki se zanimajo za izplačitev v gotovih letih, bi bile tudi pri volji plačevati nekaj več mesečnine. Mladina pravi, da rajši plača nekaj več in prejme podporo dokler je pri življenju. Za posmrtno izplačitev se ne zanimajo.

Za vse drugo pa naj skrbijo podružnice, da bodo z lepim zgledom privedle mladino pod svoje okrilje. Glavni odbor pa naj presodi, kako bi se dalo najboljše izpeljati za mladino.

7

Odkar sem prvič čitala o razpisanem kontekstu za slovenske članke mi rujejo po glavi vsakovrstne ideje za napredek in popularnost SZZ. Priznati moram, da sem popolnoma zadovoljna z organizacijo kot je, in ne vem kaj bi bil v resnici vzrok, da nekatere še gledajo na nas od zunaj notri. Mogoče bi se dalo na ta način povzdigniti naše ženstvo do zanimanja za SZZ:

1. Vsaka članica naj bi prispevala pet centov na mesec v ročno blagajno in ta denar naj se bi porabil za tekoče stroške. Drugače samo ene in iste vedno prispevamo.

2. Seje naj bi bile kratke in stvarne, ne kar prazno slamo mlatiti in pri tem pridemo mnogokrat do preprirov. Po vsaki seji naj bi pa bila primerna zabava, bodisi igranje kart ali drugih iger, ples, komični program ali pa zanimivo predavanje ali podučevanje v šivanju, kuhi, itd. Prigrizek je pa vselej na mestu, naj bo poleti ali pozimi. Poleti naj bi bilo kaj hladnega in pozimi kaj gorkega. Seveda, nekdo mora za take stvari plačati in zato naj bi vsaka prispevala sorazmerno.

3. Ustanoviti si različne klube. Nikar ne boste zadovoljne samo z ene vrste klubom, temveč naj bi vsaka članica prisostvovala pri čemer jo veseli, ali pri kegljanju, vežbalnem krožku, šivanju, kuhinjskem ali druge vrste klubov.

4. Odbor podružnice mora biti aktiven. Predsednica naj bo večja slovenščine in angleščine, da se lahko domeni z starejšimi in mladimi. Predsed-

nica lahko napravi podružnico zaspano ali pa agilno. Jaz ne verjamem v izgovore, da ni kaj mogoče izpeljati, ako je količkaj zanimanja v predsednici. Katera je hitro trudna ali nagle jeze, ne bi smela biti predsednica podružnice. Duša podružnice je predsednica in srce pa tajnica. Duša mora biti živahna in srce pa močno in bo šlo kakor po tiru. Saj članice so rade aktivne ako je pravo in priljubljeno vodstvo.

8

Naj tudi jaz podam nekaj svojih misli v javnost. Sicer se nisem mislila vtikati v kontest, toda ker sem pa v oktobrski Zarji brala tako popolen popis o potovanju po Evropi, mi kar vre iz srca priporočati sledeče, kar bi bilo gotovo za korist SZZ:

Naša SZZ ni kakor druge podporne organizacije, kjer se morajo boriti za močne blagajne radi prevelikih izdatkov in ne morejo nikamor ganiti radi obveznosti do članstva. Pri nas nam poročila kažejo, da imamo lepo premoženje in organizacija je čimdalje močnejša v vseh ozirih. Zato pa lahko posvetimo svojo energijo v nekaj kar nam da moralni uspeh. Vsakemu človeku je potrebno razvedrilo, da postane boljši tvoritelj svojega doma in ljubši tovariš svojega bližnjega. Me matere vemo najboljše koliko dandanašnja mladina zahteva od nas. Če vidi, da se znamo prijazno obnašati nas rada vzame med svojo družbo. Če mladenar vidi, da se znamo ž njo razumno pomeniti nas vse več cenijo. Če mladina zopet vidi, da se znamo lično in dostojno obleči in da zglejamo po ameriškansko, nas spoštuje. Dandanes ni dovolj, da se družino nasiti, ampak je treba tudi v drugih ozirih iti z duhom časa naprej. Za vse to spoznanje nam je pa najboljša šola potovanje. Pri potovanju lahko človek opazuje druge ljudi in običaje in kar vidi in sliši lepega si za dolgo zapomni. Za razredne šole smo že v letih, ampak za praktične skušnje smo pa ravno v najlepši dobi. Kaj pravite, glavne uradnice in vrle članice SZZ k temu, da bi naša SZZ aranžirala skupno potovanje po Evropi in sicer izobraževalno turo, kjer bi videle marsikaj znamenitega in zanimivega. Zdi se mi, da sem slišala nekje, da namerava naša SZZ to storiti prihodnje leto in jaz se z obema rokama kviški strinjam s tem predlogom in svetujem glavni predsednici, da dobi za nas vse potrebne informacije. To izobraževalno potovanje bi povzdignilo našo SZZ med ameriškimi Slovenkami in osobito z domovino. Tudi izlet po Zedinjenih Državah bi nam vsem koristil.

9

Slovenska ženska zveza je ena najboljših in najkoristnejših organizacij za Slovenke v Ameriki. Ustanovljena je na katoliških principih in zato

je pričakovati od nas članic vse lepe čednosti in značaje, ker to nas uči sv. vera.

Odkar imamo glasilo Zarja se naša Zveza posebno odlikuje in širi. V Zarji beremo lepe članke in dopise, ki nam bistrijo um, tolažijo srca, podučujejo ženo v domu, zdravnik nam daje koristne nasvete za zdravje in urna Nežika skrbi za zabavo. Leto za letom bolj jasno dokazujemo tistim, ki so mislili, da ne bomo uspevale, da naša armada postaja močnejša na čelu pogumne voditeljice Mrs. Priland.

Kar bi priporočala za napredek SZZ se pa tiče posameznih članic, ki tvorijo podružnice skoraj po vseh slovenskih naselbinah.

1. Da bi bile članice bolj razsodne in zadržane, katero smo podedovale po svojih pradedih, starih Slovanih. Tisto naj izgine iz naših src ter bodimo trezno misleče, predno obsodimo sestro ter ji delamo nezasluženo krivico. Ne sodimo druge, da ne bomo sojeni. Nobena izmed nas ni brez napak in zakaj bi delale težko krivico in žalitev drugim.

2. Da bi vsaka podružnica zdrževala razne klube in posebno bi priporočala pevske klube, ki bi nastopili ob javnih prireditvah ali po sejah in članice bi se potom kluba sprijaznile z lepim petjem in tudi mlajše članice bi se gotovo z veseljem pridružile, ker prav rade prepevajo slovenske pesmi.

3. Da bi si omislile svojo pesem ali Zvezino himno. Bilo bi več živahnosti in privlačnosti med nami. Mogoče bi nam ravno lepa himna zbudila čustva do lepe sloge, v kateri je vsa moč!

Živela SZZ! Le krepko naprej in naprej dokler je še Slovenk kej!

10

V desetih letih obstoja je SZZ častno vršila svoje širokoptezno delovanje. Pregovor pravi "žena drži tri vogale pri hiši." Kakor drži mati tri vogale v družinskem življenju, tako drži ženska tri vogale v družabnem in narodnem delovanju.

Naša Zveza naj bo vez med starimi in mladimi, med staromodnimi in modernimi. Zveza naj bo tista jez ali most, katera naj združi Slovenke, matere duh, z duhom slovensko ameriške hčere v modernem, ameriškem življu. Počasi ali gotovo bodo prišle vse naše organizacije, verske in druge ustanove v vodstvo mladine vzgojene v modernem duhu časa. Torej, ako hočemo, da bo mladina naše ustanove čislala, da jim bo drago in milo kot je nam, jih moramo za to učiti in navdušiti. Zgledov imajo dovolj; lahko vidijo koliko smo mi starejši žrtvovali, da smo si obdržali ugled in spoštovanje ameriške javnosti, od katere smo odvisni za naš obstoj in napredek. Zaradi tega dajmo mladini prednost in gotovo se bo sprijaznila z na-

šimi idejami ter držala tisto kar smo mi s trdimi žulji započeli.

S tem vidikom pred očmi bi priporočala podružnicam SZ, da bi priredile posebne shode za mladino kjer bi jim predaval inteligenten, navdušen in iskren govornik ali govornica in za tem nekoliko zabave, petja ali kaj podobnega.

Nadalje bi priporočala, da naj se upeljejo posebni odbori pri podružnicah, ki bi vsaj dvakrat v letu obiskali javne ustanove, naprimer sanatorije, sirotišnice in umobolnice, kjer se nahajajo naši rojaki in rojakinje, mogoče zapuščeni, ker ni slišijo domače besede in čakajo obupno, da-li se bo kdo na nje spomnil. Ta odbor bi lahko poizvedel, kje se nahajajo in si na to določil gotov čas za obisk. Kako bi se zveselilo ubogo srce ako bi vedelo, da je vendar na svetu organizacija, ki se zanima za blagostanje siromaka, v kraju kamor pripelje usoda človeka večkrat ne po njegovi krivdi.

Tozadevni odbor bi poročal na seji podružnice v kakšnem stanju so našli tiste, katere so obiskali. S tem bi vršile dobro delo, ki bi bilo v kredit organizaciji, katero zastopamo.

11

Kako naj postane SZZ bolj privlačna, bi jaz svetovala sledeče: Ob raznih prilikah, na primer na Materin dan, naj bi se na poseben način počastilo najstarejšo mater in najmlajšo mater, ki sta navzoči na slavnosti. Tudi ob praznovanju obletnic podružnice bi se lahko izkazalo čast na enak način. Katero bi dosegla to čast, bi si ji lahko dalo trajni spomin s tem, da se jo imenuje "častno podpredsednico podružnice." To ne bi podružnico nič stalo kakor tudi ne oviralo dolžnosti redne podpredsednice, obenem pa bi bila izkazana čast gotovim članicam, in mogoče bi postale aktivne pri delovanju za korist podružnice.

Zveza naj bi si nabavila filmske slike, v katerih bi podučevale razne gospodinjske umetnosti in bi se te slike lahko kazale ob prireditvah ali posejah. Seveda, bi podružnica prispevala nekoliko k stroškom.

Nadalje naj bi si Zveza nabavila eno dejanko igro v slovenščini in angleščini, ki bi bila na razpolago podružnicam proti gotovi odškodnini za stroške. Pri tem bi lahko marsikatera članica prišla do prilike pokazati svojo nadarjenost pri igranju in med članstvom bi se zbudilo mnogo zanimanja.

Prvi in glavni pogoji, da postane Zveza privlačna, je pa pospešitev aktivnosti med odbornicami in članicami, med katerimi naj bi prevladovala prava sestrsko ljubezen, nesebičnost in odkritosrčnost. Če bi bilo povsod tako, se nam ne bi bilo treba nikdar boriti za napredek podružnice, ker bi šlo vse lepim potom do uspeha.

12

Več članic misli, da je Zveza kakor druge podporne organizacije in vprašujejo zakaj bi ne imele bolniške podpore? V ta namen bi jaz priporočala sledeče:

1. Pri podružnici naj bi se ustanovil bolniški razred in katera bi hotela biti deležna podpore, bi prispevala gotovo svoto vsak mesec v ta sklad.

2. Vstop v ta razred naj bi bil prostovoljen in članicam na izbero.

3. Izbral naj bi se odbor, ki bi sestavil pravila, da bi se članice vedele ravnati.

4. Sklad naj bi zdrževale samo tiste članice, ki hočejo biti v bolniški podpori.

Večkrat se sliši, da bi tudi moški radi postali člani SZZ in da bi to napravilo Zvezo še bolj privlačno organizacijo. Jaz bi priporočala, da se moški sprejmejo kot "častni člani." Pomagali nam bi pa lahko ob prireditvah in kadar bi jih potrebovali. Seveda to brez vsakih drugih obligacij. Vem, da bi si moški šteli v čast biti pomočniki ženskam. Imenovali naj bi se "silent partners."

13

Za napredek SZZ priporočam sledeče:

1. SZZ naj bi priredila skupno potovanje v staro domovino prihodnje leto, ker je več članic, ki bi se rade pridružile skupnemu potovanju.

2. SZZ ali podružnica naj podari vsaki nevesti malo darilo in s tem bi si pridobile več mladih deklet v svoje vrste.

3. SZZ ali podružnica naj pokloni posebne vrste spomin najstarejši in najmlajši materi na Materinski dan vsako leto.

4. SZZ ali podružnica naj podari malo darilce vsakemu novorojenčku naših članic.

Vzrok, da sem podala ta priporočila je zato, ker vsak človek na svetu ljubi veselje in odlikovanje ob pomembnih prilikah v življenju. Saj je tako kratko življenje in denarja pa bo, ko nas več ne bo. Pri vsaki podružnici so članice, ki rade prispevajo ob vsaki priliki.

14

Kot ljubiteljica ročnih del bi priporočala naslednje za povzdigo naše SZZ med ženskami in dekleti v Ameriki.

1. Vsako leto naj bi si vsaka podružnica določila en teden ali pa vsaj par dni za razstavo ročnih del.

2. Razstava naj bi se vršila v kakšnem javnem prostoru, kot na primer v javni čitalnici ali v drugih mestnih hišah in tudi trgovine bodo dale prav rade gotov prostor za to svrhu.

3. Članice naj bi med letom napravile vsakovrstna ročna dela za to razstavo in na željo bi se lahko tudi prodajalo, kar bi bilo za korist blagaj-

ne, ki bi se porabila za morebitne stroške ali za nakup potrebnih stvari za prihodnje leto.

4. Izbere naj se odbor, ki bi preskrbel vse potrebno in bil tudi navzoč za časa razstave. Med tem časom bi se lahko tudi vršila razna predavanja, ki bi bila v korist vsem, ki se zanimajo za nove vrste ročna dela. Ob gotovi uri vsako popoldne

za časa razstave bi pa lahko servirale domače pecivo in čaj ali kavo. Amerikanske ženske organizacije prireajo razstave večkrat med letom in zakaj bi tudi pri naši plemeniti organizaciji ne začele kaj temu podobnega.

5. Za najlepša ročna dela naj bi se poklonila primerna nagrada.

NEKAJ ZGODOVINSKIH PODATKOV ŠT. 5, INDIANAPOLIS, IND.

NA željo glavnega odbora, da vsaka podružnica poda v javnost o važnih dogodkih deset let obstoja podružnice, sem se odločila, da tudi jaz po svojih skromnih močeh opišem dogodke naše podružnice. To je pač vsaki članici na pristoje voljo. Torej upam, da se bo oglasila še katera druga naših članic.

Podružnico št. 5 je ustanovila sestra Mary Vidmar s pomočjo sestre Mary Dugar. Prva seja se je vršila dne 15. januarja 1927. Navzočih je bilo 28 članic ustanovnic. Prvi odbor je bil sledeč: predsednica Julia Hoff, tajnica Mary Dugar, blagajničarka Jennie Gerbeck, nadzornici Mary Turk in Viktorija Zore ml. Čez par mesecev je predsednica pustila svoj urad in na njeno mesto je bila izvoljena Anna Koren, katera je uradovala šest let in šest mesecev. Težko je bilo orati celino. Mnogo truda in stopinj je bilo treba žrtvovati predno se je blagajna podprla in se napravilo dno, da je držalo. Junija 1927 je bilo pri podružnici 24 članic. Tajnica, sestra Gerbeck in jaz sva šli na agitacijo in pridobili v kratkem času 15 novih članic, da nas je bilo 39 članic. Priredile smo lepo igro katero so igrale naše članice. Nato smo priredile piknik, da smo blagajno podprle.

V par letih smo imele dve uspešni razstavi ročnih del. Prva razstava je bila med Amerikanci v njih dvorani, to pa zato, da smo pokazale kaj znamo Slovenke napraviti. Dobile smo precej lepih poklonov in povzdignile ugled slovenskih žena. Nekoliko pozneje se je v našem mestu vršila konvencija WCTU, pri kateri so bile delegatkinje iz raznih mest Amerike in so se želele spoznati z ženskami drugih narodnosti. Priporočana jim je bila naša podružnica. Poslale so nam prijazno prošnjo, da bi jim oskrbele dvorano v naši naselbini, da bi se z nami spoznale. Dobile smo cerkveno dvorano, letale sem in tja ter nabrale mnogo lepih ročnih del od naših članic. Uredile smo razstavo ter jih pogostile s čajem in okusnim prigrizkom, česar so se ugledne delegatkinje z veseljem poslužile. Prav laskavo so pohvalile naša ročna dela. Predno so odšle, so nam izročile zavitek, v katerem se je nahajal listek "From friendship tour WCTU" in priloženih je bilo deset dolarjev kot darilo podružnici. Drugič so nas povabile

Amerikanke na sejo svojega kluba, ki se je vršila mesečno. Kar nas je šlo, smo bile prijazno sprejete in dale so nam sedeže, da smo bile vsaka poleg njih članic, da smo se še boljše spoznale. Po končani seji so pričele šivati za revne otroke. Bil je lep pouk za nas. Nato so nam postregle s čajem in pecivom. Pogovorile smo se prijazno kot dobre prijateljice. Me smo se vljudno zahvalile za povabilo in lep sprejem. Mnogo smo se naučile ter jih skušale posnemati. Kako, to je naša tajnost.

V letu 1930 smo si osvojile sledeče sklepe: Vsaka članica, ki obhaja srebrno poroko, prejme darilo \$10.00; nevesta dobi tudi lepo darilo; matere ob rojstvu deteta dobe tudi lepo darilo; bolnim članicam se pošljejo cvetlice, itd. Ti sklepi so v letu 1935 prenehali.

Sestra Mary Hribernik je bila tajnica v letu 1930, za kar ji lepa hvala. V letu 1932 je bil izvoljen novi odbor: predsednica Mary Dragan, tajnica Josephine Barbarič, blagajničarka Mary Vidmar. Leta 1933 je bil pa sledeči odbor: predsednica Anna Koren, tajnica Jennie Gerbeck, blagajničarka Mary Vidmar. Leta 1934 je bil izvoljen sledeči odbor: predsednica Anna Koren, tajnica Jennie Gerbeck, blagajničarka Uršula Zevnik. V tem letu smo si nabavile tudi lepo društveno zastavo, katera je bila razvita in blagoslovljena na Materin dan popoldne. Zvečer se je slavnost zaključila z banketom, pestrim programom, govori in petjem.

Leta 1934 smo tudi ustanovile šivalni in pevski klub. Učitelja smo imele brezplačno. V tem letu smo imele tudi uspešni banko party. V letu 1935 je bil izvoljen novi odbor. Predsednica Mary Vidmar, tajnica Josephine Barbarič, blagajničarka Agnes Deželan. Priredile so tudi igro in piknik z lepim uspehom. Leta 1936 je nastopil sledeči odbor: predsednica Jennie Gerbeck, tajnica Mary Hvalica, blagajničarka Jennie Urbančič. Na Materinski dan tega leta je bila vprizorjena lepa igra "Življenje," katero je uredila Mrs. Priland. Pri tej prireditvi smo imele čast imeti v svoji sredi našo spoštovano glavno predsednico Mrs. Priland in njeno hčerko Hermino. Leta 1937 pa uradujejo sledeče uradnice: Predsednica Antonija Bajt, tajnica Mary Medle, blagajničarka Ivana Berkopec. Že prve mesece v tem letu so pridobile 16 novih

članic ter s tem pridobile čarter podružnici. Za desetletnico je bila prirejena lepa predstava oziroma igra z lepim programom. Bil je prav lep uspeh in praznovanje desetletnice podružnice, za kar čast vsem, ki ste trudile.

Na žalost moram poročati, da smo v desetih letih obstoja izgubile pet pridnih članic ter eno ustanovnico, ki pa ni bila več članica ob smrti. Vsem preminulim sestram naj sveti večna luč in članicam jih priporočam v molitev.

Hvala vsem uradnicam in članicam, ki ste se trudile skozi deset let obstanka podružnice. Želeli je, da bomo v bodoče še lepše procvitale v blagor SŽZ. Bog živi vse skupaj! Bog živi našo glavno

predsednico, duhovnega svetovalca, vse glavne uradnice in ustanoviteljica SŽZ.

Ustanoviteljica naše podružnice, sestra Mary Vidmar, je bila članica prvega glavnega odbora in sicer v uradu nadzornice. Na tretji konvenciji je bila izvoljena za glavno uradnico v prosvetni odsek sestra Jennie Gerbeck.

To so zgodovinski podatki naše podružnice v mojem spominu. Kar je izpuščenega naj se pa še katera druga izmed naših članic oglasi, saj rade beremo o naših dogodkih.

S pozdravom do vseh sester SŽZ!

Annie Koren.

2708 W. Warman Avenue, Indianapolis, Ind.

FINANČNO POROČILO S. Ž. ZVEZE ZA MĚSEC SEPTEMBER 1937

Št.	Podružnica	DOHODKI:			Glasilo in uprava Zveze		Št. članic
		Mesečina	Pristopnina	Razno	Skupaj		
1	Sheboygan, Wis.	\$ 12.20	—	—	\$ 18.30	\$ 30.50	121
2	Chicago, Ill.	13.30	—	—	19.95	33.25	129
3	Pueblo, Colo.	28.90	—	\$.65	43.35	72.90	271
4	Oregon City, Ore.	3.90	—	.10	5.85	9.85	40
5	Indianapolis, Ind.	11.60	—	—	17.40	29.00	116
6	Barberton, O.	17.30	\$.75	.25	25.95	44.25	173
7	Forest City, Pa.	12.70	—	.10	19.15	31.95	128
8	Steelton, Pa.	7.20	—	—	10.80	18.00	70
9	Detroit, Mich.	7.00	—	—	10.60	17.60	71
10	Collinwood, O.	52.30	—	.50	78.75	131.55	523
12	Milwaukee, Wis.	26.20	—	.10	39.50	65.80	264
13	San Francisco, Cal.	15.50	—	—	23.40	38.90	152
14	Nottingham, O.	40.30	—	—	60.55	100.85	403
15	Newburg, O.	29.20	—	.20	43.80	73.20	280
16	South Chicago, Ill.	24.00	—	—	36.00	60.00	245
17	West Allis, Wis.	18.40	.75	—	27.60	46.75	181
18	Cleveland, O.	9.60	—	—	14.40	24.00	95
19	Eveleth, Minn.	9.40	—	—	14.30	23.70	96
20	Joliet, Ill.	34.80	—	—	52.70	87.50	353
21	Cleveland, O.	9.60	—	—	14.50	24.10	97
22	Bradley, Ill.	2.90	—	—	4.35	7.25	29
23	Ely, Minn.	24.30	.75	.20	36.45	61.70	242
24	La Salle, Ill.	15.70	—	.25	23.85	39.80	160
25	Cleveland, O.	99.80	—	.50	150.40	250.70	1,005
26	Pittsburgh, Pa.	15.90	—	—	23.85	39.75	156
27	North Braddock, Pa.	9.90	.75	—	14.95	25.60	100
28	Calumet, Mich.	11.10	—	—	16.65	27.75	111
29	Broundale, Pa. (za avgust in september)	3.00	—	—	4.50	7.50	15
30	Aurora, Ill.	2.80	—	—	4.30	7.10	29
31	Gilbert, Minn.	7.60	—	.10	11.40	19.10	76
32	Euclid, O.	18.80	—	—	28.20	47.00	189
33	New Duluth, Minn.	5.30	—	—	8.05	13.35	54
34	Soudan, Minn.	3.20	—	—	5.10	8.30	35
35	Aurora, Minn.	8.30	—	.50	12.45	21.25	83
36	McKinley, Minn.	3.00	—	—	4.60	7.60	31
37	Greaney, Minn.	3.40	—	—	5.10	8.50	34
38	Chisholm, Minn.	23.80	.75	.10	36.10	60.75	242
39	Biwabik, Minn.	4.20	—	—	6.40	10.60	43
40	Lorain, O.	12.50	—	.95	18.85	32.30	126
41	Collinwood, O.	34.40	1.50	—	51.60	87.50	341
42	Maple Heights, O.	4.00	—	—	6.00	10.00	40
43	Milwaukee, Wis.	9.60	—	—	14.40	24.00	96
45	Portland, Ore.	6.80	1.50	.20	10.25	18.75	70
46	St. Louis, Mo.	3.40	—	—	5.10	8.50	34
47	Garfield Heights, O.	16.70	—	—	25.05	41.75	155
48	Buhl, Minn.	1.90	—	—	2.85	4.75	19
49	Noble, O.	11.20	—	.20	16.80	28.20	115
50	Cleveland, O.	13.80	—	—	20.70	34.50	138
51	Kenmore, O.	2.70	—	—	4.05	6.75	27
52	Kitzville, Minn.	7.30	—	.75	10.95	19.00	69
53	Brooklyn, O.	3.70	—	—	5.55	9.25	37
54	Warren, O.	5.20	—	—	7.80	13.00	52
55	Girard, O.	5.00	—	—	7.50	12.50	50
56	Hibbing, Minn.	15.10	—	—	22.65	37.75	151
57	Niles, O.	5.40	—	—	8.10	13.50	54

59	Burgettstown, Pa.	2.70	—	—	4.05	6.75	27
60	Milwaukee, Wis.	—	—	—	—	—	—
61	Braddock, Pa.	4.00	—	—	6.00	10.00	48
62	Conneaut, O.	2.20	—	.10	3.30	5.60	22
63	Denver, Colo.	5.20	—	.30	7.80	13.30	52
64	Kansas City, Kas.	5.10	—	—	7.65	12.75	51
65	Virginia, Minn.	5.00	—	—	7.50	12.50	50
66	Canon City, Colo.	3.10	—	—	4.65	7.75	31
67	Bessemer, Pa.	3.30	.75	—	4.95	9.00	29
68	Fairport Harbor, O.	3.00	—	—	4.50	7.50	30
70	Aliquippa, Pa.	1.60	—	—	2.40	4.00	16
71	Strabane, Pa.	2.90	—	—	4.35	7.25	29
72	Pullman, Ill.	3.50	—	.30	5.25	9.05	35
73	Warrensville, O.	5.70	—	—	8.55	14.25	50
74	Ambridge, Pa.	5.90	—	.20	8.85	14.95	60
77	N. S. Pittsburgh, Pa.	6.00	.75	—	9.00	15.75	60
78	Leadville, Colo.	4.80	—	—	7.20	12.00	46
79	Enumclaw, Wash.	1.30	—	.30	1.95	3.55	13
80	Moon Run, Pa.	2.50	—	—	3.75	6.25	27
81	Keewatin, Minn.	6.40	—	—	9.60	16.00	60
82	Broughton, Pa.	—	—	—	—	—	—
83	Crosby, Minn.	1.80	—	—	2.70	4.50	17
Skupaj		\$881.10	\$8.25	\$6.85	\$1,325.75	\$2,221.95	8,769
Obresti od U. S. bondov (\$19,000.00)						291.84	
Skupni dohodki v septembru 1937						\$2,513.79	

IZDATKI:

Za umrlo Ivano Gačnik, podr. št. 7 (rojena 21. junija 1879, prist. 23. januarja 1927, umrla 22. avgusta 1937)	\$ 100.00
Za umrlo Thereso Zitnik, podr. št. 36 (rojena 14. februarja 1878, prist. 8. novembra 1929, umrla 7. septembra 1937)	100.00
Za umrlo Thereso Hrovat, podr. št. 72 (rojena 15. septembra 1885, prist. 1. maja 1936, umrla 19. avgusta 1937)	25.00
Ameriška Domovina, za tiskanje septemberske Zarje	469.30
Znamke za septembersko Zarjo	27.63
Pošta in raznašanje septemberske Zarje v Clevelandu	42.00
Edinost Publishing Co., kuverte z znamkami za glavno tajnico	25.75
Horder's Stationery Stores, miza za urad glavne predsednice	37.10
Ustanoviteljicam novih podružnic št. 80 in 81	10.00
Nadaljni stroški za kampanjske nagrade	27.50
Račun državnih pregledovalcev (State Examiners) v glavnem uradu	150.00
Natis 300 čekov za športni sklad	1.75
Glavni predsednici za potovalne stroške in dnevnice o priliki oddaje Spominske knjige, Zvezinega dneva, ter za rože poklonjene uradnicam podružnice št. 25	64.90
Za Zvezin dan (Field Day) v Clevelandu	10.00
Za fotografiranje Zvezinih vežbalnih krožkov o priliki Zvezinega dneva v Clevelandu	15.00
Znamke za glavni urad	10.00
Stroški glavnega urada: American Express, C. O. D., parcel post, daljni telefonski klic in 150 velikih kuvert	5.17
Najemnina za glavni urad	10.00
Najemnina za uredništvo	10.00
Bančni stroški za izmenjavo čekov v septembru	.98
Uradne plače za mesec september: glavni predsednici \$40, glavni tajnici \$100, urednici \$90, skupaj	230.00
Skupaj	\$1,372.08

Ostalo v blagajni 31. avgusta 1937.....\$70,727.65

Dohodki v septembru 1937..... 2,513.79

Skupaj\$73,241.44

Izdatki v septembru 1937..... 1,372.08

Preostanek v blagajni 30. septembra 1937.....\$71,869.36

NOVE ČLANICE V SEPTEMBRU, 1937

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice	Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
6	Bednarich Josephine	Josephine Porok	17	Radosavich Barbara	Sophie Richter
7	Svete Sophie	Pauline Osolin	23	Jerich Frances	Barbara Rosandich
7	Verbos Fannie	"	27	Pierce Frances U.	Ursula Pierce
14	Kovacic Mary	Frances Rupert	38	Palcich Margaret	Mary Smoltz
14	Krinice Rose F.	"	41	Linc Margaret Ann	Frances Dolinar
14	Mestek Helen	"	41	Vadnal Valeria A.	"
14	Mozina Molly	"	45	Sercely Ann	Mary Sercely
14	Poje Dorothy Jean	"	45	Struznik Louise	"
14	Poje Louise	"	67	Mioni Anna	Mary Snezic
14	Skrjanc Vida	"	71	Cadez Mary	Anna Kmet
14	Stakich Anna	"	71	Urbancic Mary	"
14	Stakich Mary	"	77	Mravintz Theresa C.	Johanna Mravintz
14	Steibly Augusta	"			

Josephine Račić, gl. tajnica.

Št. 1, Sheboygan, Wis. — Na oktobrski seji je bila udeležba prav povoljna. Bilo mi je v veselje voditi sejo in vse navzoče so bile v zadovoljnjem razpoloženju. Smelo trdim, da smo mnogo koristnega ukrenile v lepi složnosti. Sreča je doletela sestro Gertrude Porsnitzke, toda za njo je bila nesreča radi odsotnosti. Najbolj srečna se pa počuti podružnica, ker nismo imele že delj časa bolezni med članicami. Hvala Bogu! Da bi le vedno bilo tako.

Pozdrav vsem članicam SZZ!

Antonia Retel, predsednica.

Št. 2, Chicago, Ill. — Oktobrška seja je bila precej dobro obiskana, a ne tako kot bi morala biti po številu članstva. Želeti bi torej bilo, da se v večjem številu udeležite prihodnje seje dne 4. novembra, to je na prvi četrtek v mesecu. Seja bo zelo važna.

Sklep zadnje seje je, da se plača sv. maša za žive in uprle članice naše podružnice. Daruje se tudi svoto dva dolarja za poplavljenca v stari domovini. Sestra Tomažin nam priporoča, da ustanovimo kegljaški klub, pri katerem bi bilo mnogo razvedrila in zabave za članice. Vabljeni ste vse članice, ki se zanimete za sport, da pridete vsak četrtek večer na kegljiške prostore šole sv. Štefana.

Za poročati imam tudi nekaj novic. Zadnji mesec sta obhajala v krogu svojih številnih prijateljev 25 letnico zakonskega življenja Mr. in Mrs. John Stajer. Sestra Stajer je naša članica. Zelimo jima, da bi dočkala še zlatega jubileja v zakonski sreči in zadovoljstvu. Dne 6. oktobra se je poročila njih hčerka Jennie z Mr. Frank Ribičem. Tudi njima obilo sreče v novem stanu.

Vile rojenice so se oglasile pri družini Louis Žefran, našem dobro poznanim slovenskem pogrebniku ter za spomin pustile zalo hčerko. Sestrj Žefran in družini izrekamo prisrčne čestitke!

Na bolniški postelji se nahaja naša tajnica Lillian Kozek in sestra Ana Kukman. Zelimo jima skorajšnjega okrevanja, da se vidimo zdrave na prihodnji seji.

Po naročilu predsednice opozarjam vse tiste članice, ki ste zaostale na mesečnici, da isto poravnate na prihodnji seji, ker odbor za nas ne more zalagati. In tudi za nas je veliko lažje plačati redno vsak mesec kakor za več mesecev skupaj.

Se enkrat vas vabim na prihodnjo sejo, ker obeta se nam nekaj posebnega. Zabave bomo imele dovolj; igrate bomo zanimive igre; delile se bodo lepe nagrade; tako se pričakuje stoprocentna udeležba. Vsaka naj pripelje eno novo članico.

Pozdrav vsem sestram SZZ!

Mary Kovačič.

Št. 3, Pueblo, Colo. — Naša zadnja seja je bila prav zanimiva in to zato, ker je bila lepa udeležba. Mogo-

če se boste odslej vsak mesec odzvale v tako povoljnem številu. Po seji smo prepevale in žingale in najboljše nam je šla iz grl tista: "Ti pa jaz pa židana marela" in še več drugih. Sestra Fritzel nas je pridno spremljala na klavirju. Sedaj se zabava nekje po Chicagi kakor tudi sestra Jesik. Sestra Fritzel mi je pred odhodom povedala, da bo obiskala tudi Markota in ako se ji dopade, ga bo gotovo prevzela urnj Nežiki. Torej, Nežika, pozor! Naše vdove se nekam pridno podajajo proti Chicagi na obiske. Pred kratkim se je tam nahajala tudi tista vdova, ki je enkrat vprašala za Markov naslov. Ko se je vrnila mi je povedala, da je bilo njeno iskanje zaman. Markota ni mogla nikjer iz-čas vtaknil prst v vašmašino in se slediti. (Seveda, Marko je ravno tisti je držal bolj doma.)

Kegljati smo tudi začele enkrat na teden. Kako jih te naše ženske podirajo! Ropota kakor na Kitajskem. Ko bi videle koliko jih zna sestra Kozjan podreti, mislim, da hoče biti enaka urni Nežiki. Malo privzdigne nogo in zapodi kroglo prav na sredo in je "strike." Tista Angelca jo pa najprvo zavrti okoli glave in potem zspodi, da se kar pokadi za njo. Naša Lizzie se pa kar vse, ko kroglo zapodi in včasih od strahu, ko vse podere. Naše kegljavke se jezijo, da so luknje na kroglah premajhne. Pravijo, da hočejo večje luknje in jih bo treba za ženske ekstra poublati, drugače bodo zastrajkale. Ampak urne Nežike tim ga kar najbolj pihne. Že se veselijo lepih marek, katere jim je obljubila sama Nežika. Glavna skrb sedaj je, ako bodo marele zadosti velike, ker jim vse po ta veliki meri najbolj pristojta. Prihodnjič še kaj več o tem.

Kaj pa v Denverju, Canon City in Leadville, boste kaj začele kegljati? Naše bi bile zelo vesele, če bi tudi pri vaših podružnicah ustanovile kegljaške klube, da ne bomo same kegljale tukaj na zapadu. Seveda, nekaterim kar ne gre v pamet, da je vsakemu v korist zdrava zabava. Mrs. Kozjan je vsa navdušena in pravi, da odkar keglja nima več revmatizma, tako se je pozdravila. Vidite, tukaj imate jasen dokaz, da pomaga k zdravju. Radovedna sem kako gredo krogle izpod rok naši Bari v Californiji? Ona ima sicer take arcnije, da kar pogreje okoli srca in potem se pa že keglja. Ko je sestra Lesar obiskala Baro in je prinesla nekaj teh arcnij, je dala tudi meni pokusit. Povem vam, da take zna samo ona napraviti.

Naša Zarja je vedno bolj zanimiva. Koliko lepih člankov prinaša vsak mesec! Mene posebno zanimajo vežbalni krožki in narodne noše, kaj takega znajo imeti samo v Clevelandu. Pri nas smo preveč zaspane in se preveč pogubljamo v amerikanizem. Z vsem zanimanjem smo brale popolen popis potovanja sestre Josephine Schlossar. Na piko smo vzele tudi

Jožeta Pograjca, ki se res izvrstno postavi kot slovenski fant od fare!

Pozdrav vsem članicam SZZ!

Frances Raspet, tajnica.

ZAHVALA

V naši priljubljeni Zarji bi se rada zahvalila sestram podružnice št. 5 in drugim prijateljem za veselo iznenađenje ob priliki 25 letnice zakonskega življenja ker so nas obdarovali z mnogimi darili. Posebna hvala predsednici sestri A. Bajt za njen trud in prijaznost kakor tudi za lepo namizno posodo, ki mi je bila poklonjena od nje in od sosester. Hvala tudi najinim hčerkam, sinu in nevesti za vso njih pozornost in ljubeznivost. Plačali so tudi za peto sv. mašo na dotični dan. Nisva vedela, da imava toliko prijateljev, na katere sva zelo ponosna. Torej najlepša hvala vsem sosestram, prijateljem in otrokom za vse, kar ste napravili dobrega za naju. Bog naj vam bo plačnik! Ob priliki bova rada povrnila po svoji moči. S hvaležnim pozdravom do vseh, ostajeva vam udana

Angelo in Regina Codermatz.

Št. 6, Barberton, O. — Doba piknikov in izletov v prosto naravo je za letos minila. Odslej se bomo radi zbirali v toplih dvoranah in ako ne bo drugače, se bomo tudi zavrteli, da nas ne bo preveč zeblo v noge bodo skrbela društva, klubi in posamezniki. Kakor se sliši je slovenska dvorana oddana vse skozi do božiča in še naprej. Tudi me smo na zadnji seji sklenile, da priredimo veselico pred pustom. Kakšna prireditve bo, je odvisno od članic. Ako bo kaj pomagalo, bi vas tem potom prosila, da izvolite priti na prihodnjo sejo dne 7. novembra ter podate svojo dobro idejo glede naše prireditve. Lahko si izberemo plesno veselico, igro ali mogoče maškaradno veselico itd. Ali zdi se mi, da kar zastoj opominjam in vabim članice na udeležbo. Koristno je za vsako, da je navzoča pri vsaki seji, kadar se kaj važnega ukrepa. Prav žalostno je zanimanje nekaterih članic. Kar premislite, pri podružnici nas je 173 članic in na sejo vas pa pride od 15 do 20, in po večini vedno ene in iste. Upam, da ta klic ne bo zopet glas vpijočega v puščavi; ne mislite tudi, da pišem sebi v zabavo. Saj vedno odlašam do zadnjega dne, kar lahko urednica potrdi.

Naj še povem, da je teta štokljka zopet na delu ter motovili okrog naših članic. Sestri Kristini Zalar je prinesla zalo deklico, prvorojenko; sestri J. Jerman krepkega dečka; sestri Rose Gabler tudi hčerko, prvorojenko. Čestitamo!

Poročila se je sestra Frances Železnik z Mr. Dilsky. Obilo sreče!

Da ne boste mislile, da je samo mladina agilna naj povem, da sta obhajali dve naši članici srebrne poroke v krogu domačih in mnogoštevilnih

prijatelj in sicer Mr. in Mrs. M. Valencič in Mr. in Mrs. J. Novak. Iskreno čestitamo in želimo še na mnogo let!

Nesrečno je padla ter si zlomila nogo naša priljubljena sestra Terezija Sterle. Želimo ji hitrega zdravlja.

Vse članice Zveze sestrsko pozdravljamo,

Frances Zagar, tajnica.

Na tem mestu se želiva s soprogom zahvaliti mnogim prijateljem in članicam podružnice št. 6 za veselo presenečenje ob priliki 25 letnice zakonskega življenja. Vzelo bi preveč prostora, da bi vas imenovala poimensko, za kar nama oprostite.

Nikdar si nisem mislila, ko mi je hčerka naročila, da naj spečem nekaj potic in kupim darilo za shower, da bo to za praznovanje najine srebrne poroke.

Posebna hvala Jennie Kapla iz Minnesote, Mrs. Mary Mohar in Tancik kakor tudi kuharicam, Mrs. Ujčić in Fidel za okusno večerjo, ker je bilo vse tako lepo pripravljeno, in sinovom Jacob, Frank in John za igranje poskočnic do ranega jutra. Nikdar ne bova pozabila na vso izkazano naklonjenost. Ob priliki povrneva z veseljem.

Anna in Jacob Novak.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O.—Zadnje seje se je udeležilo precej mladih deklet, kar je želeli, da bi tudi v bodoče izkazale isto zanimanje za seje. Ravno tako apeliram na starejše članice, da v večjem številu prihajate na seje. Vreme je sedaj ravno prav udobno za na seje. Naj torej nobena ne izostane.

Na zadnji seji mi je bila izročena krasna ročna torbica, poslana iz gl. urada kot nagrade za nove članice, za kar se najlepše zahvaljujem glavnemu odboru. V prihodnji kampanji bom skušala kaj več napraviti.

Poročili sta se zopet dve naši članici in sicer Alice Prusnik z Mr. Deilom in Anne Novosel z Mr. J. Požunom. Mladima paroma želimo mnogo sreče in zdravja v bodočem življenju.

Tetica štokljka se je oglasila pri eni izmed naših članic in sicer pri J. Aucin na 159. cesti ter pustila za spomin zalo hčerko. Srečni mamic in ateku izrekamo najlepše čestitke!

Bolne se nahajajo Frances Znidaršič na 160. cesti in Ludmila Knapelec na 159. cesti. Vsem bolnim sestram želimo ljubo zdravje v najkrajšem času.

Pozdravljene!

Frances Sušel, tajnica.

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Vabim vse članice na prihodnjo sejo dne 1. novembra ob pol osmi uri zvečer v Tamšetovj dvorani. Slišale boste poročilo o naši desetletni proslavi.

Prosim vas, da obiščete naši bolni sestre, ki sta sledeči: Mary Frangesh, 2012 So. K. K. cesta; Rose Pucel, W. Virginia cesta. Njima in vsem bolnim sestram želimo skorajšnega okrevanja.

Sestra Mary Pontar je bila obdarovana s krepkim sinčkom. Želimo njej in detetu vse najboljše!

Že zdaj apeliram na članice, da se udeležite v polnem številu decemberse seje, da si izvolite odbor za leto 1938, ki bo vam vsem po volji.

Vsem članicam, ki imate v novembru svoj rojstni ali imen dan želim vse najboljše in many, many more!

Pozdrav vsem gl. odbornicam in članicam SZZ!

Mary Schimenz, tajnica.

PRISRČNA HVALA!

Ne vem kako bi se izrazila, da bi se zadostno zahvalila mojim prijateljicam in članicam št. 12, Milwaukee, Wis., ki so mi tako srčno naklonjene. Posebno se moram zahvaliti sestram Zužek in Presečnik za lepa darila. Prišli sta v dvorano, kjer se je vršila vinska trgatev in sta mi rekli, da imata nekaj zame od Mrs. Smoltz iz Minnesote, za kar ji prav lepa hvala za poslano darilo. Hotela sem videti kaj sem dobila, ko zapazim, da je vse nekaj več in vidim, da je bil še ep zaboj od sestre Zužek in drugi od sestre Presečnik. Ko odprem, vidim, da je notri več različnih stvari, ena lepša od druge. Ne vem, kako bi se vam vsem zahvalila za veselo presenečenje. Prav lepa hvala tudi sestri Pug za poslano darilo, kakor tudi vsem drugim, ki ste me obdarile. Lepa hvala tudi gl. predsednici za voščilo, kakor tudi sestri Ana Petrič, od katere sem prejela prvo voščilo. Misli-la sem, da letos, ko nisem več predsednica podružnice, bom tudi pozabljena, pa bila sem veselo iznenadena nad izkazano ljubeznivost. Tudi jaz še nisem pozabila na vas in boste mi za vedno pri srcu in pa tudi naša podružnica št. 12, kateri najlepši napredek v tem letu, ko obhaja desetletni obstoj.

Lepe pozdrave celokupnemu članstvu SZZ!

Marica Kopač.

Ivan Zorman:

NOVEMBRSKA IDILA

STEMNEGA NEBA dež prši curki s hiš se v vetru lovijo, cestne svetiljke plaho brlijo. Pozna je ura. Mesto spi. Fant in dekle pred hišo stojita, mlado ljubezen iz src budita.

V dežnem plašču, kot noč teman, stražnik počasi k njima prihaja. Sladki šepet srce mu pomlaja—krene veselo na drugo stran. Ve, da i dež in mrzla cesta srečo spremljata v srce zvesta.

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O.

—Program ob priliki praznovanja desetletnice naše podružnice dne 26. septembra t. l. je bil prav lepo izpeljan. Pričetek je bil popoldan in prva točka je bila nastop našega vežbalnega krožka in sicer na odru na vrtu Društvenega doma. Nato smo se podali vsi v dvorano, kjer se je nadaljevalo s programom. Predstavljene so bile ustanoviteljice podružnice po sestri Ivanki Punčoh, katera jih je pozdravila ter jim čestitala v lepem izbranem govoru. Kot ustanoviteljici in desetletni predsednici je sestra

Punčoh v imenu podružnice meni izročila krasno srce iz rdečih vrtnic, med katerimi je bilo pripetih na srebrnih trakovih deset srebrnih dolarjev. Prav lepa hvala podružnici in sestri Punčoh za krasne v srce segajoče besede, katere mi bodo ostale v trajnem spominu.

Nadaljni program je vodila podpredsednica sestra Frances Globokar, za kar ji gre vsa pohvala in iskrena hvala. Imele smo tudi spomin umrlim članicam, pri katerem so sodelovale dekleta od vežbalnega krožka pod vodstvom Albine Novak, kateri se tem potom zahvalimo za trud in požrtvovalnost. Bil je ginljiv in krasen prizor.

Prav lepa hvala mladinskemu orkestru za lepo igranje in posebno sestri Mary Gerl za vse, kar je za nas preskrbela oziroma godbo, lepo petje g. Jančarja in Bambiča kakor tudi kvarteta, pri katerem pojo: gg. Gerl, Vrh, Potokar in Jančar. Prav lepa hvala, fantje, za krasno petje. Se priporočamo še za drugič.

Sedaj pridejo na vrsto naše kuharice in natakarice in natakarji, ki so nam preskrbeli prav okusno večerjo in postrežbo pri pijači. Posebna hvala sestram Zalokar, Novoselc, Bajt, Stajnar, Starman, Boldin, A. Štupica, Troha, F. Štupica, Ulle in A. Troha. Za baro so se pa trudili sestri Mrkun in Segulin ter Mr. Zalokar in moj mož. Ne vem zadostnih besed, da bi se vsem tem in tistim, ki ste pomagali na en ali drugi način, popolnoma zahvalila.

Osebo hvala želim izreči podružnici, vežbalnemu krožku in posameznim članicam za lepa darila. Za vselej jih bom hranila v prijetnem spominu. Iskrena hvala sestram Turk in Strnad kakor tudi souradnicam za lepe cvetlice.

Iskrena hvala č. g. Milanu Slajetu za navzočnost in lepe besede in glavnim uradnicam Albini Novak in Antoniji Tanko za spodbudne besede kakor tudi gl. uradnici sestri Frances Brešak za poslano košarico lepih cvetlic.

Za vedno bo naša podružnica hvalježna sosednim podružnicam, ki so se odzvale v tako lepem številu in posebno tistim, ki ste prišle v posebnem busu kar nam je bilo vsem v veselje. Ob priliki se bomo tudi me odzvale vašemu vabilu. Še enkrat vsem skupaj izrekamo prisrčno zahvalo za vso naklonjenost.

V zadnji izdaji Zarje sem z vsem zanimanjem brala o potovanju v stari domovini, katero nam je tako popolno opisala naša glavna uradnica sestra Josephine Schlossar. Vse je bilo poročeno tako natančno, da sem se poglabila v misli in se mi je zdelo, da sem potovala z njo. Prav izvrstno bi bilo, ako bi se članice SZZ podale na skupni izlet v domovino in obiskale vse te lepe kraje, o katerih beremo toliko lepega. Vsem bi nam bilo v korist in izobrazbo. In tudi v domovini bi nas sprejeli z odprtimi rokami vsepovsod. Kaj pravite na to, ameriške Slovenke? Tudi za mlajše bi bilo tako potovanje zanimivo in jim služilo v popolno razvedrilo. Ka-

ko bi jim s ponosom razkazale naše lepe kraje.

Naznanjam vsem našim članicam, da se bo vršila prihodnja seja dne 3. novembra na sredo večer, in to vsled tega, ker je na torek praznik vseh Vernih duš. Ker bo v novembru poteklo deset let odkar je bila podružnica ustanovljena, zato smo sklenile, da bomo po seji imele domačo zabavo in vsaka je prošena, da prinese kaj okrepčila, naj bo že kar hoče. Potem bomo skupaj zložile in se prav po domače zabavale.

Sporočam vam tudi tužno vest, da je preminula sestra Jennie Kranz. Preostalim žalujočim in posebno štirim hčeram, ki so naše članice izrekamo globoko sožalje. Naj ji sveti večna luč!

Pozdravim vse gl. uradnice in članice SZZ in gl. predsednici pošiljam deset novih članic za darilo naše desetletnice.

Frances Rupert, predsednica.

KAKO SEM SREČALA SESTRO BARO KRAMER

Cleveland, Ohio. — Ko sva z Mrs. Frances Medved v nedeljo 8. avgusta, letos odrinili od doma, nisem bila gotova, ali bova potovali preko San Francisca ali ne, kajti moj cilj je bil Fresno, kjer živi sin, ki sem ga želela obiskati. Vseeno sem se za vsak slučaj preskrbela z raznimi naslovi, nazadnje pa vse lepo doma pozabila. Lepa reč!

Ko mi je med potjo moja sopotnica povedala, da ima za izročiti pozdrave sestri Bari Kramer, sem jo zavrnila, češ, kaj bova hodili nadlegovat Baro, ki je ne poznavi, ne ona naju in navsezadnje tudi nimavi njenega naslova. Pa mi je hitro povedala: "O, saj sem Zarjo s seboj vzela, tam je pa Barin naslov."

Ko sva prišli v soboto 14. avgusta v San Francisco preko Oakland Bay mostu, mi je prišlo na misel, da mi je nekoč Mrs. Kachman povedala, da če grem kdaj v San Francisco, naj Slovence kar na hribu iščem. In prav je imela.

Sestro Kramer sva prav lahko našli. Imeli sva namen jo samo pozdraviti in sporočiti naročene pozdrave ter takoj iti dalje, ker sem hotela na vsak način še isti večer videti sina. Pa kdor sestro Kramer in njeno gostoljubnost pozna, ve tudi, da sva delali račun brez krmarja. Ko smo se po enournem kramljanju malo pogovorile, od kje sva prišli in kam grevi, je bila Mrs. Kramer odpravljena iti z nama, da nama razkaže največje zanimivosti mesta in okolice. Predno sva se dvignili za odhod, naju sestra Kramer kar nenadoma vpraša: "Pa sta vidve obe članici Slovenske ženske zveze?" Povedali sva ji, da sva. "Vesta," je rekla Mrs. Kramer potem, "če bi ne bili, bi jaz ne trčila časa z vama. Tako sem vama pa na razpolago magari tri dni ali kolikor časa hočeti."

Mnogo nama je razkazala v tako kratkem času, za kar sva ji bili zelo hvaležni.

Ni bil moj namen opisovati najino potovanje, ker bi vzelo preveč pro-

stora, pač pa pokazati članicam SZZ, kako navdušena je Bara za vse, kar ima količkaj stika s SZZ.

Sestra Kramer, Vam pa najlepša hvala za vso prijaznost in trud, katerega ste imeli z nama za časa najinega bivanja v San Franciscu in upam, da bova imeli priliko Vam isto vseh ozirih. Brez zamere! Uredništvo.

Albina Vesel,

članica podružnice št. 14.

Št. 15, Cleveland, O. — Vaš dopis smo prejeli 20. oktobra. Torej, prepzno za novembrsko izdajo. Kar prejmemo po 15. v mesecu mora počakati za prihodnjic in to velja v vseh ozirih.

Št. 16, So. Chicago, Ill. — Da me zopet čas ne prehitil moram kar hitro napisati, kar mi je na srcu, ker bi bilo res škoda, da ne bi povedala, kako sem bila vesela na zadnji seji, ker je bila tako velika udeležba in vse članice tako veselo razpoložene. Tako je treba za rast podružnice, ker ako je zanimanje, je gotovo tudi uspeh. Po seji smo igrale banko in nato je bil serviran prigrizek. Nekateri so se izrazili, da bi bilo le vsak mesec tako. Torej, drage sestre, sedaj ko se bližajo zimski večeri in ne bo iti za v park ali ven na prosto, pridite na sejo vsak mesec, ki bodo kratke in po seji bomo igrale razne igre in dobile tudi okusen prigrizek.

Kakor pravi pregovor, da za veseljem pride žalost in obratno, tako bo tudi moj dopis. Izgubile smo namreč zopet eno sestro, ki je zapustila veliko družino—deset otrok, najmlajši star deset dni. Ni bila v drugem društvu kakor v SZZ. Naše članice so ji izkazale zadnjo čast in nosile njeno krsto. Darovale smo tudi za dve sv. maši. Vidite sestre, kako je lepo biti članica SZZ! Za en kvoder na mesec pa tolike koristi!

Gotovo so še žene in dekleta, ki niso pri društvih in ne v SZZ. Nekateri zato, ker ne morejo vzdrževati radi plačevanja, ampak en kvoder na mesec pa lahko najbolj revna žena in dekleta žrtvuje za svoj blagor. Seveda, ako se ne plačuje sprti, se nabere kakor vsaka stvar. Zato naj vsaka članica skrbi, da plačuje točno in bo za njo in za podružnico koristno.

V upanju, da se katera druga oglašiš prihodnjic, vas sestrsko pozdravljam,

K. Triller.

Št. 17, West Allis, Wis. — Naša prva jesenska seja je bila obiskana v lepem številu. Gotovo bodo odslej v pozimskem času naše seje še bolj uspešne. Potrebno je, da se članice zanimajo za redne mesečne seje. Kar naenkrat bo december in glavna seja, kjer se bo volil novi odbor. Pri lepi udeležbi je tudi mogoče izbrati najboljši odbor za prihodnje leto. Prosim upoštevajte svojo obljubo v korist naše podružnice. Drugih posebnih ukrepov ni bilo na zadnji seji.

Naš kegljaški in šivalni klub pride skupaj vsak četrtek. Kegljam na So. 60 St. in W. National cesti. Šivalni

klub pa se snide na domovih članic in sicer kamor smo povabljeni. Obiskale smo že sestre Wamberger, Zore in Kastner in tako dalje, da bomo imele priložnost se prav udomačiti s sestrami. Saj je prav zabavno za vse. Med šivanjem malo pokramljamo o tem in onem, saj veste kako se ženske rade pomenimo in potem katera pove kakšno za smeh in čas vse prehitro mine. Po šivanju dobimo pa še povečerek in lahko noč, pa gremo, ko bi nas mesec odnesel domov k svojemu možičku, ki čaka z gorčo posteljo. Ha, ha!

Gotovo že vse članice veste, da bomo imeli bazar v korist cerkve na West Allis. Sklenjeno je bilo na seji, da bo tudi naša podružnica imela svoj "štant," kjer bomo prodajale pecivo in vsakovrstna ročna dela. Ape-liram na vse naše članice, da sodelujete v tem oziru in vsaka naj prinese nekaj, da bomo napolnile prostor in s tem pomagale k gmotnemu uspehu bazarja. Prinesite na prostor bazarja v Labor Hall na W. National cesti. Za podrobnosti se obrnite do tajnice sestre Mary Janezick ali predsednice sestre Schlossar. Upam, da bo vsaka z veseljem prispevala svoj del k uspehu bazarja za korist cerkve Marije Pomoč Kristjanov.

Upam, da se boste članice v polnem številu odzvale povabilu št. 12 na proslavo deset letnice, ki se vrši dne 31. oktobra v Harmonie dvorani. Zberemo se v dvorani ob treh popoldan. Priporočam vam, da se udeležite ter tako izkažete svojo zavezanost do sester SZZ. Podružnici št. 12 pošiljam naše iskrene čestitke ter želimo vsem članicam sreče, zadovoljstva in zdravja še na mnogo let!

Naša predsednica sestra Schlossar je obiskala našo glavno predsednico v Sheboyganu. Gotovo sta se pomenili vse podrobno o domovini.

V svojih žalostnih dneh nad izgubo sestre je šla Mrs. Moze na kratek oddih v Chicago k svoji prijateljici in prejšnji tajnici št. 17 sestri Marce, katero tudi me pozdravljamo in upamo, da se povrne med nas, ker aglinih članic vedno pogrešamo. Izrekamo naše globoko sočutje sestri Moze.

Vsem bolnim sestram želimo skorajšno zdravje. Da se vidimo na prihodnji seji drugo nedeljo v mesecu ob dveh popoldan.

Predno zaključim dopis, se želim iskreno zahvaliti predsednici sestri Josephine Schlossar v imenu vseh članic za zanimivo poročilo o potovanju v stari domovini. Vsaka je gotovo čitala prav pazno in v mislih uživala lepoto domačih krajev.

I'll be there! Where? At the meeting on November 14th.

Mary Kastner, poročevalka.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O.— Najprvo se moram zahvaliti sestram za obilno udeležbo na zadnji seji, ki se je vršila 7. oktobra. Vsem, ki ste ostale doma, je prav lahko žal, ker ste nekaj zamudile. Če bi vedele kako smo se imele izvrstno, bi bile gotovo prišle, dasiravno je naša srca trgala žalost, ker ravno isti dan smo izgubile eno naših članic, namreč se-

stro Mary Sodja, hčerka družine sestre Mary Kuhel. Gotovo jo bomo pogrešale, ker bila je dobra članica in družabnica kakor tudi vzorna žena in to se je pokazalo na njeni zadnji poti, kjer so prišli znanci in prijatelji v velikih množinah, da ni bilo konca njenega spreveda. Počivaj v miru in večna luč Ti naj sveti! Preostalim sorodnikom izrekamo globoko sočutje. Ali to ni še vse! Komaj smo eno članico položili v naročje matere zemlje, je kruta smrt iztrgala nit življenja naši agilni sestri Mary Stražišar. Bila je še zdrava in korajžna, ko se je udeležila pogreba sestre Sodja in naglo je tudi njo objela smrt ter jo vzela s tega sveta. Ni moč popisati našo bol nad izgubo drage sestre. Počivaj v miru, draga Mary! Nikdar ne boš pozabljena v naših srcih. Pogrešale bomo Tvoje marljive roke, katere smo zadnjič videli mrzle, sklenjene na mrtvaškem odru. Ohranile Te bomo v blagem spominu. Žalujočim sorodnikom izrekamo naše globoko sožalje. Prav lepa hvala vsem, ki ste darovale avtomobile za oba pogreba.

Da grem nazaj k zabavi po zadnji seji. Kakor sem omenila, bilo je izvrstno in tem potom se prav iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste kaj žrtvovali in pomagale. Posebna hvala sestri Kretič za potico, sestri Štrukel za okusne kekse in naši velikodušni sestri Velkanja za lepo darilo, katerega se ne pozabi tako hitro. Torej, prav lepa hvala vsem skupaj!

Hvala lepa tudi Mr. Louis Sodji, ki je daroval naprej plačan asement v blagajno. Srečna je bila sestra Kušuta iz Geneva, Ohio, ki je prejela posteljno pokrivalo.

Vljudno ste prošene, da pridete v polnem številu na prihodnjo sejo dne 4. novembra. Brali se bodo tri-mesečni računi in obenem opominjam vse tiste, ki iste še oddale denarja za tikete, da to gotovo storite do prihodnje seje. To pomeni prav vse brez izjeme.

Vas najlepše pozdravljam in na veselo svidenje na seji!

Jennie Schumer, tajnica.

Št. 20, Joliet, Ill. — Za poročati imam o žalostnih slučajih, pri katerih so bile prizadete družine naših sester. Sestri Mary Metesh je umrl 30 letni sin Michael, ki je zapustil poleg staršev vdovo in dva nedorasla otroka kakor tudi mnogo sorodnikov. Sestri Elizabeth Kastelic je umrl soprog oziroma oče velike družine g. Joseph Kastelic, ki je bolehal že več let. Poleg vdove zapušča dva sina in štiri hčere. Sestri Agnes Kozoman je umrla mati Apolonia Smolich v visoki starosti 70 let, ki je zapustila sina in sedem hčera. Vsem pokojnim naj sveti večna luč. Preostalim sorodnikom pa izrekamo globoko sožalje.

Zadnja seja je bila zelo zanimiva, ker je bila lepa udeležba. Sreča je doletela sestro Anna Terlep iz Broadway. Sicer ne smem povedati v javnosti o naši bančni skrivnosti, ker hočemo, da se pridete same prepricati na sejo kaj je in kaj boste vse deležne.

Naznanjam vsem članicam, da se prihodnja seja prične ob eni uri popoldan. Vabljeni ste vse, ker imamo za ukrepati o kegljanju in drugih važnih stvareh. Seja bo ravno na isto nedeljo kakor se vrši "Poultry Card Party" za v korist cerkve sv. Jožefa. To je vzrok, da bo naša seja bolj zgodaj popoldne, da se potem lahko vse udeležimo zabave, za katero oskrbujejo štiri ženska društva in sicer podružnica št. 20 SZZ, sv. Genovefe, sv. Ane in sv. Cecilije. Vsako društvo ima svojo nalogo in ako se bomo vse odzvale ter prispevale svoj delež, potem bo gotovo dosežen najlepší uspeh kar je gotovo želja vseh faranov. Zabava se torej prične popoldan in se nadaljuje tudi zvečer in sicer v Slovenija dvorani. Oddani bodo torej sami "živi dobitki" in sicer kokoši, race, golobi, itd. Tudi kakšen puran se bo gotovo dobil. Vsak bo imel lepo priliko nesti kaj živega domov. Vljudno ste prošene vse članice, da posetite to prirediteljev ter pripeljite tudi svoje domače in prijatelje, da bomo napolnili prostore do zadnjega kotička.

S pozdravom vam kličem: na svidenje!

Josephine Muster, tajnica.

V Fontano, California, se je preselila naša članica Mrs. Josephine Kolenc iz Theodore street, kjer se že dalj časa nahaja njen soprog. Ker je bila Mrs. Kolenc marijiva članica, pridna delavka, dobra obiskovalka naših sej, ji želimo tem potom, da bi bila tam v novem kraju prav zadovoljna in srečna, dasiravno nam ni ljubo, da je odšla od nas, ker bila nam je vedno na razpolago kadar jo je podružnica potrebovala. Radi tega jo bomo tem težje pogrešale. Upamo in želimo, da nam sestra Kolenc večkrat kaj sporoča o novem domu, ter napiše še kako vrstico v Zarjo, kajti zelo nas bo vse zanimalo kaj bo doživela.

Prisrčne pozdrave vsem članicam, posebno pa sestri Kolenc pošilja

ČESTITKE SESTRI UREDNICI!

Leto hitro beži h koncu, tudi voščila, katera tako pridno naša urednica sestra Albina Novak vsaki glavni uradnici priobčuje, bo kmalu zmanjkalo, toda še prej bo pa obhajala naša urednica svoj rojstni dan in sicer 5. novembra. Naj ji bodo na tem mestu izrečena naša iskrena voščila. Bog dal, da bi še mnogo enakih dnevov dočakala, da bi ji bilo mogoče še mnogo, mnogo let delati za naš slovenski rod, da bi vedno ohranila Zarjo kot vodnico nam slovenskim ženam in dekletom, kajti le potom Zarje raste tudi naša organizacija. Te vrstice so le skromne moje želje, obenem tudi gotovo vseh ostalih gl. uradnic, posebno pa članic podr. št. 20, katere jo vedno imajo v lepem spominu. (Srčna hvala! Ured.)

Josephine Erjavec.

Št. 21, Cleveland (West Park), O. — Na zadnji seji je bilo prav izvrstno,

udeležba je bila tudi povoljna.

Kakor vam je znano, smo priredile vinsko trgatve. Najlepša hvala vsem za sodelovanje in posebno našim pridnim delavkam in sestri Zupan za velikodušni dar, ker ji je bilo nemogoče priti na veselico. Hvala za lepa darila tudi sestri Hiti in Jurca. Hvala lepa vsem posetnikom. Veselica je prav dobro uspela. Tiste, ki se niste to pot udeležile, pa ne pozabite prihodnjic svojih dolžnosti.

Drage sestre, prosim vas, da obiščete naši bolni sestri Intihar in Augustin. Obema želimo čimprej ljubelega zdravja.

Kakor pri drugih podružnicah tako bomo tudi pri nas začele kegljati. Katero veselje kegljanje, naj se zgleda pri meni. Imele bomo mnogo zabave pri tem sportu. Pridružite se nam, da nas bo več in bomo bolj pogumne za zmago.

Naša mlada sestra Malnar se je podala v samostan. Želimo ji največjo srečo pri vseh izpitih, da postane redovnica, kar bo v visoko čast naši podružnici. Čestitamo!

Kakor smo od strani slišale, se bo pričela kampanja za pridobivanje novih članic s prvim decembrom. Nagrade to pot bodo vse nekaj boljšega kot v zadnjih kampanjah. Vredno se bo za vsako potruditi kar se bo dalo. Kako bi bila jaz srečna, če bi me doletela zmaga, da bi še enkrat videla priljubljeni mi kraj. Torej sestre, zapomnite si, da se bo treba potruditi kot še nikdar poprej.

Povedati vam imam tudi nekaj posebnega, drage sestre. Na prihodnji seji bo nekaj prav skrivnega za vse. Prav rada bi vam povedala kaj je, pa ne smem do seje v novembru. Torej na svidenje! Pozdrav vsem članicam SZZ in želim, da bo prihodnja kampanja ena največjih in najbolj uspešnih v zgodovini SZZ!

Anna Pelčić, tajnica.

* * *

Drage sestre, v dolžnost si štejeva s soprogom, da se najprisrčneje zahvaliva za veselo iznenadenje in krasna darila, ko sva se vrnila iz obiska v domovini. Bog vam stokrat povrni! Nisva mislila, da sva tako priljubljena v vaših srcih, da boste toliko žrtvovali za naju. Zmeraj sem bila vneta za Slovensko žensko zvezo in zanaprej bom še toliko bolj, ker zdaj sem prepričana, da goreča ljubezen preveva med sestrami SZZ. Prav srčna hvala mnogoštevilnim prijateljem za udeležbo in posebno prijateljicam iz vzhodne strani mesta Mrs. Flašman in Bergič.

Vas vse skupaj najsrčneje pozdravlja in želiva mnogo uspeha št. 21 21 SZZ. Bog vas živi!

Leo in Josephine Zupan,
12914 Kirton Avenue.

Št. 24, La Salle, Ill. — V dolžnost si štejem zahvaliti se podružnici za lepe cvetlice, katere so mi bile poslane v bolnico ob času bolezni kakor tudi sestram za mnoge obiske v bolnici in na domu. Prav iskrena hvala vsem za lepa darila, katera ste poklonile mojemu sinčku, prvorojenčku.

Posebna hvala za vse dobrote Mr. in Mrs. Piletič.

Dne 30. septembra je priredila naša podružnica Card party. Da je bila udeležba tako obilna, se moramo zahvaliti našim članicam, ki so se vneto trudile za lep uspeh ter razprodale mnogo vstopnic in delale v najlepši slogi. Prav lepa hvala sestram Šojer in Bildavar za vso pomoč in sestri Jančar za njeno delo in okusno potico, ki nam je prinesla lepo svoto v blagajno. Vsem, ki ste se udeležili in količkaj pomagali, se tem potom kar najlepše zahvaljujemo. Članice pa pridite v polnem številu na prihodnjo sejo, kjer boste slišale račune od te prireditve. Tiste, ki imate za poravnati za tikete, storite to do prihodnje seje. Sklep seje je, da mora vsaka plačati dva tiketa in 10 centov za lonč.

Iskrena hvala našemu č. g. župniku za vso izkazano naklonjenost.

Več naših sester se nahaja na bolniški postelji in v bolnico se je podala sestra Frances Nemeth iz Oglesby, kjer se je morala podvreči težki operaciji. Vsem bolnim sestram želimo hitrega zdravlja ter da bi se kmalu vrnile med nas.

Pozdrav vsem sestram SZZ!

Angela Strukel, tajnica.

Št. 28, Calumet, Mich. — Po dolgem času se zopet oglašim zdaj, ko je delo nekoliko v kraju in smo gotove za vkuhanjem. Pozimi se nam bo prav dobro zdelo, ko bomo imele kaj vzeti iz shrambe.

Brala sem, da je razpisan kontest, da bi članice podale kakšno koristno idejo za napredek SZZ. Jaz bi zelo rada kaj napisala, pa se ne morem nič zmisлити. Sem kakor kočevski Hans, ko so mu rekli, zakaj se ni oženil, pa je rekel, da se ni mogel zmisлити.

Priporočala pa bi, da bi Zarja v vsakem zvezku vsebovala kratko povest ali podlistek, pa naj bo v slovenskem ali angleškem jeziku. Jaz mislim, da bi članice prav rade brale nekaj kar nas razvedri, kakor nas urna Nežika s svojo kolono.

Pozdravljene uradnice in celokupno članstvo SZZ!

Mary Stefanich.

ČAST GILBERT, MINNESOTA!

Dne 17. septembra je bil pomenljivi dan v našem mestu. Ta dan se je pod pokroviteljstvom podružnice št. 31 vršila slavnost, oziroma vsadila so se drevesa, ki so v ponos ne le Minnesotčanom ampak vsem Slovanom širnega sveta. Vsadilo se je drevo gaber (elm tree) v počast 150 letnici ustave Zedinjenih držav, katera je bila podpisana ravno na 17. septembra, 1787. Poleg tega drevesa je bilo vsajeno drugo drevo, lipa, v počast prvi Slovenki, ki je prišla v Ameriko ravno pred sto leti in to je bila Antonija pl. Hoeffern-Baraga, sestra svetovno znanega škofa, misijonarja Baraga. Ne bom opisovala njegovih zaslug, saj so ta dan obče govorniki ponavljali in zlasti jedrnato nam je razlagal o svetniškem življenju tega prvega velikega moža škofa Baraga naš

župnik Rev. F. Schweiger.

Članice smo se ta dan zbrale v cerkvi in skupno prejele sv. obhajilo kot Bogu v čast in spomin na prvo Slovenko v Ameriki.

Vsadilo se je tudi drevo v počast nedavno umrlem Rt. Rev. M. Bilbanu in eno v spomin naše podružnice. Ob tej priliki je prav lepo opisala Slovensko žensko zvezo v svojem govoru tukaj rojena gospa Kraker. Posebna hvala pa gre sestri Indihar, ker ona se je najbolj vrolo zanimala za vsaditev teh dreves in je skrbela, da se je vse točno izvršilo.

Da bi poročala vse podrobnosti te slavnosti bi vzelo predolgo, ker program je bil obširen. Saj se je na spodbudo SZZ oživel zanimanje, da se je vsadilo tudi drevo v počast neke finske ženske zveze, kakor tudi več drugih dreves na lepem parku tik ob katoliški cerkvi v Hopkins parku.

Naj še to omenim, da nam je ime nitno vse pripravil in okinčal govorniški oder z lepimi vencami kakor tudi poleg vsakega drevesa, naš znani požrtvovalni rojak Matija Fogorelec. Pri vsakem drevesu so bili pomenljivi napis, da se je vedelo komu v počast je vsako drevo. Drevesa bodo registrirana v Washington, D. C. Pod govorniškim odru pa je bila okinčana slika nesmrtnega predsednika Zedinjenih držav George Washingtona. Njegova dobra dela bodo živela na vekomaj.

Omeni se naj še, da je podružnica št. 31 SZZ sprožila idejo za vsaditev teh dreves za kar gre podružnici vsa pohvala in čast kakor tudi vsem članicam, ki so se v povoljnem številu udeležile slavnosti.

S sestrskim pozdravom,

T. Prosen, tajnica.

Št. 33, New Duluth, Minn. — Naša podružnica ima nekaj mladih članic, pa se ne udeležujejo naših sej in pravijo, da je vzrok, ker ne razumejo slovenščine. Moj nasvet bi bil, da bi se mlade članice potrudile pridobiti še več mladih deklet v svoj krog in bi lahko imele svoj angleški del pri podružnici in si izvolile svoj odbor za svoje seje in me starejše vam

V BLAG SPOMIN POKOJNI SESTRI, KI NAS JE ZAPUSTILA V SEPTEMBRU PRI SLEDEČI PODRUŽNICI:

PODRUŽNICA ŠT. 36, McKinley, Minn. Mrs. Theresa Zitnik, McKinley, Minnesota, rojena 14. februarja, 1878, pristopila 8. novembra, 1929, umrla 7. septembra, 1937.

NAJ SE DUŠA VERNE VESELI PRI BOGU!

bomo prav rade šle na roke ter vam pomagale, kjer bo treba. Ako bi bile skupne v tem oziru, bi lahko imele mlajše in me starejše prav zanimive sestanke po svojem okusu in skupno bi delovale za en cilj, ki naj bi bil za napredek podružnice in SZZ! Če bi skupno delovale, bi tudi pri nas lahko imele klube, bodisi šivalni klub, vežbalni krožek ali druge vrste klub, ki nam bi bil za zabavo in razvedrilo. Pridite na prihodnjo sejo in se bomo domenile kako bi se prišlo do tega zaželjenega cilja.

Pozdrav vsem gl. uradnicam in članicam SZZ!

Mary Spehar.

Št. 40, Lorain, O. — Sedaj, ko se nahajamo v dolgih večerih pričakujemo boljše udeležbo pri sejah. Več ko nas bo, krajši čas bomo imele in mnogo koristnega ukrenile za podružnico. Na prihodnji seji naj bi sestre priporočale kakšno novo idejo za nas starejše članice, da bi se shajale enkrat na teden ter začele s primernim klubom, ki bi nam bil v zabavo in izobrazbo. Mlajše in katero veseli od starejših, naj si ustanovijo kegljaški klub in za nas bi bilo primerno pa kaj drugega, saj je več predmetov in lahko si izberemo kar bi nam najbolj koristilo.

Prav lepa hvala za obisk naši gl. predsednici Mrs. Priland in urednici sestri Novak za prijazen obisk.

Prejele smo kampanjske nagrade in iste razdelile na zadnji seji. Bile smo prav vesele lepih brošk kakor tudi ročne torbice. Iskrena hvala glavnemu uradu za lepe poklone. Novim članicam pa kličem: dobrodošle med nas!

S sestrskim pozdravom,

Agnes Jančar, predsednica.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O. — Zadnja seja je bila primeroma dobro obiskana. Razmotrivala smo o tem in onem, kaj bi bilo boljše za povzdigo naše podružnice in pa da bi se članice bolj zanimale za seje. Kako lepo in koristno za vse bi bilo, ko bi članice prihajale vsak mesec redno k seji.

Sklenjeno je bilo, da se vpraša Mr. Antona Grdina, ako bi prišel kazati premikajoče slike na prihodnjo sejo. Kakor vselej, nam je tudi sedaj obljubil, da pride. Vljudno ste vabljenе vse članice, da se gotovo udeležite seje dne 2. novembra in sicer bolj ob času, to je ob sedmi uri zvečer. Bodite točne, da si Mr. Grdina ne bo mislil: "Ah, te ženske, prej me vabijo, da pridem slike kazat, nazadnje jih pa nima kdo gledat." Za malenkostno vstopnico 20 centov boste imele en večer lepe, zanimive zabave in razvedrila.

Naša predsednica sestra Mary Lušin in pa načelnica krožka sestra Dolinar sedaj prav ponosna stopata, ker sta dobili krasne broške, oziroma nagrade za pridobitev novih članic v zadnji kampanji. Moja iskrena želja je, da bi v prihodnji kampanji dobile še lepšo nagrado, saj veste katero mislim, da če se ne bi obe, naj bi se vsaj ena tja čez lužo peljala.

Lep uspeh so imele dekleta od drill teama na svoji veselici dne 3. oktobra. Prav lepa hvala vsem in vsakemu posamezniku za lepo udeležbo in vsestransko sodelovanje.

Sestra Lušin je pa te dni zelo zaposlena, ker pripravlja "balo," pa ne za sebe, marveč za hčerko Agnes, ki se bo v kratkem poročila. Želim ji mnogo sreče in zadovoljstva v novem stanu, pa da bi še v bodoče ostala zvesta članica podružnice.

Najlepše pozdrave vsem sestram SZZ in posebno pri naši podružnici in vam kličem na veselo svidenje dne 2. novembra!

Ella Starin.

Št. 43, Milwaukee, Wis. — Oktobrska seja je bila še dobro obiskana. Le tako naprej sestre, udeležujte se mesečnih sej! Sklenjeno je bilo, da se ustanovi šivalni klub. Sestra Salatnik nam je obljubila prostor, kjer bi lahko šivale, da nam ne bo treba skrbeti kdaj in kje bomo šivale vsakokrat. Za gotov dan se bomo domeni na prihodnji seji. Priglasilo se je že 12 članic. Katero veseli, je vsaka dobrodošla. Seveda se bo šivalo samo za korist podružnice na teh sestankih. Jaz bi priporočala, da bi napravile kaj več parov prevlek za blazine (pillow cases), ki bi nam prav prišle spomladi za Card party.

Nadalje naznanjam, da je bil osvojen sledeči sklep na zadnji seji: Ker je preveč stroškov z veselico kakor tudi dela, zato bo naša blagajna na dobičku, če vsaka članica prispeva 50 centov v blagajno. Tako bomo imele gotov denar in nič skrbi ne dela. Da se bo vsem ustreglo, je doba za plačati teh 50 centov tri mesece in sicer december, januar in februar. Vsaka naj si sama odloči kdaj bo plačala, da bo bolj ugodno za njo. Vljudno se prosim, da storite svojo dolžnost čimprej. Toliko v prijazno naznanilo.

Ne pozabite priti na prihodnjo sejo dne 14. novembra. Pozdravljena!

A. Velkovich, tajnica.

Št. 46, St. Louis, Mo. — Prihodnja seja naše podružnice se vrši na prvo nedeljo v novembru v Slov. Nar. Domu na 3331 So. 7th Boulevard. Vse članice so prošene, da se udeležijo, ker imamo važne točke za ukreniti.

Mary Moeningmann.

Št. 47, Cleveland (Garfield Hgts.), O. — Udeležba na zadnji seji je bila zelo pičla; ko bi ne prišle dekleta od vežbalnega krožka, bi bilo prav žalostno. One so nas starejše prav razveselile, ker so bile zelo živahne in vesele od svoje prireditve dne 2. ok-

tobra. Imele so najlepši uspeh v vseh ozirih, moralno in finančno. V imenu deklet bodi izrečena hvala vsem mnogim posetnikom kakor tudi delavkam in delavcem.

Dne 3. oktobra sta obhajala 25 letnico zakonskega življenja Mr. in Mrs. Požar iz Rosewood ceste. Naše iskrene čestitke, da bi dočkala zdrava in vesela še zlate poroke.

Že delj časa boleha naša sestra Zala in želimo ji, da ji Bog v najkrajšem času dodeli ljubo zdravje. Isto želimo vsem bolnim sestram.

Članice, ki dolgujete na mesečnini ste prošene, da poravnate. Pač ni moja dolžnost po hišah hoditi kolektat; zalagati mi pa tudi ni mogoče več iz svojega žepa. Včasih je treba založiti za kakih 80 članic, kar pomeni zame \$20.00. Upam, da prizadete boste skušale v novembru in decembru poravnati.

Pridite v polnem številu na prihodnjo sejo dne 6. novembra. Pozdrav!

Helen Tomažič, tajnica.

Št. 48, Buhl, Minn. — Sedaj, ko se nahajamo v jesenski sezoni, pričakujemo boljše udeležbo pri sejah. Čez poletje ste imele raznovrstne izgovore in ti so sedaj v kraju.

Dne 10. septembra se je angel smrti narahlo približal in poljubil na čelo sina naše predsednice sestre Anna Peshel. Njegova duša je odplula k večnemu počitku, kjer se radosti pri Bogu. Bolehal je na srčni boleznini. Sestri Anna Stefanich je umrla sestrična na Keewatin, Mrs. Anna Osojlik. Bila je članica št. 81. Kako je bilo ganljivo videti lepo udeležbo članic SZZ pri pogrebu, ki so ji prišle izkazati zadnjo čast. Naj ji sveti večna luč. Vsem potrim preostalim izrekamo naše globoko sožalje nad izgubo dragih.

Pozdrav vsem članicam SZZ!

Jennie Terlep, tajnica.

Št. 53, Cleveland (Brooklyn), O. — Tem potom bi rada opomnila naše sestre, da se vrši prihodnja seja dne 4. novembra v navadnih prostorih, to je 4002 Jennings cesta ob pol osmi uri zvečer. Upati je, da boste prišle v večjem številu, ker imamo nekaj važnih točk za razpravljati in navzočnost vseh je zelo potrebna. Kako bi bile vse vesele, da bi enkrat imele stoprocentno udeležbo! Ne verjamem, če bo kdaj tolike zavednosti med nami, da bi vse prišle na sejo.

Hvala lepa sestri Helen Tomažič za brzojavne čestitke ob petletnici podružnice. Le žal, da se ni mogla udeležiti. Najlepša hvala vsem sestram za vso pomoč in sodelovanje ob pri-

liki praznovanja petletnice obstoja naše podružnice kakor tudi vsem, ki so se udeležili.

Pozdrav vsem sestram SZZ!

Mary Kolanz, tajnica.

Št. 55, Girard, O. — Ko Zarjo prejemem najprvo pogledam za dopis od naše podružnice. Zadržne čase so se članice precej oživele za seje. Na vsaki seji jih je navzočih lepo število. Želim, da bi nadalje prihajale v lepem številu. Koliko bolj živahno je, ako nas je več prisotnih in tudi veliko več se ukrene v korist podružnice. Le tako naprej, drage sestre!

Na zadnji seji smo sklenile, da se priredi plesna veselica dne 13. novembra v Slovenskem domu. Sestri Frida Bučar in Matilda Cigole imata nalogo preskrbeti vse potrebno. Želeti je, da se bo vsaka članica potrudila po svoji najboljši moči za uspeh veselice in s tem si podpre blagajno.

Poročila se je sestra Helen Lozier z Mr. David Stevenson. Obilo sreče vama želimo v zakonskem stanu! Helen je bila aktivna doslej pri vsaki prireditvi in upamo, da ostane tudi kot žena zanaprej aktivna.

Teta štorcklja se je oglasila pri naši tajnici in ji pustila za spomin zalo hčerko. Čestitamo!

Pozdrav vsem članicam SZZ!

Amelia Robsel.

Št. 59, Burgettstown, Pa. — Najprvo se moram v imenu članic zahvaliti sestri Jenko, ki nas je zadnji mesec prijazno sprejela in pogostila. Imele smo izvrstno zabavo in za plačilo je dobila "velik boglonaj." Lepa hvala Mr. in Mrs. Jenko. Naj vama Bog stotero povrne.

Sestra Zaverl je vabljenja na prihodnjo sejo, kjer bo dobila mali dar za rojenčka. Bilo je namreč sklenjeno, da pride sama po darilo na sejo.

Poročati imam tudi novico, da se je poročila ravno danes, ko to pišem, naša sestra Johana Pumper, ki je bila vdova in vodi svoj restavrant. Obilo sreče!

Prihodnja seja se bo vršila pri sestri Dvoršak na Slovan, kjer bomo zopet imele domačo zabavo. Vabljenne ste prav vse na udeležbo dne 14. novembra in pripeljite tudi kaj novih članic, da nas bo več. Vas vse lepo pozdravljam,

Josephine Pintar.

Št. 66, Canon City, Colo. — Par mesecev je minilo odkar sem se zadnjič oglasila. Najprvo se prav lepo zahvalim vsem sestram, ki ste me prišle obiskat za časa moje boleznini in posebno sestri tajnici in drugim urad-

France Prešeren:

MEMENTO MORI!

DOLGOST življenja našega je kratka. Kaj znanec je zasula že lopata! Odrpta noč in dan so groba vrata, al' dneva ne pove nobena pratka.

Pred smrtjo ne obvar'je koža gladka, od nje nas ne odkup'jo kupi zlata, ne odpodí od nas življenje tata veselja hrup, ne pevcev pesem sladka.

Naj zmisli kdor slepoto ljubi sveta, in od veselja do veselja leta, da smrtna žetev vsak dan bolj dozori.

Znabití, da kdor zdaj vesel prepeva, v mrtvaškem prtu nam pred koncem dneva molče trobental bo: "memento mori!"

(Spominjaj se smrti!)

nicam, ki so vse delo vodile namesto mene. Vsem skupaj najlepša zahvala.

Vesela sem bila na zadnji seji, videč toliko članic navzočih. Prosim vas, drage sestre, da se udeležite tudi prihodnje seje dne 7. novembra tako polnoštevilno, ker imamo več važnih stvari za rešiti. Obenem vas opominjam na veliko udeležbo dne 5. decembra, ko se bo vršila naša glavna seja. Voliti bo treba uradnice za prihodnje leto in več drugih stvari urediti. Vsake članice je dolžnost, da se te seje udeleži in opominjam vas tudi ob času, da se boste gotovo odločile priti. Če več nas bo navzočih, bomo tudi v splošno zadovoljnost vse uredile.

Naj poročam tudi, da sta bili naša tajnica Anna Susman in njena hčerka Elizabeth, ki je tudi naša članica, na obisku pri svojih prijateljih v Galup, New Mexico in sta obiskali tudi našo sestro Baro Kramer v Californiji, katera nam je poslala lepe pozdrave. Sestra Susman se je prav pohvalno izrazila o sestri Kramer kakor tudi o lepi Californiji. Gotovo bo sama poročala kaj več. Prav lepa hvala sestri Kramer za pozdrave v imenu naših članic ter ji obenem pošiljamo vabilo za obisk v Canon City, kadar slučajno potuje po Coloradi. Rade bi jo peljale tudi po naših zanimivih krajih. Pozdravljene!

Katarina Jekovec, predsednica.

Št. 74, Ambridge, Pa. — Vabim vse članice na prihodnjo sejo, ki se vrši dne 3. novembra. Naše seje se vrše vsak mesec na prvo sredo, kar si bi morale vse zapomniti in se tudi udeležiti. Nekatero pravite, da brez mene ste lahko na seji, ker mi je vse prav kar boste sklenile. Primeri se pa, da dostikrat ni vsem po volji kar se sklene na seji! Pridite torej na sejo in bomo skušale vsem ustreči.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da priredimo veselico dne 20. novembra. Vljudno vabimo vse članice, znanice in prijateljke na udeležbo kakor tudi sosedne podružnice in druga društva, za kar se vam že v naprej zahvaljujemo. Veselica bo v S. N. Domu na 127 Merchant cesti.

Vsem bolnim sestram želim skorajšno zdravje. Na veselo svidenje na prihodnji seji vas vse skupaj sestrsko pozdravljam, **Jennie Anzur**, tajnica.

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa. — Na oktobrski seji so bile navzoče vse uradnice in veliko število članic in smo tudi ukrenile mnogo v korist podružnice.

Najprvo moram naznaniti veselo novico, da je k nam pristopilo pet novih in vrlih članic in sicer S. Turk, A. Turk, M. Turk, M. Duzman in V. Bangardner. Dobrodošle drage sestre in Bog vas živi v naši sredi. Želim, da bi pristopilo vsak mesec lepo število novih članic.

V zakonski stan je stopila sestra Agnes Zunc z Mr. Stroler. Mlademu paru želimo obilo božjega blagoslova, zdravja in zadovoljstva v zakonskem stanu!

Upati je, da se boste v velikem številu odzvale na maškarnado veselico, oziroma Halloween party, ki se vrši

dne 27. oktobra. Ker bomo vse preoblečene v vsakovrstne kostume, da se ne bomo poznale kdo smo, je skoraj gotovo, da bomo imele prav izvrstno zabavo.

Pri naši podružnici imamo navado po seji imeti okusen prigrizek. Zadnjič so nam servirale kavo in okusno pecivo sestre Mary Jardaš, Mary Janda in Štefi Lokar. Prav lepa hvala za izvrstno postrežbo.

Bolni sestri Knaus želimo, da bi skoraj se vrnila zdrava med nas.

Prisrčen pozdrav vsem sestram S. Ž. Zveze! **Anna Filak**, zapisničarica.

Št. 79, Enumclaw, Wash. — Ker je to moj prvi dopis, prosim urednico, da mi dovoli nekoliko več prostora v priljubljenem listu Zarja. Za poročati imam več novic iz naše naselbine.

Najprvo se najlepše zahvalim glavnemu odboru za lepo broško, katero sem prejela kot nagrado v kampanji. Jaz bi se iz srca rada še bolj potrudila v kampanji, pa tukaj nas je malo Slovencev in to, kar nas je, pa imamo štiri društva in večina nas je včlanjenih pri njih. Seveda, ako bi lahko pristopili vsi vprek, bi nas lahko bilo do sto, tako je pa bilo težavno delo jih pridobiti samo pet. V prihodnji kampanji se hočem zopet potruditi, da si bomo podvojile število pri podružnici. Rada bi nekoliko poročala o potovanju po državi Oregon, kjer smo se ustavile pri prijateljih v Portland in Oregon City. Dne 27. septembra smo napregli našega "Chevrolet" šimelna, ga dobro napojili in namazali, da je šlo bolj gladko, ker pot je dolga 251 milj. Bile smo: M. Potočnik, Matilda Pečnik, Mary Mihelič, moja malenkost in za soferja nam je bil William Richter, ki nam je prav povoljno poganjal šimelna. Ker smo bile kar tri vdove, se je najboljši postavljala Mrs. Mihelič in nam obljubila dobiti kakega pečlarja ali vdovca, seveda proti plačilu en dolar na uro. Razume se, da smo ji obljubile, da ji plačamo, če nam bo kaj vrednega preskrbela. Pa je bila smola!

Ko smo dospele v Portland, smo najprvo obiskale Mr. in Mrs. Zaveršnik, pa škoda da je bila sama Mrs. Zaveršnik doma, ki se je trudila, da bi nam kar najboljšo postregla in smo ji zelo hvaležne za prijaznost. Ko smo se nekoliko odpočile in okrepcale, smo si imele veliko povedati, posebno ker je Mrs. Zaveršnik članica SZZ v Portlandu. Takoj je poklicala Mrs. Šircelj, ki je moja prijateljica in tudi članica SZZ. Po predstavljenju mojih sopotnic je želela, da obiščemo tudi njen dom, toda ni bilo mogoče radi časa ter smo ji obljubile, da pridemo prihodnjic. Obljubili sta tudi, da pojdeta z nami v Oregon City, kar sta tudi storili in imeli smo še več veselja. Mrs. Šircelj je pripeljala tudi svoje dve hčeri, ena je poročena s zdravnikom Smithom, kateri je bil tudi voznik zanje, druga je pa še samska. Obe sta zelo izobraženi in prijazni. Mrs. Zaveršnik je tudi imela seboj sinka in hčerko. Ko pridemo v Oregon City, pa Mrs. Mihelič, ki je vedno polna humorja,

prec pogrunta, da kar tako se ne smemo spoznati in hitro vzame kovčeg v roke, pa gre hajt ponujat pomado za srebro čistit. Mrs. Polajnar je prvi ponujala, da bi kupila in čeprav se ji je zdelo nekam sumljivo, vendar je kar rekla, da ne potrebuje. Nato je Mrs. Mihelič vprašala kje staneje Mrs. Sekne in prijazna Mrs. Polajnar takoj reče hčerki, da ji naj gre pokazat in svojemu soprogu pove, da se ji vidi nekam sumljivo in ga vpraša če se mu ne zdi, da ta ženska zgleda kakor Mrs. Mihelič iz Washingtona. On ji pa reče, da je nemogoče, da bi bila ona. Seveda, me smo vse to od daleč opazovale in ko se nismo mogle več vzdržati, smo se pokazale in ni nič pomagalo reči, da nismo lačne. Hočeš, nočeš, morale smo se k mizi vsesti in si pomagati, med tem časom je pa Mrs. Mihelič pri Seknetovih prodajala pomado. Ne bom vam popisavala, koliko je bilo veselja in zabave, ker se razume, da je bilo vsega dovolj. Mrs. Mihelič je pridno povpraševala za pečlarje, pa jih ni bilo. Žalostno, kaj ne, urna Nežika?

Drugo jutro smo šle k sv. maši. Cerkev imajo prav lepo. Po zajtrku smo se pa podale na farme, kjer imajo krasne vinograde. Gospodar, kjer smo se ustavile, je bil slučajno pečlar in Mrs. Mihelič mu takoj pove, da ima tri vdove, če bi se mogoče ženil, da bi mu žena pomagala pri obilnem delu. Pogledal nas je malo gor in dol, pa si je gotovo mislil, da ne bi bile za gozdje obrirati. Ko smo si ogledale to farmo, smo se podale k Mrs. Turnšek, predsednici št. 4, ki nas je sprejela z vsem veseljem in nam izvrstno postregla z najboljšimi zdravili, stare po več let. Nato smo se podale še k naši stari znanki Mrs. Mary Sekne, ki je preje živela v Enumclaw in njeno ime je bilo Polajnar. Napravila nam je izvrstno kosilo, za kar smo ji bile prav iz srca hvaležne.

Toda morale smo vzeti slovo od naših dobrih prijateljev in se podati nazaj proti Portlandu, kjer živi moj starejši sin, ki nam je razkazal mesto. Obiskale smo tudi družino John Stružnik, ki so nam razkazali njih vinograd. Jaz nisem še videla tako lepo urejene trte in tako polne. Letos je bilo pozno zrelo in ni bila še trgatve. Mrs. Mihelič je povsod skušala svojo srečo, pa ni bilo nič. Začela se je jeziti nad nami, da se nismo zadosti lepo napravile in nabarvale, da bo rajši urni Nežiki pisala, da naj gre drugič z njo in ji bo gotovo dobila ženina in pri tem tudi kaj zaslužila.

K zaključku dopisa se želim prav iskreno zahvaliti Mr. in Mrs. Sekne, Mr. in Mrs. Polajnar, Mr. in Mrs. Turnšek iz Oregon City za vso postrežbo in prijaznost, katero ste nam v obilici izkazali. Želim, da nas obiščete in bomo z veseljem vrnile. Zahvaljujem se tudi Mrs. Zaveršnik in Šircelj, Mrs. in Dr. Smithu, Mr. in Mrs. Stružnik in mojemu sinu v Portlandu in sinu Johnu. Bodite vsi prisrčno pozdravljeni.

Josephine Richter, predsednica.

Srce moje, kaj žaluješ . . .

Kako bi ne, ko pa imam tako nerodnega prijatelja, da dvakrat zaporedoma vtakne v prst v vašmašino oziroma v ringar.

Marko! Če se zaljubim v Jožeta Pograjca, si boš sam kriv, zakaj mi pa tako dolgo svoje slike ne pošlješ. Jože je videti prav šikan in zelo se postraka v svoji uniformi. Vprašala bom urednico Zarje, če je še "zu haben."

Ljuba nam Nežika!

Tvoje prijateljice v Jolietu pridno čitajo Tvojo kolono, ki se jim jako dopade. Veseli nas vse, ker imaš toliko fantov, vendar nikar se ne prenašli. Predno si nadeneš zakonski komat, pridi k nam v Joliet. Tu imamo vsake sorte fante in na izbiri. Deset jih boš lahko dobila. Tisti Marko, ki Ti tako govori, se nam pa nič kaj ne dopade.

V naši naselbini imamo jako prijazno gostilničarko, ki je seveda tudi članica Zveze. Ime ji je Marička. Ima gostilno in lep vrt na Theodore cesti in Te lepo vabi, da jo obišeš. Pravi, da Ti bo z vsem najboljšim postregla. Piši nam kako prideš. Ali z luftbalonom ali s šnelcugom.

Te pozdravljajo Tvoje prijateljice iz Joliet.

Opomba Nežike: Če verjamate ali ne, Nežika je že bila v Jolietu in tudi na vrtu in v gostilni omenjene Maričke. Ker se ni predstavila, je Marička ni spoznala in zato tudi ni vedela, komu streže. Vdrugeč pridem z marelo, da se me bo lažje spoznalo.

Indianapolis, Ind.

Spoštovana Nežika!

Stokrat boholnaja za poslano cigare. Tako si jih s pankelčkom ovila in s svojo sliko okrancljala, da je bilo res lepo. Samo v preveč papirjih so bile zavite, da sem že mislil, da ne bo nič, ko sem odmotaval in odmotaval pa ni hotelo biti konca. Tako si res prefrigana, da je

kaj. — Predsednica jolietške podružnice ni pa, ko to pišem, še ni poslala cigarspica. Ker ne morem cigare drugače kaditi, bom moral tako dolgo čakati, da cigarspica dobim. Hvala pa vsem predsednicam, ki so za mene glasovale, da me je ta čast doletela.

Veš Nežika, jaz se nič ne čudim tistemu clevelandskemu uredniku Jakatu, ki je bil tako zateleban v Tebe, da ga je šele telegraf štanga ustavila. Saj je več takih, pa si Ti ne upajo tako naravnost povedati, ker dekle si res fejš, da malo takih. Moja žena sicer malo po strani gleda, kadar Te takole hvalim, vseeno se ji pa dobro zdi, ker si me odlikovala.

Na konvencijah sem res včasih bil, pa se ne spominjam, da bi Tebe kje videl. Vsaj tako fest punce ni bilo na nobeni konvenciji kot si Ti in tudi nobena se ni pisala Urna Nežika. Zdaj pa res ne vem, kdaj si me videla in da veš kako znam spiče delat.

Iskrene pozdrave in na svidenje, ko se Zarja posveti. JAKA ČAKA.

West Allis.

Draga Nežika:

Ravnokar sem prišla iz starega kraja in ne veš kako tam Amerikanke obratajo. Zdaj ne vem, če zato, ker smo fest punce, ali zato, ker imamo dolarje. (Nežika pravi, da zato, ker smo fest punce; kdo bi se za dolarje brigal.) Če Te kaj boli, Nežika, kar v staro kontro pojdi, pa boš prišla nazaj zdrava kot riba. In vsem vdovam priporočam, naj gredo. Jaz sem si že enega dobila in sem mu obljubila, da ga grem drugo leto spet pogledat. Tudi Tebi Nežika sem enega skomandirala. Pravi, da Te bo počakal do drugega leta če za gotovo prideš. Je prav žal fant, samo krof ima, kar ga pa nič ne kazi. On želi, da mu pišeš. Njegov naslov je: Jernej Pust, vas Lipa, pošta pod Hrastom.

Te pozdravlja Tvoja prijateljica, PEPCA.

San Francisco.

Ljuba moja Nežika!

Ali greš z menoj v stari kraj drugo leto? Če greš, Ti bom tam kupila dva pipa, rdečega in zelenega. Nato še štajerski klobuk, tirolski lajbele, kranjsko marelo in ribenški pisker. Al' se boš tukaj postavila s takimi rečmi, ki jih cela Amerika ne premore. Piši, če greš!

Te lepo pozdravlja, Tvoja BARA.

Nežika pripomni le to, da naj mi Bara zarenta luftbalon, pa gremo v staro kontro, kadar hoče. Čeprav še to leto.

Tajnik svojemu gospodarju: "Prejel sem pismo od neke firme, ki vprašuje kakšno izpričevalo lahko damo našemu prejšnjemu poslovođu."

Gospodar: "Pišite, da je bil naš prejšnji poslovođa goljuf in tat in da vse kar zna, se je pri nas naučil."

Dr. Škur, ki prakticira v Clevelandu in je soproj naše prve princežinje, ki je lansko leto v kampanji dobila ta častni naslov, je zelo dober zdravnik, kakor pravijo naše članice. Da je tudi hudomušen, priča naslednja zgodbica:

K dr. Škurju je prišla neka stara

Italijanka, da mu potoži svoje težave in pove kje jo boli, kako jo boli in kaj jo boli in kaj je za en uržeh, da ne more več makaronov jesti. Dopedovala in pripovedovala je tako hitro, da doktor sploh ni mogel do besede priti. Ker pa nobeden človek ne more dolgo brez sape govoriti, tako je tudi ta ženica morala iti po sapo in to priliko je doktor porabil, da ji je rekel naj pokaže jezik. Čez nekaj časa ženska pravi: "Čujte doktor, rekli ste naj pokažem jezik, pa ga nič ne pogledate."

Doktor Škur: "Oh, to sem storil le zato, da ste bili vsaj toliko časa tihi, da sem mogel v miru recept napisati."

Moja prijateljica Johana Suschà v Sheboyganu je pred leti imela neko ajeriš dekle. Punca se ni veliko na kuho zastopila. Enkrat je Johana pristavila meso za župco in je dekli naročila naj pazi, kdaj bo zavrelo in naj gas malo privije, da ne bo kipele. Čez nekaj časa pride dekla gospodinji povedati, da je župa zavrela. Na vprašanje če je gas privila, je brihtna punca odgovorila: "Gas sem kar na miru pustila, ampak sem skledo pod pisker postavila, da bo lahko vajnik teklo, ker kipi res na vse kraje."

Draga Nežika:

Da vidiš kako smo fest punce pri Nežikovem timu, Ti prilagamo sliko. Prav nič ne bomo užaljene ako boš sliko dala priobčiti v Zarjo. Smo pa od leve na desno: Helen Krasovec, Johana Jamnik, Angela Skerjanc, Mary Zdravje. Sedim pa jaz, Nežika iz Colorade.

Ljuba Nežika!

Ti, jaz bi rad vedel, kako sva si kaj na roke. Se nič ne obnašaš, da bi kaj prida kazalo. Zadnjič si poslala viržinke v Indianapolis, jaz sem pa na dilci ostal. Bliža se krizmus in boš imela priliko polomijo popraviti. Bom še počakal toliko časa. Če ne bo nič, bo začelo moje srce biti na drugo stran. Kaj misliš, da si sama. Te lepo pozdravlja še do krizmusa

MARKO.

ŽENA IN DOM

MILENA: KAKŠNEGA MOŽA SI ŽELI SODOBNA ŽENA?

Nek ženski list v domovini je razpisal vabilo svojim čitateljicam naj odgovorijo, vsaka po svoje, na gori omenjeno vprašanje. Odzvale so se ženske iz vseh stanov. Oglasili so se tudi nekateri moški. Posebno zanimivo in domače, zato tem bolj resnično, pa piše neko dekle iz kmetov. Takole je povedala:

Že večkrat sem se hotela odzvati vašemu vabilu "Kakšnega moža si želi sodobna žena," pa vselej sem se ustrašila, češ, kaj boš ti kmetški butelj pravil v svet, česa si želiš; ti pač ostani pri svojih kravah in svinjah, saj o drugačnem življenju sploh ne moreš in tudi ne smeš sanjati.

Ko sem pa čitala pozneje v Ž. S. nekaj opazk na odgovor "Kakšnega moža si želi sodobna žena" in kaj misli neki gospod sploh o ženskah, sem dobila pogum, da tudi jaz povem svoje mnenje.

Dotični gospod pripisuje vso krivdo skoraj samo ženskam, a pri tem pozabi, da je in ostane krivec in zapeljivec le moški. Žensko imenujemo vedno "šibkejši spol," ne samo telesno ampak hočejo, da tudi duševno vedno zaostaja za moškimi. Ako šibkejšega premaga, ni menda to nikako junaštvo za močnejšega, in za premaganca tudi ne največja sramota. Moški, ker je mož, bi moral vedno stati ob ženski, ker je šibkejša, kot branitelj, kot vitez, ki jo hoče ščititi in braniti, kadar gre za njeno čast ali če je v nevarnosti, bodisi telesni ali duševni. Toda ko je treba pokazati moč volje, tedaj se sesede, postane mevža. Če bi bili moški viteški, bi tudi ženske postale drugačne. Ako želite vi moški, da bodo ženske več dale na svojo čast in da bo več poštenih deklet, tedaj stojte vedno ob njih kot angeli varuhi, ne pa kot pohotneži. Ni moj namen tukaj, da bi zagovarjala zabredle ženske, a to vem, da je dosti deklet, ki mislijo, da se sploh ne bodo omožile, če ne slede moškimi željam. Poznam tudi mnogo fantov, ki se smejejo poštenim dekletom, češ da ne vedo, kaj je življenje itd.

Pošteno dekle si dandanes sploh težko dobi moža. "Kaj misliš, da je ženska več vredna, če je poštena," mi je zabrusil neki fant. "Ženska je ženska, najsibo taka ali taka," tako je rekel.

Možje so tisti, ki si dovolijo v ženski družbi razne opolzke dovtype in šale. Žensko redko slišite. Ako bi bila ženska zapeljivka, bi gotovo bila že izvržek. So morda izjeme, a te ne pridejo v poštev—tu velja splošnost.

Ako je ženska zabredla na slabo pot po lastni krivdi, jo svet še bolj obsoja. In vendar je pri tem prizadet tudi moški, ki pa z nekim samoupravičevanjem trdi: jaz lahko vržem kamen na njo. Moški pač vedno najdejo izgovor, češ, da so drugače ustvarjeni. Kako so pa ustvarjeni vsi tisti, ki zdržno živijo?

Sedaj pa povem, kakšnega moža bi hotela in želela jaz.

Najprvo bi gledala, da bi bil globo-

kega verskega prepričanja, ker je to prvi in glavni pogoj za srečen zakon. Rada bi, da bi bil tudi inteligenčen. Pač čudno se sliši, kaj ne? Kmetško teslo s košem zelenjave za prašiče, pa sanja o inteligentnem možu! Smešno morda —pa upam, da boste oprostili moji predrznosti, saj sanja človek lahko in kar je sanjal, tudi lahko pove, čeprav se zjutraj vse sanje razprše v nič! Doživeli smo čase, ko tudi v kmetški bajti čitamo in slišimo marsikaj in zato znamo tudi kmetška dekleta ceniti izobrazbenca. Ako je mož izobražen, zamore biti bolj plemenit napram ženi in jo zna potolažiti in razveseliti tudi v žalosti in pomanjkanju. Seveda tudi priprosto človek lahko plemenito čuti, občuti, a se ne zna nikoli izraziti. Pravijo, da je skrita in tiha ljubezen najsilnejša; žalostno je le, da jo človek težko spozna ali pa jo spozna, ko je prepozno.

Toda s tem moje želje še niso pri kraju. Hotela bi, da bi se moj mož razumel tudi v glasbi. Ko bi delo bilo pri kraju in bi počivali, tedaj bi mož vzel v roke gosli ali pa citre in bi kaj zaigral—življenje ob njem bi bilo nebeško lepo. Seveda bi se ne smela z možem nikdar prerekati. Kjer je žena sitna in črna, tam se tudi mož ne more vedno premagovati. Moj mož naj bi bil tudi tak, da bi mu lahko celo grehe zaupala. Med nama bi ne smelo biti skrivnosti; kjer so v zakonu skrivnosti, tam ni vse v redu.

Zraven moža bi hotela še imeti hišico, če bi bilo mogoče, toda ne ob cesti ali v mestu, temveč daleč, daleč proč od ljudi, najraje kje v gozdu med smrekami. Kje v bližini naj bi bil tudi potoček ali studenec. Ob hišici vrt za zelenjavo in rože, potem njiva za krompir in drugi potrebni živež. Krava in kokoši bi tudi ne smele manjkati. Ali je treba potem še kaj drugega na svetu? Kaj mesto in zabave, po katerih vedno boli glava! Za gorski zrak bi ne menjala niti najlepše mesto sveta.

Ker ženska še vedno nekaj želi, moram povedati, da bi še nekaj rada. Morda se mi boste smejali, pa le, saj me ne poznate. Veste, kaj bi hotela? Še vrsto otročičkov, ki naj bi bili zdravi kot planinski zrak, lepi kot gorske rože in dtbri kot angelčki. Sedaj pa konec. Ker vem, da se mi te želje, čeprav skromne, ne bodo uresničile, bom raje sama ostala pri svojih kravah in bom hodila sanjat na rob gozda o takem možu, ki ga je težko dobiti—in tedaj bom vsaj v svojih sanjah srečna . . .

TONČKA R.

Frances Brešak:

Nega zobovja. Vsaka mati-gospodinja ima mnogo dela pri vzgoji svojih otrok. Na vse načine se trudi, da bi jo otroci ubogali in storili to kar jim ukaže. Toda otroci se kaj radi znebi-jo svojih dnevnih dolžnosti in prav radi pozabijo na najbolj važno in to je nega zobovja. Sicer je prepotrebno tudi za odrasle paziti, da si vsak dan izmijemo zobovje. V ustih, zlasti

v zanemarjenih ustih je vse polno bacilov. Lepo toplo jim je in hrane imajo tudi dosti. Med zobmi namreč ostanejo jedila in tu se najrajši vgnezdijo bacili, ki razkrajajo te ostanke jedil. Pri tem se tvorijo plini in povzročijo prav neznosen smrad iz ust. Pri razkrajanju se tvorijo tudi razne kisline, ki tope zobni majl. Ker je zobovina manj odporna, nastanejo v zobu prav kmalu luknjice in tu je pravo gnezdo teh bakterij ali bacilov.

Ko govoriš z drugo osebo, kako ti je zopern slab smrad iz ust in najrajši se obrneš proč, ker ti težko dene tista smrdljiva sapa, ki prihaja iz ust. Kadar smrdi komu iz ust, to je od nečistega zobovja in kako lahko bi se tega varčevali, ako bi posvetili vsaj par minut časa vsako jutro in ako mogoče tudi po vsaki jedi. Saj to je za našo telesno korist. Iz ust gre hrana v želodec in ž njó gredo tudi gnilobni bacili, ki tudi v želodcu razkrajajo hrano in tvorijo se plini in kisline, ki ga napenjajo in povzročijo razne bolezni.

Skoraj v vsaki trgovini se lahko dobi krtačica in pa tudi sredstva za nego zobovja. Ker vsak izmed nas jasno vidi, kolikega pomena je zdravo zobovje, zato ga moramo tudi skrbno negovati. Matere, nikar ne pustite svojih otrok iz hiše v jutru dokler si ne umijejo zobovje in isto skrbti tudi za soproga in za sebe. Če vidiš, da ni kaj v redu pri otrocih ali sebi, ne odlašaj tudi za en dan, ampak takoj se naj gre do zobozdravnika, da takoj vse popravi. Če skrbimo za zobe, skrbimo za splošno zdravje, kajti zdravi zobje so predpogoj zdravega želodca in zdrav želodec je predpogoj zdravega telesa.

Frances Sušelj:

DOMAČA KUHINJA

Za Zarjo prispevala Mrs. T. K.

Sladkarija iz sadja

Zmelji pol funta dateljev, ravno toliko kokosovega oreha (coconut) in eno šalo navadnih orehov. Po orehih in dateljih zlij dve žlici limoninega soka in dve žlici naribanih oranžnih lupinc. Zgneti skupaj, potem pa izsvalkaj v kroglice. Vsako kroglico povaljaj v naribanem kokosovem orehu, da se je bodo stržince lepo prijelo. Položi na plošček, kjer naj se posuše.

Pečena jabolka s kostanjevim nadevom

Operi 25 jabolok. Izkroži jim peške in peclje. Olupiti jih ni treba, pač pa prebodi olupek v več krajih, kjer more odhajati para, kadar se jabolka pečejo.

Olupi štiri funte kostanja in vsakega razčetrtaj. Kuhaj kostanj v sirupu, katerega napraviš iz dveh in pol kvarta vode ter 4 šal sladkorja. Ko je kostanj že skoro mehak, zasuj še dve šali rozin ali pa vamberljeve (Currants). Ko je vse skupaj prevrelo, odcedi sirup in z goščo pa napolni jabolka. Čez vsa jabolka polij sirup, pokrij posodo in peči pol ure ali delj, dokler niso jabolka pečena. Odkrij posodo in vrhu vsakega

jabolka položi po en bel sladk stržen (Marshmallow). Postavi nazaj v peč, da se še marshmallow zarumeni in raztopi.

Ako ne rabiš toliko jabolok, jih vzemi manj, in če so jabolka bolj sladke vrste, rabi tudi manj sladkorja, to se razume.

Pečena jabolka se servirajo s prešičevo pečenko in tudi za zajtrk z mlekom so izvrstna. Lahko jih tudi potreseš s koruznimi mrvami (corn flakes).

Stročji fižol v omaki

Skuhaj tri funte stročjiga fižola. Raztopi pol šale masla in v njem prepraži četrt šale sesekane čebule in ravno toliko zelene, sladke paprike. S tem zabeli fižol, potem pa še zlij nekaj že prej vkuhanega paradižnika. Deni ga po svojem okusu, eno kanglo ali več. Potresi z krušnimi drobtinami in z zribanim sirom. Parmezan je najboljši sir za to jed, pa če ga nimaš, rabi kakšnega drugega ali pa nič, bo vseeno dobra jed. Postavi posodo s fižolom v peč, kjer naj se peče pol ure, da se drobtine zarumene.

Paradižnikov sok

Paradižnikov sok vsebuje vitamin C in zdravniki priporočajo sok že za dojenčke. Kemisti v tovarnah so tako izpopolnili pridobivanje soka, da premenijo cel paradižnik v sok in vendar ne pušča nič gošče. Ta proces so iznašli šele leta 1928.

Paradižnike rabimo v vseh mogočih jedeh in tako je poraben tudi sok. Našteli so celih 40 jedij in načinov kako se rabi sam sok.

Želi iz lesnik (Crabapples)

Operi jabolčka in prereži čez pol ali razčetrtaj, če so večja. Zalij z vodo, pa ne prav do vrha. Pokrite kuhaj dokler se vsa ne zmehčajo. Pripravi vrečo tako, da bo varno visela več ur. Zlij kuhana jabolčka v vrečo in pusti dokler

se ves sok ne odteče. Najboljše je kuhati zvečer in pustiti sok vso noč. Kar se soka nateče do zjutraj, ga zmeri in postavi na peč, da vre. Poberi pene z vrha potem pa stresi za vsak pajnt soka po en funt sladkorja. Ta jabolčka so silno kisla in zato rabijo več sladkorja kakor pa drugi sadeži. Pazi tudi, da boš sladkor prej segrela. Če streseš mrzli sladkor, neha vreti sok, kar ni pravilno. Stresi torej polagoma pregret sladkor in mešaj dokler ni raztopljen. Kuhaj primeroma dvajset minut, potem pa poskusi z žlico. Če sok teče iz žlice v širokem traku, je dovolj kuhan, če pa teče v redkih kapljicah, pa še ni dovolj kuhan. Med kuhanjem pobiraj pene.

Vroč želi zlij v prekuhanе kozarce in zalij z raztopljenim parafinom. Pokrij s pokrovčki ali s povoščenim papirjem in shrani v kleti na temnem. Če ima katera roženkraut doma, naj dene v vsak kozarec po eno pero. To da želiju posebno dober okus in duh.

Kejk iz jabolčne mezge

Presejaj dve šali moke, eno žličko pecivne sode, pol žličke soli, eno žličko cimeta in četrt žličke oreška. Presejaj vse skupaj trikrat. Mešaj pol šale masla in tri četrt šale sladkorja.

Skuhaj toliko jabolok, da dobiš pol-drugo šalo mezge, katero ne smeš prej osladiti. Ko si pretlačila skozi cedilo, dodaj pol šale rujavega sladkorja. Oboje stresi med maslo, premešaj, potem pa dodajaj moka med vednim mešanjem, da dobiš gladko testo. Nazadnje stresi še pol šale zdravljenih orehov in pol šale rozin.

Stresi testo v namazane modele kakor jih rabiš za kruh. Peči v zmerno vroči peči eno uro. Pazi, da se ti spodnja skorja ne zažge.

Prevrnjen paj

Naloži v kastrolo narezke jabolok. Po-

tresi jih z rujavim sladkorjem. Če so kisla, rabi več sladkorja. Potresi tudi malo oreška in žličko cimeta. Položi nekaj kosmičev masla. Čez vse polij pol šale tople vode. Vodo lahko malo osoliš.

Naredi testo iz ene šale moke, dve žlički pecivnega praška, dve žlici masla, ščep soli in pol šale mleka. Razvaljaj testo ter pokrij po jabolkih. Ob krajeh pritisni na rob kastrole in posredi špikni nekaj zarez za soparo. Peči prav počasi vsaj dve uri. Serviraj z vtepeno smetano.

Anna Petrič:

PRAKTIČNI NASVETI

Sir lahko hraniš delj časa svež in sočen ako ga zaviješ v krpo, katero si pomočila v belo vino ali pa jesih. V krpo zavij sir in bo ostal dolgo časa svež. Tudi krpa namočena v slani vodi ohrani sir delj časa svež. Nikdar pa ne pusti sir v papirju ali kar na suhem stati delj časa, ker potem se ne da pomagati.

Kadar se juha povre in jo je treba zaliti, rabi vselej gorko vodo, nikdar ne mrzle. Pripravi si vselej že prej nekaj gorke vode za vse take slučaje.

KAJ POMENIJO NEKATERE BESEDE?

derviš: mohamedanski menih
dilema: dvom, zadrega
hipokrit: hinavec
himen: deklški venec
konkordat: pogodba
konfiskacija: zaplenitev
manuskript: rokopis
poliglot: mnogojezičen
sintheza: sklad, sestav
vodka: rusko žganje iz rži

GRČE

POVEST

Spisal Slavko Savinšek
(NADALJEVANJE)

Belcjan ni teden dni z nikomer spregovoril besede, niti žena mu ni z vsemi spraševanji iztrgala skrivnosti pogovora. Le slišala ga je, kako je v spanju stokal, ako je sploh spal. Navadno pa je gledal v strop s široko razprtimi očmi, kadarkoli se je ponoči sklonila nad njegov obraz.

Še Liza je poskusila na župnikovo prigovarjanje in je šla. Ni čutila, kako hodi, ne vedela, kod hodi. In ni vedela, kaj bi iztisnila iz sebe, ko je stala pred neusmiljenim. Ko so se zapile vanjo tiste temne oči izpod košatih sivih obrvi in je rahel nasmešek spreletel Vršanov obraz, je kleknila na kolena pred njim in zajokala.

“Kaj se cmeriš?” je vrgel vanjo.

Še je ihtela in ni vstala.

“Oče, usmilite se!” je dvignila pogled in roke vanj.

“Nisem oče, ne tvoj ne njegov, ki mu boš mati! Klemen vprašaj!”

Obrnil se je vstran; a ko bi mu bila Liza videla skozi solze v lice, bi ne bila vstala, se opotekla k durim in omahnila ven v gosti mrak. Po kolenih bi bila šla do njega, objela mu kolena in še enkrat zaprosila. In dejal bi ji bil: Naj bo!

Tako pa ni, čeprav je morda samo čakal na tisto zadnjo troho ponižanja. Morda, kdo ve? Samo bog, ki se je stari z njim v srcu vojskoval . . .

Dva dni potem, ko je bila Liza pri Vršanu, je Klemen zjutraj pokladal živini, ko je začutil roko na rami in Belcjanova mati so stali pred njim v hlevu.

“Mati?” se mu je iztrgalo in naročaj mrve mu je omahnil pol v jasli, pol v steljo.

“Kaj je, mati?” je planil znova, ko Belcjanica ni mogla takoj v besedo.

"Liza," je izjecljala mati in se oprijela po-
grada za seboj.

"Recite, mati!"

"Oče si!" je kriknila polglasno.

"Jezus, mati!" je šinil Klemen kvišku in
prebledel, pa spet zardel.

"Fant je," je nadaljevala mati.

"Fant je, fant je," se je trgalo v Klemenu in
iz njega, kakor da ni prav razumel. Zdivjal je
po hlevu kot vihar in ponavljal pred seboj:

"Fant je, fant je!"

Nakrat se je ustavil pred Belcjanko, ki so ji
lile solze iz oči, in ji skoro kriknil v lice:

"Mati, fant je, slišite, fant je!"

"Ne nori, Klemen!" ga je zgrabila Belcjanka
trdo za lakete, da je odnehal. "Bog ve, če bo
obstal!"

Klemen je onemel. Šele čez čas je zmogel:
"Je hudo?"

"Seveda. Prehitevček je, razumeš! Tvoj
stari je kriv, ker je bil tak z njo. Tudi ona še ni
iz nevarnosti!"

"Liza!" je planil fant k vratom, da bi zdiv-
jal k Belcjanki.

"Norec!" ga je zgrabila Belcjanka za roko
in ga potegnila nazaj, "bi rad umoril njo in
otroka?"

Klemen je strmel vanjo kakor blazen.

"Ali ne veš, da ne smeš zdaj k njej? Če že
ne radi ljudi, radi nje same ne delaj neumno-
sti!"

"Liza!" je planilo zopet iz fanta.

"Bo že z božjo pomočjo. Le fante bo težko,
ker je slabotno. Pa menda vzdrži, saj je
Vršanov."

Mati je hotela oditi, ker se ji je mudilo
nazaj k hčeri. Ali zdaj je njo zgrabil Klemen
za roko in jo pridržal:

"Mati, kdaj jo bom smel videti, in fanta?"

"Nekaj dni počakaj, da si opomore."

"Znorim, mati!"

"Ihta Vršanova! — Na večer pridi poprašat
pa me pokliči ven, a tiho, da te ona ne čuje!"

Belcjanka je odšla, a se še nahitro na dvo-
rišče ozrla, je li ne vidi kdo Vršanovih, in je
stekla čez travnik do kolovoza, kar so ji dale
stare noge. Komaj je dobro stopila par kora-
kov po kolovozu, ko je zrastle iz veže stari Vršan
in začuden pogledal za njo. Je še ni videl v
toliki bližini Vršanovine, odkar sta bila soseda.
Umeknil se je nazaj in se zamislil. Slutil je, pa
ni mogel verjeti.

Po hlevu pa je norel Klemen gor in dol, bil
z rokami živali po hrbtu in krikal:

"Fant je, fant je!"

Ko je stopil hlapec v hlev in začuden zastr-
mel v Klemenovo norčavo divjanje, je planil
Klemen predenj in zazijal na vsa usta:

"Fant je, slišiš, fant je!"

Potem pa je zdivjal v velikih skokih v
gmajno nad hišo in niso ga videli Vršanovi do
noči.

Drugi dan je stopil nakrat pred očeta, bled,
s temnimi sencami pod očmi, nepočesan, ne-
umit. Trdo je hodil in zobe tiščal skupaj, ustnice
so mu podrhtevale in globoko je požiral ter tiščal
v grlo nazaj, da so se mu žile na vratu nabrek-
nile. Roke so mu trepetale, ko se je oprijel
hrbtišča stolice, kakor bi bil iskal opore. Težko
se mu je potem iztrgalo, zamolklo, da je udarilo
v tišino sobe kakor s kolom po lobanji.

"Oče!"

Vršan se je ozrl, kakor da je sina šele sedaj
zapazil.

"Kaj bi?"

Fant ni mogel takoj; še je požiral, preden
se mu je znova utrgalo:

"Oče!"

"Blekni, kaj bi rad!"

"Ne renčite, oče, dokler ne povem, sicer se
ne zmorem."

"Povej že!"

"Liza . . ."

"Sem že čul. Veselje imaš z njo!"

"Ne ubadajte oče, naj povem!"

"Povej, ne držim te!"

"Oče, naj jo vzamem!"

"Vzemi!"

"Ne tako, oče! Enkrat recite drugače, sa-
mo enkrat, saj niste iz železa!"

"Kolikor ti, nič več!"

"Naj pride k nam za mlado!"

"Sem že povedal."

"Prosim Vas danes, glejte, oče, prosim, ka-
kor še nisem in ne bom nikogar."

"Tudi jaz sem te že, pa ni zaleglo. Zdaj
imaš."

"Ali jaz nè morem drugače!"

"Jaz tudi ne!"

Obrnil se je oče, obmolknil sin. Žile na čelu
so se v Klemenu nabrekile, vztrepotala je roka,
ki se je še vedno krčevito oprijemala stola. Pred
očmi mu je plesalo, zgrabil bi bil in udaril. Ali
zagorele so vanj Lizine splasene, vročične oči,
ki jih ni videl, toda slutil iz materinega pripo-
vedovanja.

"Se Vam ne smili?" je poskušal.

"Tudi tebi se ni!"

Spet sta pomolčala. Sin je stopil korak za
očetom.

“Oče, dajte si k sebi, prosim Vas. Naj jo vzamem in zapišite mi! Da ne bo po zlu pri nas, oče!”

“Sem že dejal!” se je obrnil oče vanj in ga gledal.

“Kakor se Bog prosi, oče, Vas prosim: usmilite se vsaj otroka!”

“Menda boš skrbel zanj, saj si mu oče.”

“Tako me podite?”

“Ne podim te,” je dejal. “Ali grunta ti ne dam, če jo vzameš. Premisli si!”

“Sem že, oče! Samo Lizo, druge ne, Micke nikdar.”

“Ne silim več zanjo! Pusti, pa počakaj, morda se premisliš.”

“Oče, nikdar!”

“Ne ženi se tako, Klemen!” se je obrnil oče k sinu, potegnil stol izza mize in sedel.

“Sedi, Klemen, pa se domeniva!”

Klemen začuden gleda očeta pa sede. Prav na kraj, kakor bi vsak trenutek hotel šiniti kvišku.

“Nisem ti dejal ničesar, Klemen, dasi sem že davno vedel, morda preden ti sam, kako je z Lizo. Lahko veš tudi, zakaj ti nisem dejal. Še vedno sem bil prepričan, da zmagam in vzameš ti Micko, ki bi mi bila po volji.”

Klemen se je hotel dvigniti.

“Ne zvihray takoj, poslušaj! Misliš, čemu vendar Micko! Ali vedi: ni na Vršanovini tako kakor misliš! Priženiti moraš zemljo, da zaokrožimo na eni strani, pa na drugi nekaj odprodamo. Liza nima denarja, še manj zemlje. Na naši zemlji pa je dolg.”

Oče pomolči, fant zastrmi vanj.

“Ne budali vame! Dolg je, verjemi!”

“Saj so gozdi!”

“Ne posekam niti veje! Nikdar! Vršan ne bo prodajal gozdov. Ko bi pa ti priženil Smrečnikovo, bi bilo krito vse, in zemljiške bukke bi izbrisali.”

“Ali, oče, saj ne more biti toliko, da bi bilo besede vredno!”

“Kolikor je, je sramota za Vršanovino! Ali, ni to glavno. Zato ne silim več za Micko. Bomo že zmogli, če krepko poprimeš.”

“Ne smem, oče! Ne morem razumeti! Čemu ne bi smel Lize!”

“Sin, daj, ubogaj očeta vsaj toliko! Počakaj! Pozabiš in drugače boš mislil, kadar boš starejši.”

“Oče, ne morem!”

“Klemen, zdaj je na meni vrsta: glej, jaz te prosim, odnehaj od dekleta!”

“Oče, dejal sem, ne morem! In da bi otroka pustil?”

“Moraš!”

“Ne morem!”

“Potem naj gre, kamor hoče!”

Utihnila sta, strmela drug mimo drugega. Oba tipajoča in iskajoča drug drugemu v dušo, da bi za ono ujela, kar bi najbolj prijelo. In je prvi našel Klemen:

“Oče, po zlu bo! Za vse! Najbolj za Vršanovino, ki ne bo več nosila Vršanovega imena.”

“Klemen!”

Sin se mu ni odzval.

“Klemen, oče sem tvoj, imej usmiljenje z mano!”

Klemen je začuden pogledal očeta, ki se je sklonil naprej in sklenil roke kakor k prošnji.

“Ne poznaš rane v srcu, ki peče že toliko let, Klemen! Še nedavno si mi sponesel, ker sem se tepel za Lizino mater. Vidiš!”

Težko je govoril Vršan, beseda skoro ni hotela iz ust. Sin je vprašujoče gledal očeta, ki je tiho, komaj slišno nadaljeval:

“Kri sem točil zanjo, napol obnorel sem, kakor zdaj ti za Lizo, pa me ni marala! Belcjana je vzela. Bolelo je, se razbolelo do norosti, pa se ni moglo umiriti nikoli. Od tedaj je vedno črv v srcu, ki gloje noč in dan . . .”

Prenehal je za hip, pa pristavil:

“In Liza je kakor mati takrat!”

Utihnil je, si šel z roko čez oči in se oddehnil, kakor bi bil iztiščal nekaj težkega iz sebe. Nagnil se je k sinu:

“Zdaj veš, zdaj razumeš, Klemen! Ne morem!”

Ko sin ni odvrnil besede, je še enkrat zadržil:

“Ne morem! — Odnehaj ti, Klemen!”

Proseče je dvignil pogled v sina, ki je še vedno molčal. Oče je čakal, čakal dolgo. Potem je spet tiho, skoro boječe poprosil:

“Klemen!”

Klemen si je z roko zastrl oči; bil je bled ni šele čez dolgo je odgovoril:

“Tudi jaz ne morem, oče! Zadnjo besedo sem dejal.”

Stopil je po izbi, ker se ni upal pogledati očetu v obraz, kakor da ga je strah njegovega trpljenja. Stala sta vsak v drugem kotu in molčala. V njunih dušah pa se je skoro slišno trgalo.

Prvi je pretrgal molk Klemen, ki je stopil k očetu:

“Tedaj res ne odnehate, oče?” je vprašal temno in mu z vso dušo pogledal v lice.

Stari se je okrenil.

“Dajte, oče, zadnjič recite, ali dovolite ali ne?”

Vršan je molčal.

“Recite!”

Ničesar ni dejal.

“Da ali ne?”

“Ne!” se je utrgalo kratko in kakor presekanano iz starega in ves je vzdrgetal.

Klemen se je zagnal v duri. Stari nakrat za njim in ga je potegnil nazaj:

“Še premisli, Klemen! Še je čas!”

“Ni!”

Kakor bi mu dušo pil, je zapičil stari oči v sina in mokro je bleščalo v njih:

“Ne hodi, Klemen!”

“Odnehajte!”

Tedaj je stari Vršan popustil sina in omahnil k mizi ter se sesedel na stol. Brezizrazno je zijal v duri, ki so se za sinom zaprle. Kakor da se je nekaj utrgalo v Vršanu in padlo nekam globoko, globoko, v brezdanjo globočino, tako mu je bilo. Ni videl dneva okrog sebe, ni slišal korakov v veži.

Vstopila je Mana. Ko je videla očeta kot ga ni še nikoli, je urno stopila k njemu:

“Oče, kaj Vam je?”

Ni ji odgovoril; ozrl se je vanjo, kakor da jo prvokrat vidi v svojem življenju. In je buljil topo v njo, da jo je postalo strah njegovih oči ter mu je plaho umeknila pogled. Ustavila se je za njim in prisluhnila v njegovo ječanje, ki je žvižgalo iz prsi, kakor da se v gori trga plaz.

Dolgo sta bila tako, ko se je Vršan dvignil in opotekel po hiši do vrat. Tu je obstal in zrl v les pred seboj. In je videl: pekel, ki mu je sina požrl in ga je on, Vršan, oče, pahnil vanj. Potegnil je vrata k sebi in klecal za hišo v travnik. Mana je zrla za njim, gledala bele lase, ki so mu frfotali v vetru, in se čudila ukrivljeni postavi, pred uro še toliko močni in ponosni in krepki kakor petdesetletnega moža. Ni doumela. Stari pa je zavil za kozolec in izginil v globel.

Teden dni se je boril Klemen z očetom in gruntom sam v sebi. Kakor da se je odprl pekel in sesul vanj vso svojo divjo grozoto, je vihralo in žvižgalo, rezalo in trgalo, divjalo in se vzpenjalo v njem. Podnevi je blodil okoli kakor da je tema in ne vidi koraka pred seboj, ponoči je z žgočimi očmi gledal in kakor ob belem dnevu videval pred seboj prikazni, žive in strašne, da ga je bilo groza pred njimi.

Prve dni je begal okoli kakor brez zavesti. Vse je plesalo pred njim in se v grozničavem vrtincu vrtelo, da ga je omotica pehala v krogu sem in tja. Ni razpoznal ne ljudi ne živine ne

stvari ne časa, ničesar. Ni ga bilo h kosilu ne k večerji; od česa je živel, ni vedel nihče. Sam se ni niti domislil vsega tega. Ni čutil žeje, še manj lakoto. Celó za delo je prijel, ali vršil vse kakor v snu, kot stroj. Kadar je prijel, se je zagnal kot da dela za tri, za štiri. Hlapca sta mu delo trgala iz rok v slutnji, da se v njem nekaj godi, pred čemer so se jima ježili lasje, dasi nista vedela, kaj naj bi bilo.

Edino, kar ga je vzdramilo, je bila misel na Lizo in otroka. Pod večer, ko so se splazile sence iz Srednjega vrha in Vršca po gmajni doli v rovte in senožeti, ko so se črički oglasili in tajno zaskovikale sove in skovirji nad Vršanovino, se je priplazil nenadoma od nekod, se utrgal izza skednja ali hleva in stopil proti Belcjanovim. Tam je sedel na klop pod tepko in prisluhnil v hišo. In če je zavekalo novorojenče, se je zdrznil, se dvignil, opotekel se par korakov proti hiši, pa spet omahnil nazaj in se zgrudil na klop. Navadno je Belcjanova mati stopila v mraku vsak hip na prag in pogledala na klop pod tepko. Ko je videla sedeti sključeno Klemenovo postavo na njej, je stopila čez par stopnic in dalje proti drevesu ter prisedla k samotnemu. In vsak večer je pričela enako:

“Liza te pozdravlja.”

Takrat je zagorelo iz fantovih oči. In ker ni vprašal dalje, ampak samo žgoče, bleščeče se oči upiral v Belcjanke, je nadaljevala, kakor da mu v duši bere vprašanja:

“Bolje ji gre; še par dni, pa bo morda vstala in boš mogel govoriti z njo. Rada bi te že videla in ti dete pokazala.”

Tedaj je vnoviš, še huje ko prvič, zagorelo iz fantovih oči. In mati je vedela, kaj so vprašale.

“Nisem mislila, da si bo fante tako hitro opomoglo. Kar vidno se krepi in raste.”

Smehljaj je ob tej besedi spreletel fantovo obličje in sij neizmerne sreče se mu je za hip razlil po obrazu. Pa se je koj umeknil misli na zlo, ki je morda že na poti in hodi počasi, strašno počasi, ali vendar z gotovimi, kakor smrt gotovimi koraki, da zdaj zdaj zgrabi in sune fanta v prepad.

“Ali naj jo pozdravim?” je vprašala mati, preden je pustila Klemena samega.

Fant je prikimal.

“In dečka poljubim namesto tebe?”

“Dajte!” se je izvilo iz trpinčenih prsi fantovih.

“Za Klemena smo ga krstili. Liza je hotela, da po tebi. Naš Jernej je bil boter, župnikova kuharica pa botra.”

(Dalje prihodnjic)

CHARM—EVERY WOMAN'S
GREATEST ASSET

WHAT is charm? Some say it's nothing more nor less than beauty. But we all know people who are downright homely and yet capture attention wherever they go. So far as I can see, there is only one attribute that all charming persons possess in common—an expressive, responsive face.

Don't think that because you feel happy or interested your face shows it. Your facial muscles may be lazy. "Dead pains" are appallingly common—faces never change, never reflect thoughts, moods. They may show more than is beautiful of obvious emotions: laughter, anger, boredom; but look to a charming woman for a sensitive, mobile face that shows the subtle play of responding emotion and animation. You can literally SEE her personality.

There are more than twice as many muscles in your face that express disagreeable emotions as there are muscles used in showing pleasant emotions. In unhappy moods these numerous muscles pull downward to make the lines of your face angular and drooping. In happy moods the lines are upward, animated, the brows relaxed. When you see a mouth that, even when relaxed, gives evidence that its corners are habitually lifted, you can safely guess that the person has a pleasant disposition.

Have you ever thought of exercising your face? Stand before a mirror and relax your body. Then say aloud to your reflection, "I hate you!" Unless you are absolutely paralyzed, your thought will show in your face. Say it again and again, until you look really venomous. Then merely think the words to get the reaction. Do the same with pleasure, saying, "I'm very glad to see you," or "I'm so happy!" Pull down one corner of your mouth—you're hard-boiled. Make your mouth straight and tight—you are uncompromising. You can say "really," and by your facial expression make it mean a dozen things.

Invent your own situations. Watch your face respond to anger, disgust, sorrow, gaiety, composure. Gaze at your mirror and say, "How interesting that is!" If your mouth immediately opens, close it and try again. If your eyebrows pull together in a frown, lift them slightly. Try it until you can look truly interested without using unhappy facial contortions.

This is better practice than you may think. If you can look interested you can be popular anywhere. If you can learn to express quiet, gracious composure, you will meet tense situations—say, an introduction to your in-laws or your hubby's boss—with self-assurance. To a salesman, that firm, steady look, head up, will be more definite than your spoken "No, I can't buy it."

Your face, unless you are unusual, has picked up some bad tricks that need correcting—frowning, drooping eyelids, nervous lip-biting. Daily practice will inevitably make it more mobile, more sensitive, more charming. And, best of all, you will not need to act. Once having "loosened" your face, it won't be long before it will reflect your thoughts without being reminded.

The importance of the mouth in expression is often over-emphasized. Its use for all emotions, from A to Z, results in over-expression or "mugging." Subtlety of expression is best accomplished with the forehead, eyes, and the muscles around the nose. Tie a scarf over your face like a Turkish woman's veil, and see what your eyes and forehead can do. Draw eyebrows together to register struggle, either mental or physical. Now lift these same muscles and you'll register questioning, surprise, frankness. Now lift both the eyebrows and draw them together; you express pain, unhappiness, confusion.

Your hands can be as expressive as your face if you have them under control. Gesture as much as you please when you talk, but keep your hands still and relaxed when you are not talking. Keep them away from your face, and curb ring twiddling. When you can control your hands, you have mastered one great lesson in poise—and poise is absolutely essential to a charming personality.

In Commemoration of the 150th Anniversary of the Constitution of U. S.

Many branches of the Union celebrated with the rest of the nation in observing the Sesquicentennial of the formation of the Constitution with patriotic programs.

In Gilbert, Minn., Branch No. 31 held a very interesting program in Hopkins Park. A number of trees were planted which will be a long lasting memorial. An elm tree was planted honoring the Constitution; a linden tree honoring Antonija Baraga, first Slovenian woman to come to this country 100 years ago; a mountain ash in commemoration of the tenth anniversary of Slovenian Women's Union; an elm tree in honor of the late Rt. Rev. Msgr. M. Bilban.

Mrs. M. Indihar, a very active member of Branch No. 31, was instrumental in making possible the best part of the program. She was assisted by other members of the Branch.

Among the Slovenian articles you'll

find a picture which was taken at the park. (On Page 325.)

The Cleveland branches of SWU also played a very important part in the spectacular parade which was held in the city on September 17. Seven of SWU drill teams marched in the parade which lasted from 7 to 9 P. M.

A float portraying Missionary Bishop F. Baraga was also entered in the parade by the Slovenians, the photo of which we are publishing among the Slovenian pages. (On Page 322.)

THANKSGIVING DAY NOV. 25

Let us bow our heads in prayer of thanksgiving on this day and every day of our life and thank our Creator for all the gifts which we receive from His bounty each day of our life. May we be the recipients of His gifts until the time comes for us to cross the great beyond.

GLIMPSES AROUND THE WORLD

Throughout Manchuria and China beauty shops are operated out of doors from a stand in the street. The proprietor gives hair waves, manicures, and other beauty treatments to her customers in full view, it may be, of male relatives who are having their hair cut in a sidewalk barber shop. In Russia beauty shops are so popular, and the supply is so limited, that customers are often obliged to stand in lines several blocks long. Beauty shops are also in demand in India, where they are built on houseboats operating from town to town and down the various rivers.

In one New York beauty shop several glasses of sherry are served to each patron, as a sedative preliminary to beauty treatment. In another, carrot juice is served. A third has an iced tea bar of modernistic design. The cold drink is particularly welcomed by women who are sitting under hair dryers. Here the barmaid wears black satin slacks, a pique mess jacket and white sandals; her toenails, tinted in the same shade of red as the tea tray, remind customers of the toenail-tinting department recently opened in the salon.

Movies for patrons to enjoy while under the hair dryer is a new feature in a Boston beauty shop. In the large hair drying room, comics and travel films are shown daily. The room is kept dark and each patron is escorted to a dryer with the aid of a flashlight. Patrons are invited to drop in at the shop any day to see the movies, whether they have appointments for beauty service or not.

To counteract the argument that time spent in beauty shops is time wasted, one Fifth Avenue shop offers free lessons in musical theory and foreign languages to clients while they are undergoing beauty treatments. When a woman makes an appointment she may state what she wants to study and a

competent instructor will be on hand when she arrives. If she wants to continue to study outside the shop she may do so at a special rate. Another New York shop permanently engages a badminton professional to give lessons to customers on the roof of the shop. On this roof, space and equipment are also provided for handball, checker tennis, Rope-skipping, golf practice, and sun basking in any degree.

A beauty specialist in Paris is teaching his customers the gentle art of blushing. So many women have complained that when they are perfectly made up if they blush it isn't visible.

A blush, it seems, may either be silent or maintained during conversation. For the silent blush, a woman is advised to hold her breath, while mentally counting to 55. But if she wishes to talk and blush at the same time, she must play with a string of beads about her neck until she has brought it fairly tight, and then insert one finger between the beads and her carotid artery. This interferes with the flow of blood to the head and induces a natural-looking blush, which has the additional advantage of being under such perfect control that it can be switched on and off as required.

MANUAL FOR OUR DRILL TEAMS

Some time has passed since it was promised that a Manual for our Drill Teams will be published. Due to all sorts of activities it was almost impossible to find time to compose such a manual, but the time has come when such a Manual is being asked for by many of our branches where drill teams are in the making or in thought of organizing. Now, this is not a mere promise, but a surety that it won't be long when any branch desiring the Manual will be able to secure one. In our next issue we will tell you the exact date the Manual will be ready for distribution. Until then, we hope your interest will prevail for same.

Antonia Tanko:

BOWLING NEWS

Branches in Cleveland, O., are well on their way in bowling. Here's hoping that the branches not yet started will do so before the month is over. Judging from the reports I have received so far, a successful season can be predicted. As far as Cleveland is concerned, we really ought to have bowling teams by every branch since bowling alleys are available in almost every locality. Perhaps the same may be said of other branches, but for some reason they seem to be waiting and postponing until it will be too late in the season to begin. Remember, a team must be bowling throughout the season to be entitled to the cash award from the Sports Fund. By the way, let me stress on this point just a little bit, although I could write full pages on it, because for the first time in the history of our organization we have a sports fund and the amount is quite generous—\$500.00 have been set aside for disbursements on sport activities. This means that we now have a fund to which we may turn

for any necessary assistance. This should be very encouraging to everyone interested in any sport activities. For the time being, BOWLING is the talk of the season. Therefore, all ye, who have not yet begun to practice, do so at once. The sooner the better, for it's a great sport—full of healthy recreation.

SCORES OF SWU BOWLING TEAMS

No. 14, Cleveland (Nottingham), O.

Bowling every Friday night at A. Skufca's Alleys.

	1st	2d	3d
	Wk.	Wk.	Wk.
A. Primoznik.....	279	469	217
A. Fink.....	351	319	303
M. Primoznik.....	311	254	284
C. Kebe.....	285	244	278
L. Zalokar.....	302	242	299
J. Skufca.....	389	374	406
N. Bukovnik.....	348	327	401
L. Vodnik.....	343	299	310
H. Mestek.....	318	336	379
M. Slabe.....	288	290	—
S. Jelercic.....	386	419	426
M. Vodnik.....	279	333	265
A. Kausek.....	303	276	339
G. Steibly.....	399	312	336
M. Perdan.....	425	367	351

Branch No. 50, Cleveland, O.

Bowling every Monday night, Norwood Alleys.

A. Soucek.....	310	320	335
A. Tribar.....	295	310	305
F. Ambrozic.....	390	—	410
O. Slapnik.....	330	340	372
A. Tanko.....	450	495	498
E. Kokal.....	200	210	208
S. Zabukovec.....	360	378	380
M. Bostjancic.....	210	220	236
J. Zakrajsek.....	270	270	270
A. Smolic.....	260	280	280
J. Petrlin.....	240	250	240
J. Gornik.....	290	270	280

Branch No. 25, Cleveland, O.

Bowling every Monday night, Norwood Alleys.

M. Kraitz.....	310	330	340
J. Lunder.....	345	350	380
R. Smole.....	280	290	310
M. Jeme.....	212	218	222
M. Butkovich.....	205	208	204
F. Ponikvar.....	224	236	288
M. Tekavec.....	236	239	243
M. Jenc.....	284	235	264
A. Meglich.....	366	366	366
A. Novak.....	336	324	363

Branch No. 77, N. S. Pittsburgh, Pa.

J. Sikovsek.....	210	185	—
Mary Arch.....	—	270	—
Mrs. A. Knauss.....	229	—	—
S. Turk.....	—	293	—
M. Keller (captain)....	225	223	249
J. Mravintz.....	247	268	257
Betty Potetz.....	297	281	240
C. Mravintz.....	146	194	173
A. Turk.....	—	140	—
D. Boskovic (C).....	277	326	279
Anna Knauss.....	242	260	244
Mary Dornik.....	231	135	240
T. Mravintz.....	135	—	141
Mary Turk.....	—	226	260
A. Tuminello (C).....	368	310	359
Anna Boskovic.....	231	265	303
Mary Tomec.....	243	271	247
Isabelle Arch.....	—	232	239
T. Sikovsek.....	—	143	136
Mary Yardis (C).....	330	309	341

Names of teams: Diamonds, Spades, Hearts, Clubs.

"TEAMWORK"

You may have heard this story, but I think it bears repetition.

St. Paul's Cathedral was Sir Christopher Wren's lasting monument—a masterpiece of architectural beauty. For compensation he received a salary less than the American laborer now gets, but his epitaph reads that his work was "not for his own, but for the public good, and will keep bright his fame forever."

One morning while the new cathedral was being lifted to the skies, Sir Christopher passed among the workmen, to whom he was only a stranger, stopping three times to ask the stonecutters, "My good fellow, just what are you doing?"

The first man answered gruffly, "I am cutting this stone."

The second man said, "I am making three shillings a day."

But the third squared his shoulders and proudly smiled, "I am helping Sir Christopher Wren build this great cathedral."

For each of us there are three ways of looking at our job; we are either

1. Just cutting stone;
2. Trying to earn a living; or
3. Doing a small part of a great work.

It is only the third way which will bring outstanding success. Unless you can do the bothersome, uninteresting, monotonous tasks with enthusiasm, you will never be allowed to handle more important things.

Everyone knows that it takes highly developed teamwork to win a football game. Many of us understand the value of teamwork, but not all of us bend our efforts to apply it in business. Leaders, like coaches and team captains, are people who prove that they understand and apply the teamwork idea.

It would be interesting to figure out just how many footpounds of energy men have saved themselves, since the creation of the world, by keeping up the pretense that a special knack is required for washing dishes and for dusting and the knack is wholly feminine.—H. B.

"Do not be troubled because you have no great virtues. God made many a million spears of grass where He made one tree. The earth is fringed and carpeted not with forests but with grasses. Only have enough of little virtues and common fidelities and you need not mourn because you are neither a hero or a saint."

Many slang expressions now in use can be dated back a century or more: Tell that to the marines: 1830. Needle in a haystack: 1565. Plain as the nose on one's face: 1660. Pin-money: 1673. It never rains, but it pours: 1749. Through thick and thin: 1359. Two birds with one stone: 1656. Wild goose chase: 1595.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 14, Cleveland (Nottingham), O.—It's time for things to happen, and are they? Gossip? Nope! Just good news! Our captain, Lillian Zalokar, is getting married on November 20. The "lucky man" is Mike Vrazan. We're all wishing you (truck) loads of happiness, Lillian! (This is news! Best wishes, Lillian! A. N.)

Maybe if I say something a little more fastidious about her she'll invite me to a Thanksgiving dinner! You know, by that time she'll be a housewife, and can she cook! (Well, I am still alive after three meals.) The girls are getting her a gift. What will it be, Lil? Safety pins? Wait, count ten before you say anything!

Last month we girls went on an outing and did we raise cane (yes, even sugar cane)! What was this we heard about a couple certain Misses who hitch-hiked a ride back to the park after the walking hours? We would like to hear more about their experience! The games played were the kind suitable for two-year-olds, but then, fun is fun, and we had car-loads of it.

On January 2, 1938, we are giving our First Anniversary Dance at the Slovenian Hall on Recher Ave. Won't you all please mark that date down somewhere, where you'll not forget about it? We want one and all to come! You'll be missing a grand time if you don't. There will be a door prize, novelties, and what's more, music by your "one and only Yankovic." When he and his boys play you can't help but have a marvelous time! Until next month, so-long!

Molly Ivec, Reporter.

No. 17, West Allis, Wis.—Now that the colder weather is in season, it seems as though the members feel like coming to the meetings. Sounds good, doesn't it? Yes, ma'am, our October meeting was well attended, so no complaints!

Well, our bowlers are still keeping up trying to get their strikes and spares, but we make more use of the gutters in order not to overwork the pin boys. We may surprise you yet and have a few 300 games!

The sewing club seems to be rather ambitious. They've had meetings at the homes of Mesdames Wamberger, Zore and Kastner. More to follow. A nice time was had everywhere. We're not saying anything about the amount of sewing, but we know definitely that the refreshments at all places were "zadosti" plentiful.

We wish to remind all of our members to attend the Tenth Anniversary celebration of Branch No. 12 on Sunday, October 31, at Harmonic Hall. We will meet there at 2:30 P. M. Congratulations, No. 12!

On October 11 a number of friends of Mr. and Mrs. Benesh surprised them in honor of their Silver Wedding Anniversary. Congratulations!

It seems that at the present time all of our attentions are turned to the Big

Bazar, Supper and Card Party sponsored by our parish, St. Mary Help of Christians, at Labor Hall on Sunday, Monday and Tuesday, November 21, 22 and 23. All members are asked to do their best to make it a success. Our branch will sponsor a "bake sale" on Sunday. Everyone should try to co-operate and be there.

All these activities keep us pretty busy. Don't forget the meeting on November 14 at 2 P. M.

The Slu-ite.

No. 20, Joliet, Ill.—It has been the custom for several years that the ladies' lodges, with the co-operation of the members of our church, sponsor a huge Card Party for the benefit of our church. The fall season is preferred. Our branch will be among the sponsors as usual and the Card Party will be called a "Poultry Card Party" and held at Slovenia Hall on November 21. It is to begin at 2:30 in the afternoon and at 8 o'clock in the evening. Bunco will be played in the upper hall and euchre and cards in the lower hall or main floor. Our president will be the general chairman and her assistants will be the presidents of St. Genevieve's KSKJ, St. Anne's WCUF and St. Cecelia's DSD. All vice presidents and treasurers of these lodges will be in charge of collecting prizes, bakery goods and poultry. The secretaries and recording secretaries will be in charge of the tickets, while the trustees and the sentinels will have charge of the players in the hall.

During the past fall seasons our branch would sponsor its own card party for the benefit of its treasury, but since we are all interested in making this Poultry Card Party for the benefit of the church a stupendous success, we have decided to postpone ours for some later time. We will endeavour to make this affair the outstanding event of the season, and that means a lot of work for all of us and we are certain that with the co-operation of all ladies' societies our efforts will not be in vain.

Each woman of the parish will be brought a book and one ticket for use or disposal by the officers of the sponsoring societies. You settle for these tickets with the secretary of your society. By all means have your stubs in on that day. Everyone is also requested to donate a prize for this party, as you'll not be asked to donate another one for the branch this year. We hope that every woman of the parish will fully co-operate to make this party a 100 per cent success, which will be of great benefit to the church.

Members living in Rockdale not belonging to our parish are exempt from the tickets, but just the same everyone is most cordially invited to attend.

Much interest has been aroused among our members for bowling. Mrs. Mayme Laurich, secretary of the mid-west bowling group, was presented to our members at the last meeting and she urged everyone interested to turn out regularly for bowling. For any information in regard to bowling call on Mrs. Mayme Laurich, 201 Bridge Ave.

Although our church Card Party falls

on the day of our meeting, do not think that there will be no meeting. We are starting at 1 P. M., and please be present.

In conclusion I wish to remember our editor, Mrs. Albina Novak, who will observe her birthday on November 5. We hope she will live to be among us for many more years to come! (Thank you, very kindly. A. N.)

Josephine Erjavec.

No. 24, La Salle, Ill.—At our October meeting Mesdames Angela Strukel and Mary Gergovich were presented with gifts sent from the Supreme Office for having secured a certain number of new members during the recent campaign. Congratulations and best wishes for further success.

On September 30 we sponsored a Card and Bunco Party, which was very well attended. I wish to thank each and everyone who assisted in any way to make this party the success that it was.

We are looking forward to a large attendance at our next meeting on November 7. The usual time and the usual place. Last month many of our members were absent because of attending the "Honey Picnic" in Lemont, so see that you come to the November meeting.

Emma Shimkus, President.

No. 23, Ely, Minn.—The first meeting of "new year" started off with a 90 per cent attendance. It was grand to see all the girls looking so well and so anxious to get back into the harness again for a season of club activities. Our drill team has been idle all summer, but is now doing double duty to catch up on our three-month vacation.

We are sponsoring a movie at the State Theater. As usual, the girls will do the canvassing so necessary to a record sale of tickets. Now, don't let Emily Brezinski be the winner again of the prize offered to the one who does the most work!

New members of the club are Josephine Larson and Frances Urbas. Pleased to have you and do come regularly!

Mary Kurre is home again after a summer spent in a hospital for a throat operation. The only trouble is we are going to miss her chatter at our drill team meetings, because she cannot speak above a whisper for awhile.

Following the first business meeting bunco was played and winners were M. Milavesich, Jo Larson, Rose Kearns and Ann Rowe. Attendance gift went to Mary Sershen. A most delicious lunch was served by the hostesses of the evening.

Mary Skufca.

No. 38, Chisholm, Minn.—We had a favorable attendance at the last meeting. Cards and bunco formed the entertainment and the winners were Mary Cvar, Mary Funtek and Mrs. Marinkovich. The attendance gift went to Mary Pahule.

Many thanks to the Supreme Office for the lovely purses which Mrs. Smoltz and myself received for securing ten or

more new members in the last campaign.

The stork visited two of our members. Mrs. Agnes Meados was presented a bouncing baby boy and Mrs. Rose Tobak a darling baby girl. Congratulations to the proud parents.

Let's all come to the next meeting! The refreshment committee has a surprise in store for us after we're through playing cards. I'll be seeing you on November 3.

Anne Kotchevar, Secretary.

No. 40, Lorain, O.—The Drill Team again is practicing after a two-week vacation. We are now drilling at the Slovenian National Home. There is quite a difference between drilling on the playgrounds of SS. Cyril and Methodius' Church and drilling in the Slovenian National Home. Isn't there, girls? Mr. Esser, our drill master, suggested that we use adhesive tape on the soles of our shoes, because it would prevent us from slipping on the floor. What a good idea! By the way, the other drill teams that have to drill on a slippery floor might take heed of this suggestion.

We have now come to the point in our drilling where we are working for perfection. We have mastered all of our drills and are trying to put them all in regular sequence, so that we can drill for at least ten minutes without any signals or directions at all. That is going to take quite some time and patience.

Our blankets for distribution to the Blanket Club members have arrived. Everyone is very well satisfied with the blankets as they are just lovely.

Also at our last meeting some of the girls suggested having a dance to raise some more money, but we thought it would be best to have the dance later on. No date has been set, but you Cleveland girls will have to come to our dance whenever we have it. This is an invitation already, and so make plans to come to Lorain.

More news next time!

Agnes Tomazin.

No. 41, Cleveland (Collinwood), O.—Everyone is no doubt anxious to know the results of our dance on October 3. I am happy to report that we had a grand and perfect attendance. Everybody seemed to enjoy themselves immensely. Mrs. Tanko and Mrs. Kurre were there. We wish to express our sincere thanks to all the members of the drill team and the branch and especially to Mrs. Lusin for the splendid assistance and co-operation. We are most grateful to everyone who was present, thereby making it possible to raise some money toward our expenses of the drill team. Will have more news next time!

Please come to the next meeting of the branch, Mr. Grdina will show movies.

Irma Golop, Reporter.

No. 46, St. Louis, Mo.—The next monthly meeting will be held on the first Sunday in November at the Slovenian National Hall, 3331 S. 7th Blvd. All the members are requested to be present to discuss matters of importance.

Mary Moeningmann.

No. 50, Cleveland, O.—At our last meeting we had the pleasure of meeting two new members, namely Mary Bostjancic and Emily Kokal. We welcome them most cordially into our midst. Miss Bostjancic will make a very good member, for she already donated a delicious cake. Many thanks!

We wish to thank everyone who attended our Card Party on October 6 and also rendered such generous assistance.

After the next meeting, we will play bunco. During the past years we have collected a number of knick-knacks which will be given away as prizes. Lunch will also be served. This will be on November 10 at Golob's, 955 Addison Rd., two blocks north of St. Clair Ave.

Any member interested in joining the Prislend Cadets please report to Captain Frances Kurre, 6509 Schaefer Ave.

Our members are bowling every Monday night at the Norwood Alleys and invite other members of our branch to join them. If interested, go to the alleys on Monday, 7:30 P. M.

Being absent, Jenny Kopic is out a nice gift. Do come to the next meeting everybody, no one knows who'll be called next time! Don't forget your dues and make it easier for our secretary.

We extend our best wishes for a joyous Thanksgiving to every officer and member and especially to our Mrs. Prislend!

Frances Konjar, Reporter.

No. 53, Cleveland (Brooklyn), O.—It isn't very complimentary to our branch to report that the attendance at our meetings during the past year has been very poor. Members are kindly urged to make our attendance 100 per cent at the next meeting on November 4 at the usual place. Many items of interest are to be discussed, among which is the plan to start a sewing circle again this winter. Many of you no doubt recall how much fun we had at one time. For those who enjoy sewing, knitting, crocheting, what could be better than to belong to a circle where you can have loads of fun. Let's make a success of the proposed sewing circle!

There also has been some discussion as to starting a bowling team. This should appeal to our young members. Even if some of us do not know how, we can take this opportunity of learning.

Members who have not yet received their club pins may obtain them from our secretary, Mrs. Kolanz. We are expecting to see you all at the next meeting.

Mary Oblak.

Many Thanks!

We wish to express our many thanks to everyone who has helped in any way to make our Anniversary Dance a success. Our thanks also to Mrs. Helen Tomazic, organizer of our branch, for her message of good wishes. To all those who attended we are most grateful.

Please attend our next meeting. It will be a very important one!

Mary Kolanz, Secretary.

No. 54, Warren, O.—Hello, everyone! Here we are again! Our last meeting was well attended. At last we gave away the electric chromium-plated coffee urn, sugar bowl and creamer to Mrs. Barbara Vlasic.

The wedding bells will ring again! This time for Susanne Remnock, who is getting married in November. Best of luck and good fortune in your future life!

Hattie Gradishar and her mother gave a wedding shower for Elsie Gradishar, now Mrs. Persin. She received many beautiful gifts. Congratulations!

We wish to thank K. Petrovich and her mother for the delicious lunch they've served to us after the last meeting.

The next meeting will be held on the first Tuesday of the month at Frances Banozich, 1806 Youngstown Ave. Please come, everyone! Respectfully yours,

Anna Petrich, President.

No. 73, Warrensville, O.—We wish to have the splendid attendance of our October meeting every month hereafter. Most of the time was given over to the discussion of the Masquerade Dance on October 30. We will report on the outcome of this dance in the next issue.

We wish to thank Miss Eleanor Hrovat, captain of the No. 47 drill team, for coming to our meeting and giving us some helpful hints on organizing a drill team. We hope that it won't be long before we'll be getting started.

This month we have a clean record as far as sickness and marriages are concerned. Let's see if we can keep up without sickness for a long time.

Congratulations to Mrs. Virginia Stepic, who became the proud mother of a baby girl.

Frances Gorisek, Reporter.

No. 77, N. S. Pittsburgh, Pa.—It was a pleasure to see so many members present at the October 12 meeting of our branch. We hope the attendance will keep right on being so fine.

The big event of this meeting, however, was the initiation of five new members, Mary Turk, Stephanie Turk, Agnes Turk, Mary Dusman and V. Baumgartner. Best wishes to our new members! We hope you'll enjoy being with us and help our strive toward further success.

One of our newly married members, Agnes Zunic, now Mrs. Straler, was also at the meeting. We wish her a long and happy married life.

We are all hoping for the best of success at our Masquerade Party on October 27 and that you will all come and have a good time.

After the last meeting a delicious lunch was served as usual, this time by Mesdames M. Jardis, M. Janda and S. Lokar. Many thanks!

In closing I would like to remember Mrs. Knauss, one of our active members, who has been ill, but we are happy to hear that she is recovering. We are all hoping to see her soon at the meetings again.

(We regret you'll not receive this issue prior to your dance. Editor.)

Theresa C. Mravintz.

EMMA SHIMKUS:

Beauty and Style

You may carry out many very good fashion ideas with accessories. Wear powder blue gloves and clip with an all-black costume. Mahogany colored hat and bag with a citron colored dress.

AMERICAN DREAM—Michael Foster.

A disillusioned newspaperman, dreaming of freedom and independence, tells a story of his pioneer grandfather and father and pictures "something of the dreams which have had their part in building of America."

THE CITADEL—Dr. A. J. Cronin.

This is a soul satisfying story that seizes your attention on the first page and never lets you down and its theme being one that excites the imagination of everyone who has ever been called a doctor. It contains both the ring of fundamental truth and the swing of great story telling. These are the points that are filling column after column of reviews and impressions that are being repeated in club, restaurant and drawing room. The story of a doctor who was ambitious and of a woman who loved him.

MY PILLOW BOOK—Alice Regan Rice.

An inspiring volume of verses, helpful passages of prose and prayers collected or written by the beloved author of "Mrs. Wiggs of the Cabbage Patch."

LILY OF THE FIELD—Blanche Smith Ferguson.

One of the sweet uses of adversity is to stimulate the normal sweetness in the Southern heroines of romantic fiction. Reverses add luster to their radiance, and when their pockets are empty their hearts are full. One of these days we may happen upon a novel in which this happy state of affairs does not contain, but "Lily in the Field" is not it.

Not until Pamela Blanford was stung by a verbal insult (someone called her a gilded bum) did she mend her butterfly ways—and then only in moderation. For if you enjoy heroines whose beauty takes away your heart—and part of author's—look no farther.

PRISONS AND BEYOND—Sanford Bates.

This is a simple, practical book on the important question of prisons. The author endeavors to answer the questions of why we have prisons—of the reasons for riots in prisons—of the administration of prisons and such questions vital to the subject of prisons.

THE YEARS—V. S. Woolf.

The everyday life of the individuals in a large family, from the 1880's to 1937, shown in swiftly changing scenes.

Wear a gray hat and shoes with bright plaid dresses.

Add a sleeveless waistcoat of striped silk to last year's dress.

Wear a plaid taffeta plastron over a brown, green or black dress.

Fur Coats

If you are buying a new fur coat this season, go to a reliable merchant. Most women know very little about fur coats. So, purchase your coat from a merchant who is honest and fair dealing. Perhaps you want your coat for all around wear. It would be safe to choose black, of a conservative style that had good wearing qualities made of Hudson seal dyed Coney.

For sport wear or if you drive a car select a brown nutria or beaver. Be careful to get the right size. For a fur coat that is too tight wears out sooner. Unfasten your coat when you sit down and pull it up a little. It will give you longer service.

Rain does not hurt a fur coat, if it is hung up to dry in a light cool place. Hot dry air is hard on fur coats. So, have them put in cold storage during the summer months.

Hats

Hats are gay with high crowns. Most of the high turbans are trimmed with brooches. We also find a new selection of berets. Off the face hats remain in the fall fashion parade. Wide brimmed hats are twisted up and down.

The new velvet hats come in such lovely shades as nasturtium, plum, amber, rose, deep blue and chimney red. But the styles of these hats are a bit crazy. Dunce hats, stove pipe hats, high turbans and pancake hats. For special occasions some of the shops are showing small hats made of lame with a veil the color of your dress.

New Sachet Bags

Fragrance for delicate underthings, and clothes back from the dry cleaners is practically a necessity in summer. You'll be delighted, as I was, with the new satin sachet bags in carnation, lilac, jasmine and gardenia to scent underwear, hankies and dainty things. And what a delight it is to slip into clothes that are fresh and sweet smelling! These little bags are inexpensive, too.

Makeup

A change is taking place in cosmetic styles. Very little rouge and lipstick carefully applied for the business girl will keep her from appearing too flashy. College and high school girls should strive to look naturally and healthy.

Many of the high schools are including a course in proper application of cosmetics this year. The school contends that if the young girls will use cosmetics they should at least learn to apply it properly. Lighter shades of rouge and lipstick will be used for blonds, with shades a little darker for brunets. And, of course, this will lead to softer shades of nail polish for the nails. New shades are shrimp and dull reds with a mauve cast.

There's a group of creams, for instance, that has been created for the thin, sensitive skin that suffers acutely in winter time from dryness and roughness. These creams are light in

If you want to swing into the spotlight with last season's black dress, wear it with a colored suede corselet belt. Black continues to be the most popular shade, as it is flattering to many types. Most exciting are the new black dresses trimmed in old-fashioned embroidery. Skirts are slim and shoulders narrow.

Another model which is essential to the young modern is a two-piece light weight wool dress in green. You can add sweaters in brown or chartreuse. Two or more blouses in plaid and a rust red belt is also very good combination.

For the outdoor girl a jigger coat of solid color and astraight slim skirt. To this you add a sleeveless vest, a collarless tweed jacket, a plaid shirt, several blouses and a tailored dress of silk. This outfit provides a change for every day of the week and it allows the outdoor minded girl to be true to her type.

A black velveteen suspender dress with a coral blouse will take you places and give you a feeling of self-esteem.

Here are a few suggestions to keep your wardrobe new and smart looking:

Trim a wood brown frock with silver metal cloth.

Trim black crepe dresses with red or green applique.

texture and balanced so that their ingredients are readily absorbed by skins that can't stand heavy nourishing cream. We had good creams ten years ago, but we have better ones today, to fit our changing needs. Most of the creams are to be applied and left on at night, but what you do to your skin during the day is important, too. If you go in for winter sports don't forget that a little protective cream on your face will keep chapping away and the surface from irritation and flakiness. Have a good soothing lotion handy to use on face and hands that are nipped by wind and frost. If your body is healthy, active and normal and you keep your skin clean, fine modern creams will do the rest. They'll do whatever nature has failed to do.

SUITS ARE ALWAYS IN STYLE!

A suit is real economy. It means less dresses, it means less cleaning bills. It means wearing it, under your fur coat or top coat and changing its appearance with different scarfs and blouses.

Let's not have the usual black or navy blue suit. Let's be different. Let's have purplish tweed, one well mixed with grey or brown to avoid that too luscious look one sometimes gets with purple. And have at least two blouses, in wine or grey, pale blue or egg plant. Our shoes, gloves and bag will all be of rich dark brown.

Sheer hosiery is the kind every woman loves. Of course, it is understood, that it is also more expensive. But don't let the cost bother you, because it will be much cheaper in the long run to buy better hosiery and the thing to remember is, to be careful in washing it. Using mild soaps is not mere advertisement, but it's an honest to goodness fact that in order to protect the wear and tear of your hosiery, you must wash it in mild soap suds.

Buying two or more pairs of the same quality and color is the other economical point to remember. There are times when you cannot help yourself in getting a snag or a hole, and if you have more of the same kind of hosiery, you'll be able to get much more service. Therefore, ladies, it is the service we get where we can save on the cost of hosiery. Two pairs of good hose will outlast any three or more pairs of bargain counter quality.

Introducing Miss Alice, who will give the readers some practical suggestions every month on good manners.

Miss Alice:

GOOD MANNERS

To be likeable in company and to have many friends, good manners is the key to such success. Anyone who has good manners will always be pleasant to others and never show malice or ill-will toward anyone. An attractive girl is one who knows how to hold her dignity through politeness to others. Of course, to be popular, a girl must be attractive, and to be attractive, a girl must be polite. Any girl who once possesses politeness is also very kind to everyone about her. Just try it among your own followers. Be kind and polite and you'll surprise yourself at the difference of the attitude of your friends toward you. Remember, others are only as kind to you as you are to them. So any favor you wish upon yourself try and show it to others and see if it won't reflect doubly as nice on you.

Making introductions always enunciate the names of both persons clearly and distinctly. As a general rule, gentlemen should be introduced to ladies unless you are meeting a very distinguished gentleman or someone ad-

vanced in years. On being introduced assume a dignified posture and look into the face of person to whom you are being presented and say: "How do you do!" It sounds more mutual than the usual: "Pleased to meet you."

The question often arises "Should a woman speak of her husband as 'Mr. ———?'" Is it proper for a woman to address her husband as "Mr. ———?" The answer to this puzzle will be very easy to remember: Never address your husband as "Mr. ———." You introduce and speak of your husband to your social acquaintances as "my husband."

If you want to gain someone's attention, call her by name . . . don't tap her on the shoulder. If it is necessary to speak to one engaged in conversation, apologize for the interruption, then leave at once when you have delivered the message. It is very poor taste to eavesdrop on another's conversation.

It is often necessary to take a message for someone else over the telephone. When you take a telephone message for another person, whether in business or at home, write the message—don't rely on your memory. Therefore, see to it that you have a pencil and pad ready for such an emergency by the telephone, so that you won't have to be excusing yourself while you're hunting for a pencil and paper.

Manners in eating. All dry or plain cake, such as pound, sponge or raisin cake, is broken and picked up with the fingers. A fork is only used for iced and fancy cake.

Food, such as creamed chicken, lobster or crab flakes, served in a patty shell is eaten with the shell. Don't scoop out the filling, eat it, then the shell. If the pastry is very heavy or not easily broken, it is permissible to leave the hard crust on your plate.

ANNE PETRICH:

Household Hints

Keep one or two guest towels on a special rack in readiness for the unexpected visitor. It is rather embarrassing at times to have to look around for towels when guests are in the house.

When storage space in a small house is valuable, a stout sack of ticking or khaki cloth fastened to the back of the largest closet door will be very useful. Card tables and other large items may be stored there.

To remove tarnish from silver which has been stored for a long time, soak it for two hours in water left from cooking potatoes. (This removes much of the tarnish.) The articles may then be rubbed with a soft brush and silver polish.

Store oils, such as olive or vegetable

oil, in the refrigerator. They are likely to become rancid when opened unless they are kept chilled.

Dried celery tops make an excellent flavoring for soups, stew, etc. Save the leaves, wash and dry them in the oven; then rub them between your hands into a fine powder and store in a glass jar with a tight lid.

To remove ink spots it is often very difficult. Try cold water first, if unsuccessful try turpentine, alcohol, ammonia or weak oxalic acid over a blotter or absorbent material.

I THANK THEE, LORD

I thank Thee, Lord, for strength of arm
To win my bread,
And that beyond my need is meat
For friend unfed.

I thank Thee much for bread to live,
I thank Thee more for bread to give.

I thank Thee, Lord, for snug-thatched
roof

In cold and storm,
And that beyond my need is room
For friend forlorn.

I thank Thee much for place to rest,
But more for shelter for my guest.

I thank Thee, Lord, for lavish love
On me bestowed,

Enough to share with loveless folk
To ease their load.

Thy love to me I ill could spare,
Yet dearer is the love I share.

—Robert Davis.

AN OLD-TIME THANKSGIVING
DINNER

"How well I remember that old Thanksgiving dinner! Father at one end, mother at the other end, the children between wondering if father would ever get done carving the turkey. O, that proud hero of the barnyard, upside down, his plumes gone and minus his gobble! Stuffed with that which he can never digest. The day before, at school, we had learned that Greece was south of Turkey, but on the table we found that turkey was bounded by grease. The brown surface waited for the knife to plunge astride the breast-bone and with knife sharpened on the jambs of the fireplace lay bare the folds of white meat. Give to the one disposed to be sentimental, the heart. Give to one disposed to music, the drumstick. Give to the one disposed to theological discussion, the "parson's nose." Then the pies! For the most part a lost art. What mince pies! in which you had all confidence, fashioned from all rich ingredients, instead of miscellaneous leavings, which are only short of glorified hash! Not mince pies with profound

mysteries of origin! But mother made them, sweetened them, flavored them, and laid the lower crust and the upper crust, with here and there a puncture by the fork to let you look through the light and flaky surface into the substance beneath."—T. D. Talmadge.

JEAN:

Home Cooking

Only one or two actual recipes will be needed for the Thanksgiving menus themselves so for good measure you shall have a few additional ones with the thought in mind of using up some of the left-overs, for after the build-up there is always a let-down and after every feast there are left-overs!

Turkey and chicken roastings are quite similar.

First you will want to determine the time. Allow 20 to 23 minutes roasting time per pound for the small bird weighing 6 to 10 pounds; 10 to 20 minutes for medium weighing 10 to 15 pounds; 15 to 18 minutes per pound for the large 18 to 25 pounders. This is estimated from the dressed weight, or weight just after cleaning.

Temperature? Have the oven slow, 300 degrees F. for entire time.

Now let's skip over to the time when the turkey is stuffed, trussed and ready for the roasting pan. Place it, breast up, on a rack or trivet in a shallow roasting pan.

Next, brush or rub the skin with a clear, unsalted oil, or melted fat. (If you use butter, use the melted top fat; utilize the remainder in the gravy.) Brush or massage the fat in well, as you would rub cold cream into your face.

Do not add water now or at any other time.

The bird is now ready for the oven, unless you begin to have jitters about this covering business. If you do, try this: Dip a cloth which will cover the turkey in the same fat you have used above, press out surplus, lay cloth over the turkey. Now the turkey is covered; you have a self-baster but not a steamer.

If you still feel you want to baste, do so with extra fat or fat from the bottom of the pan at half-hour intervals. No water.

Can the turkey be stuffed the day before it is roasted? By all means, if you wish. Also—don't gasp—it may even be roasted two-thirds "done" a day in advance, and the process finished just before serving!

TEN MINUTE CRANBERRY SAUCE

4 cups (1 lb.) cranberries
2 cups water
1½ to 2 cups sugar

Boil sugar and water together for five minutes. Pick over and wash berries, add to sirup and cook without stirring until all skins pop open, about five minutes. Set aside until cold before removing from saucepan.

A supply of cranberry sauce for future use may be prepared as above, turned while hot into sterilized jars, sealed and kept in a dark cool place.

TURKEY PIES (Left-over)

Dice fragments of turkey and combine with equal bulk of cooked vegetables—celery, carrots, peas, beans, onions, etc. Turn into individual dishes (or one large dish) add left-over gravy or brown sauce, top with plain pastry or thin biscuit dough and bake in a hot oven—400 degrees F.—about 25 minutes.

PORK AND APPLE CASSEROLE

(Left-over)

Place a layer of apple sauce (or thinly sliced raw apples) in bottom of casserole, cover with diced pork and stuffing, add gravy to cover and top with left-over mashed sweet potatoes and turnips. Dot with butter and bake half an hour in a moderate oven—350-375 degrees F.

If preferred, top with rounds of bread buttered and sprinkled generously with grated cheese in place of left-over vegetables, which may then be made into a mound, the surface roughened with a fork and the whole browned in the oven while the casserole is baking.

URNA NEŽIKA

Katherine Toth, from Calumet, Mich., writes in one of the issues: "Some of the husbands of our young members would like 'Urna Nežika' to write articles in the English section, so they could get the full benefit of the fun."

Well, Nežika will do anything to please the young husbands, but the young wives will have to co-operate with this column by sending interesting contributions.

To the young husbands of today I offer:

After Dinner Mints

Doesn't this weather make you feel just lolling around? There's nothing better than a few snappy teasers to make your forget the lazy weather and help you to perk up. Try these:

(1) What can you comb your hair with, ride to town on, and feed your dog with? (2) What is the difference between a cat and a comma? (3) What is it that keeps minutes and wastes hours? (4) Why is the letter Q like a shadow? (5) What has eight legs and looks like an elephant? (6) Why didn't Washington cross the Delaware twice? (7) What is it that has eighty-eight keys, yet none will open a door? (8) Where do you get the most fish? (9) When do ducks have two wishbones? (10) What lives in a barn, walks on four legs, eats oats, and can see equally well with its eyes open or shut?

(1) A comb, a bicycle, and a dog biscuit. (2) A cat has claws at the end of its paws, while a comma is a pause at the end of a clause. (3) A committee. (4) Because it always goes with U. (5) Two elephants. (6) Because he wasn't a double-crosser. (7) A piano. (8) Between the head and the tail. (9) When there are two ducks. (10) A blind horse.

BLOUSE?

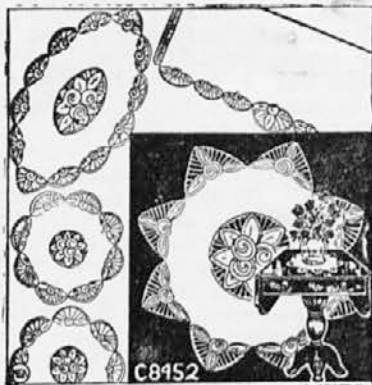

When worn under a suit, the collar of this blouse will be ever so intriguing—is it a scarf, a collar, a blouse, or what? Truly, an all-purpose affair, and it can be made in your own color choice, for contrast or harmony. Easy to slip into, also, and easy to wear—no buttons, no snaps or buckles.

You'll be surprised at the speed with which you can work this semi-lacy stitch and the easy way of following the complete directions for knitting this in time for early fall wear. No. C8520 brings you directions and illustrations.

To order, ask for No. 8520, or tear out illustration and send with 10 cents stamps or coin.

CUT DESIGN THAT'S A GEM

The crystal-like clearness of this jewel cutwork design is beautiful beyond description. And this goes faster than the usual cutwork motif. You can even get the cutwork effect by outlining the designs if time is too limited. No. C8452 brings you a centerpiece or insertion for luncheon cloth, napkin corners, center and end pieces for buffet set and a strip design suitable for insertion or pillow slip. These are all NUMO hot iron transfers, so each design may be stamped a number of times.

To order, ask for No. C8452, or tear out illustration and send with 10 cents stamps or coin.

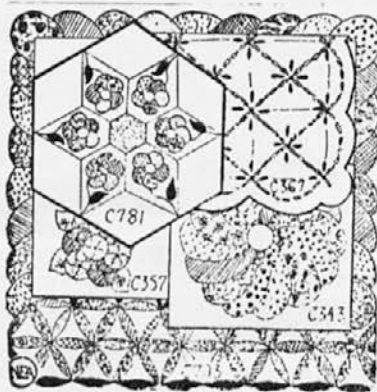
TULIPS FOR EVERYTHING

If you are fond of tulips (and who isn't), here's your opportunity to enjoy their graceful charm the year around. No. C8445 is a large sheet full of tulip designs in NUMO hot iron transfers, so you can stamp each motif a number of times. Make the tulips from scraps of plain colors or prints. You will wish to decorate your kitchen curtains, and have some tea towels. There is one motif of an enlarged tulip that makes an ideal pan holder, completing your tulip ensemble.

To order, ask for No. C8445, or tear out illustration and send with 10 cents stamps or coin.

COMFORTING DESIGNS FOR QUILTS

Shown here are five quilt patterns especially suitable for using small pieces of print, and you will undoubtedly wish one or more of these. No. C781 is the English Daisy pattern which combines patchwork and applique to make a lovely quilt. C367 is known as both the Poinsetta and String of Beads quilt—it is applique. C357 is the Corsage Bouquet, another lovely applique pattern. C343 is the Dahlia using 12 different prints around the yellow cen-

**MAKE IT YOURSELF
PATTERN BUREAU**

Box 166, Kansas City, Mo.

Enclosed is cents (coin or stamps) for

Pattern No.

Name

Address

City..... State.....

"Dawn" monthly magazine.

ter, and C703 is best known perhaps as the Endless Chain. It is a pieced quilt. Each number brings complete cutting guide and directions for the quilt designated.

To order, ask for number desired and enclose 10 cents stamps or coin. (Any three 10-cent "Make It Yourself" patterns only 25 cents.)

PANHOLDERS TO SUIT ANY FANCY

Pan holders and then more pan holders is the theme song of this sheet of designs, No. C8444, for there are seven different pan holder motifs given. You'll want new and clever designs this year for these little gifts you wish to make, for those you wish to take to the bazar, and possibly you need some for yourself. So here is the answer in a NUMO hot iron transfer that may be used several times.

To order, ask for No. C8444.

Life

Life is a great investment
And no man lives in vain,
Who guards a hundred friendships
As a miser guards his gain.

So give the world a welcome,
Each day, whate'er it sends,
And may no mortgage e'er foreclose
The partnership of friends.

ZNIŽANA CENA

*Preostalo je še
nekaž izvodov poezij*

**Iz življenja
za življenje**

zložil in izdal

IVAN ZUPAN

urednik "Glasil'a K. S. K. J."

6117 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO

ali pri uredništvu Zarje

Cena **50¢** s poštnino vred.

• Naročite jih sedaj, dokler zaloga ne poide!

By Jay Kay:

AN' SEW ON!

Notches on the edge of each piece of your pattern are placed there to help you join the correct piece at the correct place. One notch always matches one notch. Two notches always match two notches, etc. In cutting, clip a very small notch in the edge of your dress. Beginners and experts cutting ravelly fabric will do well to cut the notch out.

Cutting large prints, stripes and plaids. To match patterns on side seams, indicate the design on one edge of the pattern as you cut it, and match it with the notches of corresponding piece, slipping uncut pieces down until the design matches. This, of course, requires more yardage.

Know your sewing machine. Some troubles result from the fact that some sewers do not take time to thread and adjust the tensions properly. It is never necessary to hold your fabric flat or help pull it through a machine. If the seams draw in stitching, the tension is too tight.

If you get a spot of oil on your fabric, remove it at once with some good, safe cleaning fluid.

Buy Good Materials

In making your own dresses it is advisable to use good materials that are guaranteed to stand up wear. It's true that a practical dressmaker should also be an economical buyer, but when you consider the time and effort it takes to make your own clothes, you'll probably agree with me that it doesn't pay in the long run to buy because it's cheap, unless you are positively certain that it will wear well.

Strap Guards

How inconvenient it is to be pulling up straps of your under-garments when you are dressed. Therefore, take a little time and before calling a dress complete, sew on strap guards which you can make very easily by taking a piece of white or colored tape about three inches long, fold it and on the two ends sew a snap, that is one part of the snap on each piece of the tape. Then sew the folded part to the shoulder seam of your dress and also the one piece where the one part of the snap is sewed on. All you need to do then is slide in your straps and snap together the two pieces. This way you will protect your garments and also do away with the trouble of falling down straps. See that you have guards on every dress.

SIMPLE to slip into and easily laundered, Pattern No. 8067 makes a neat and serviceable apron frock. Sizes come in 34, 36, 38, 40, 42, 44, and 46.

Featuring a smart surplice bodice that lends a girdled look to the silhouette, Pattern No. 8062 makes a very charming afternoon dress for luncheon or bridge. Designed in sizes 14, 16, 18, 20, 40, 42, and 44.

Pattern No. 8934 is a clever jumper dress for sister which features puffed sleeves and flared skirt. Just the thing for school. Comes in sizes 6, 8, 10, 12, and 14 years.

Smartly tailored on princess lines, Pattern No. 8057 gives a perfect fit. Buttons in contrasting color, or a zipper closing, give it a smart neck-line touch. Designed in sizes 12, 14, 16, 18, 20, and 40.

To obtain a PATTERN and STEP-BY-STEP SEWING INSTRUCTIONS of any of the above, be sure to MENTION THE "DAWN" MONTHLY MAGAZINE, 1135 E. 71 St., Cleveland, Ohio

FASHION BUREAU, 11-13 STERLING PLACE, BROOKLYN, N. Y.

Enclosed find.....cents. Please send me the patterns checked below, at 15 cents each.

Pattern No. 8057 Size..... Pattern No. 8067 Size.....

Pattern No. 8062 Size..... Pattern No. 8934 Size.....

Name

Address

City State.....

"DAWN" MONTHLY MAGAZINE

ZASTAVE

REGALIJE • TRAKOVE • PEČATE

KLADIVA

In vse druge potrebščine za podružnice SŽZ.
Blago in delo garantirano.

Vzorci, načrti in pojasnila zastonj.

Obrnite se na najstarejšo domačo tvrdko, ki
je v 30tih letih njenega obstanka dobila nešteto
priznanj in nikdar nobene pritožbe.

Se priporoča

FRANK KERZE

168 W. 225th St.

New York, N. Y.

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE HOURS AT 3724 W. 26th STREET
1:30—3:30; 6:30—8:30 Daily Tel. Crawford 2212

AT 1856 W. CERMAK RD.
4:30—6:00 p. m. Daily Tel. Canal 9695

Wednesday and Sunday by appointment only

Residence Tel.: Crawford 8440

IF NO ANSWER—CALL AUSTIN 5700

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 32 let že obratuje naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz,
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja.
prihranili si boste denar in dobili stopro-
centno postrežbo.

Glavna prodajalna 6019 St. Clair Ave.
Tel.: HENDERSON 2088

Podružnica 15303 Waterloo Rd.
Tel.: KENmore 1235

Pogrebni zavod 1053 E. 62nd St. Cleveland, Ohio.
Tel.: HENDERSON 2088

Ako želite dobro sebi in svojim dragim
zavarujte se pri

DOBRI in FINANČNO MOČNI
bratski podporni organizaciji

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

Za navodila in pojasnila vprašajte taj-
nika ali tajnice lokalnega društva ali
pa pišite naravnost na

JOSIP ZALAR, gl. tajnik
1004 N. Chicago St.
Joliet, Ill.

“Ameriška Domovina”

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK V ZED. DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio